

GDYŃSKA GRUPA URBANISTYCZNA s.j.

Mariusz Fudala, Tomasz Płocke

81-305 Gdynia, ul. Poznańska 10

tel./fax.: (058) 66 77 818

NIP: 586-20-29-659

ggu.fudala@wp.pl

www.ggu.gdynia.pl

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
"POSADA GÓRNA/2014"**

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Zespół Autorski:

mgr inż. arch. Mariusz Fudala – główny projektant planu

uprawnienia urbanistyczne nr 1609

mgr inż. arch. Tomasz Płocke

uprawnienia do projektowania bez ograniczeń nr 01/Gd/00

GDYNIA 2017

1	WPROWADZENIE.....	3
1.1	ZESPÓŁ AUTORSKI	3
1.2	PODSTAWY FORMALNO-PRAWNE OPRACOWANIA.....	3
1.3	CEL OPRACOWANIA.....	4
1.4	PRZEDMIOT OPRACOWANIA	5
1.5	POŁOŻENIE OBSZARU OBJĘTEGO PLANEM, UŻYTKOWANIE I CHARAKTERYSTYKA ZAINWESTOWANIA TERENU	5
1.6	UWAGI WSTĘPNE.....	10
1.7	METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	13
2	CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU PLANU I JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI	14
	ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	15
3	STAN ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I JEGO POTENCJALNE ZMIANY.....	24
3.1	STRUKTURA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO OBSZARU PLANU I JEGO OTOCZENIA	24
3.1.1	Środowisko abiotyczne, fauna i flora.....	24
3.2	OBECNY STAN I ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA	34
3.3	OCENA WALORÓW PRZYRODNICZYCH I KRAJOBRAZOWYCH	63
4	UWARUNKOWANIA PRAWNE	64
4.1	PRAWNA OCHRONA PRZYRODY I KRAJOBRAZU	64
4.2	INNE UWARUNKOWANIA PRAWNE	69
5	PROGNOZA ZMIAN W ŚRODOWISKU PRZY BRAKU PLANU MIEJSCOWEGO	82
6	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PLANU	83
6.1	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBŁU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM	83
6.2	SPOSOBY UWZGLĘDNIANIA CELÓW I INNYCH PROBLEMÓW ŚRODOWISKA.....	84
6.3	CHARAKTER ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO	85
6.4	SKUTKI REALIZACJI USTALEŃ PLANU NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	86
6.5	INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	86
7	PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO	86
7.1	ETAP INWESTYCYJNY USTALEŃ PLANU	86
7.2	ETAP FUNKCJONOWANIA - UJĘCIE WEDŁUG KOMPONENTÓW ŚRODOWISKA	87
7.2.1	Powierzchnia ziemi	88
7.2.2	Wody powierzchniowe i podziemne.....	89
7.2.3	Klimat.....	89
7.2.4	Klimat akustyczny i powietrze atmosferyczne.....	89
7.2.5	Szata roślinna i świat zwierzęcy.....	90
7.2.6	Krajobraz.....	91
7.2.7	Zabytki i dobra materialne.....	91
7.2.8	Zdrowie i warunki życia.....	92
8	DZIAŁANIA ZAPOBIEGAWCZE.....	95
8.1	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO	95
9	ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PLANIE	96
10	TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCE Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	97
11	PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU	97
12	STRESZCZENIE.....	99

1 WPROWADZENIE

Ocena wpływu ustaleń projektu planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko jest obarczona wysokim stopniem niepewności. Charakter potencjalnych oddziaływań może nie być zależny bezpośrednio od ustaleń planu. Ciągłe nie są także rozpoznane do końca konsekwencje działalności człowieka w środowisku. Prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko z samej swojej istoty zawiera więc oceny hipotetyczne, oparte bardziej na prawdopodobieństwie i zasadach logicznego wnioskowania niż konkretnych wyliczeniach dla realizowanych w przyszłości zamierzeń. Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko (także sytuacje awaryjne), pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć. Prognoza może też wskazać preferowane z punktu widzenia ochrony środowiska sposoby realizacji planu oraz działania, których nie można zawrzeć w ustaleniach planu ze względu na jego specyfikę prawną.

1.1 Zespół autorski

Zespół Autorski: mgr inż. arch. Mariusz Fudala
mgr inż. arch. Tomasz Płocke

1.2 Podstawy formalno-prawne opracowania

- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 353, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 672, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 1651, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn. Dz. U. z 2016r., poz. 778 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (tekst jedn. Dz. U. z 2012r., poz. 651,742)
- Uchwała Nr LVII/579/14 Rady Miejskiej w Rymanowie z dnia 29 sierpnia 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Posada Górna/2014".
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rymanów uchwalone przez Radę Miejską w Rymanowie Uchwałą Nr LV/554/14 z dnia 24 czerwca 2014r..

1.3 Cel opracowania

Celem niniejszego opracowania jest oszacowanie wpływu na środowisko ustaleń planu miejscowego. Podstawowym celem prognozy, opracowywanej równocześnie z projektem planu jest poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska i zdrowia ludzi, poprzez:

- identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na biofizyczne i zdrowotne komponenty środowiska określonego obszaru, jakie może wywołać realizacja dyspozycji przestrzennych zawartych w projekcie planu,
- dyskusję nad projektem planu celem eliminacji rozwiązań i ustaleń niemożliwych do przyjęcia ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenie dla zdrowia mieszkańców,
- pełne poinformowanie podmiotów planu, tj. wnioskodawców, społeczność lokalną i organa samorządu o skutkach wpływu ustaleń planu dla środowiska przyrodniczego.

Zadanie to wymaga interdyscyplinarnej analizy procesów i zjawisk zachodzących w środowisku, przy uwzględnieniu zmian w szeroko rozumianym otoczeniu (niezwiązanym z planem), na które składa się system prawny, postęp cywilizacyjny i techniczny, zachowania i przemiany świadomości społeczności lokalnej itp.

Analizy przeprowadzone w ramach prognozy oparto na założeniach, że stanem odniesienia dla prognozy są:

- istniejący stan środowiska przyrodniczego i zagospodarowania terenu, określony w podstawowym opracowaniu ekofizjograficznym wykonanym dla potrzeb miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Posada Górna/2014", wykonanym przez GGU s.j. w listopadzie 2015r.,
- istniejący stan środowiska przyrodniczego i zagospodarowania terenu, określony w podstawowym opracowaniu ekofizjograficznym wykonanym dla potrzeb Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rymanów sporządzonym przez BDK-Inplus z Olsztyna w 2011r.,
- uwarunkowania wynikające z realizacji ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- ustalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rymanów,

Ocenę możliwych przemian komponentów środowiska przeprowadzono w oparciu o analizę ich funkcjonowania w istniejącej strukturze przestrzennej. Kolejnym krokiem jest analiza przyszłego funkcjonowania środowiska pod wpływem przemian, jakie zajądą skutek realizacji ustaleń planu. Etapem końcowym jest ocena skutku, czyli wynikowego stanu komponentów środowiska, powstałego na skutek przemian w jego funkcjonowaniu, spowodowanych realizacją ustaleń planu oraz sformułowanie propozycji zmian lub alternatywnej wersji ustaleń, wynikających z troski o osiągnięcie możliwie korzystnego stanu środowiska w warunkach projektowanego zagospodarowania przestrzennego obszaru.

W prognozie oddziaływania na środowisko projektu planu uwzględniono:

- uwarunkowania przyrodnicze wynikające ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;

- o ocenę zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru objętego planem i terenów przyległych;
- o ocenę charakteru i intensywności zmian zachodzących w środowisku obszaru włączonego w granice projektu planu oraz terenów bezpośrednio przyległych;
- o ocenę odporności środowiska na degradację oraz zdolność do jego regeneracji;
- o ocenę zachowania walorów krajobrazowych;
- o prognozę dalszych zmian w środowisku przy aktualnym jego użytkowaniu;
- o uwarunkowania ekofizjograficzne i szczegółowe wytyczne do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- o wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i kulturowego;
- o ocenę oddziaływań powodowanych realizacją ustaleń analizowanego planu miejscowego na obszary Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 (uwaga: w granicach opracowania brak obszarów sieci Natura 2000).

Prognoza zostanie przedłożona do publicznego wglądu wraz z projektem planu miejscowego. Przyjęty uchwałą przez Radę Miejską w Rymanowie miejscowy plan będzie aktem prawa miejscowego, obowiązującym po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

1.4 Przedmiot opracowania

Analizowany w niniejszym opracowaniu obszar obejmuje swym zasięgiem tereny zainwestowane wsi Posada Górna, w granicach obrębu geodezyjnego Posada Górna gmina Rymanów, o powierzchni około **110 ha**.

1.5 Położenie obszaru objętego planem, użytkowanie i charakterystyka zainwestowania terenu

Gmina Rymanów znajduje się w powiecie krośnieńskim w południowej części województwa podkarpackiego (Ryc.1). Graniczy z gminami: Iwonicz – Zdrój i Miejsce Piastowe (od zachodu), Dukla i Jaśliska (od zachodu i południa), Komańcza (od południowego wschodu), Zarszyn, Besko (od wschodu), Haczów (od północy). Jest to gmina miejsko-wiejska, składająca się z miasta Rymanów oraz 19 sołectw wiejskich. Cechą charakterystyczną gminy jest jej funkcja uzdrowskowo-turystyczna, od ponad 120 lat Rymanów-Zdrój świadczy usługi sanatoryjne.

Wieś Posada Górna pełni rolę ośrodka mieszkalnego i usługowego, miasto Rymanów to główny ośrodek usługowy dla mieszkańców gminy.

Posada Górna jest położona w środkowej części gminy, pomiędzy miastem Rymanowem i uzdrowiskiem Rymanów-Zdrój, w dolinie Taboru, 340-380 m nad poziomem morza. Obszar wsi zamieszkuje ok. 1600 osób.

Najstarszy dokument o miejscowości pochodzi z 1552 roku. Osada założona była na prawie niemieckim. W dokumentach z 1589 roku określana jest "Suburbe-inm Superius" tj. Przedmieście Górne. Losy historyczne osady związane są ściśle z miastem, które też było dla Posady parafią. Na gruntach miejscowości, w znacznej jej części powstało uzdrowisko Rymanów-Zdrój. Od osiemdziesiątych lat ubiegłego stulecia wraz z rozbudową miasta i

źródło wchłaniana przez te organizmy terytorialne. Podczas II wojny światowej wieś uległa poważnym zniszczeniom w ostrzałach artyleryjskich, sukcesywnie odbudowywana po wojnie. Obecnie jest to rozległa, dobrze zagospodarowana miejscowość z nowoczesną zabudową, telefonizowana i skanalizowana, posiadająca dom ludowy, strażnicę OSP oraz rozbudowaną i zmodernizowaną szkołę. Bliskość uzdrowiska podnosi atrakcyjność Posady Górnej jako dogodnego miejsca pod inwestycje rekreacyjne, sportowe, wczasowo-turystyczne i bazy agroturystyki. Przez Posadę Górną przebiegają szlaki turystyczne rowerowe: „Etnograficzny”, „Między Zdrojami”, szlaki piesze tematyczne: Szlak Architektury Drewnianej - trasa krośnieńsko-brzozowska.

Funkcjonalnie plan obejmuje tereny zabudowy mieszkaniowej, usługowej, usługowo-produkcyjnej i składowej wsi Posada Górna (Ryc.4). Stosunkowo niewielka część obszaru planu nie jest zainwestowana, są to tereny upraw rolnych, tereny zadrzewione, zakrzewione wzdłuż rzeki, cieki wodne. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa oraz usługowa zlokalizowana jest w dolinach wzdłuż głównych dróg tworząc stosunkowo zwartą strukturę wsi, nieliczne gospodarstwa oderwane są od ciągów zabudowy. Przez wieś przepływa rzeka Tabor wpadająca do Wisłoka. Zabudowa lokalizuje się po obu jej stronach.

Struktura drogowa w gminie jest dość dobrze rozwinięta, zapewniająca połączenia wewnętrzne jak i zewnętrzne. Przez gminę przebiega droga krajowa nr 28 relacji Zator-Wadowice-Rabka-Zdrój - Limanowa - Nowy Sącz - Gorlice - Jasło - Krosno - Sanok - Kuźmina - Bircza - Przemyśl - Medyka - Granica Państwa. Przez Posadę Górną przebiega droga wojewódzka nr 887 relacji Brzozów-Rymanów-Daliowa odpowiadająca klasie technicznej (Z) drogi zbiorczej, stanowiąca oś całego układu komunikacyjnego miejscowości, o przebiegu północ-południe. Pozostałe elementy układu to drogi dojazdowe i wewnętrzne.

Przez teren gminy przebiega jednotorowa linia kolejowa nr 108 relacji Stróże – Krościenko. W miejscowości Wróblík Szlachecki występuje stacja kolejowa osobowo – towarowa z bocznicą. W miejscowości Milcza znajduje się przystanek kolejowy. Linia kolejowa przebiega przez teren wsi Milcza, Wróblík Szlachecki i Wróblík Królewski i jej długość na tym odcinku wynosi 5,6 km. Linia jest oddalona od Posady Górnej ok. 6 km.

Na terenie gminy Rymanów nie znajduje się żadne lotnisko. Najbliższe lotnisko zlokalizowane jest w południowej części miasta Krosna – 12 km, w Rzeszowie - 75 km oraz w Krakowie – 180 km.

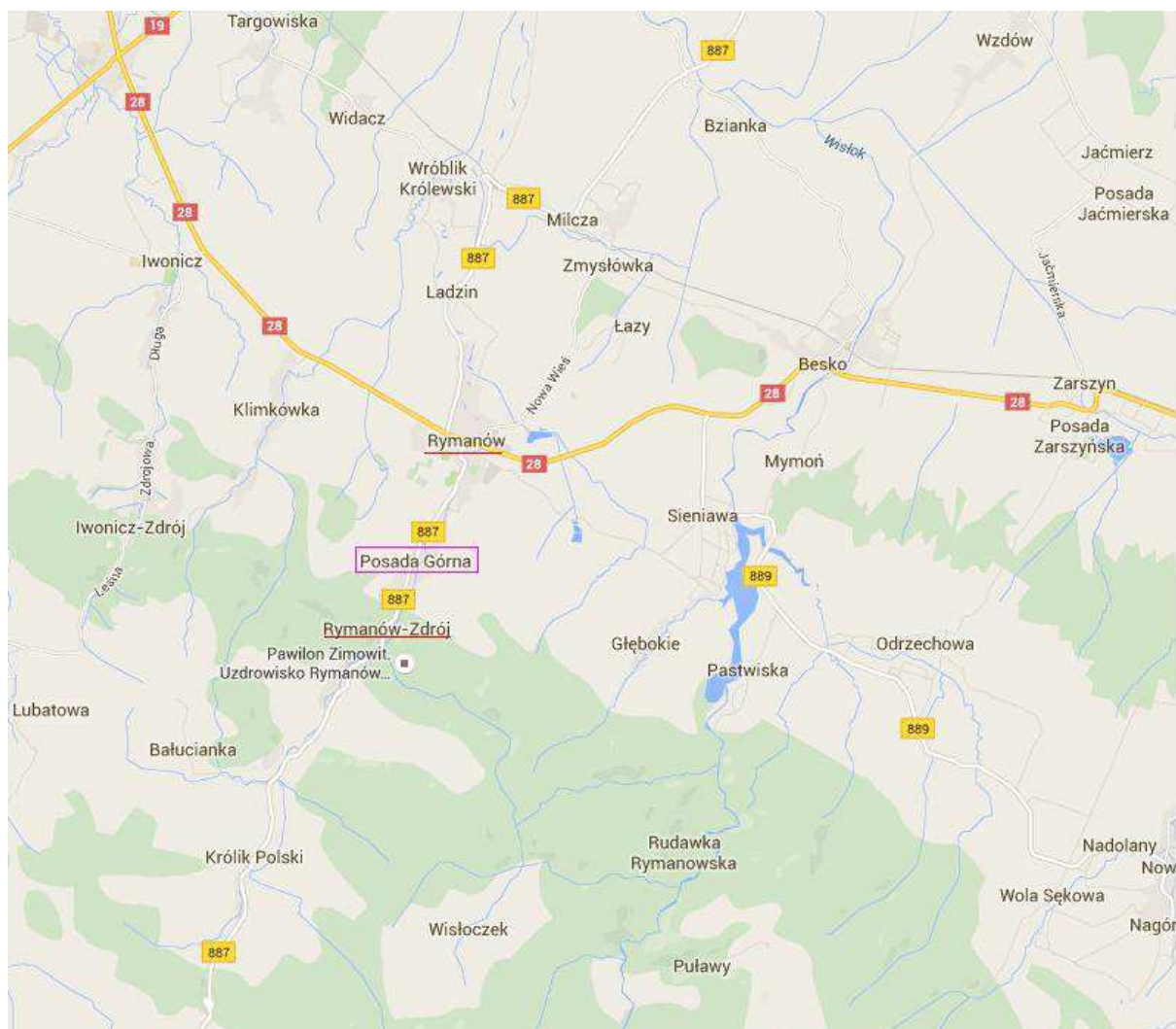
Obszar objęty planem - Posada Górna znajduje się w strefie „C” ochrony uzdrowiskowej, południowy fragment planu znajduje się w granicach strefy „B”. Strefa „A” z infrastrukturą uzdrowiskową to teren znajdujący się w bezpośrednim sąsiedztwie wsi Rymanów-Zdrój.

Dla terenu opracowania nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Plany miejscowe uchwalone przed 1995 rokiem straciły ważność 1 stycznia 2004r. zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 2003 r. Zgodnie z przepisami prawa ustalanie sposobu zagospodarowania może następować w drodze indywidualnych decyzji o warunkach zabudowy i ustalaniu lokalizacji celu publicznego.

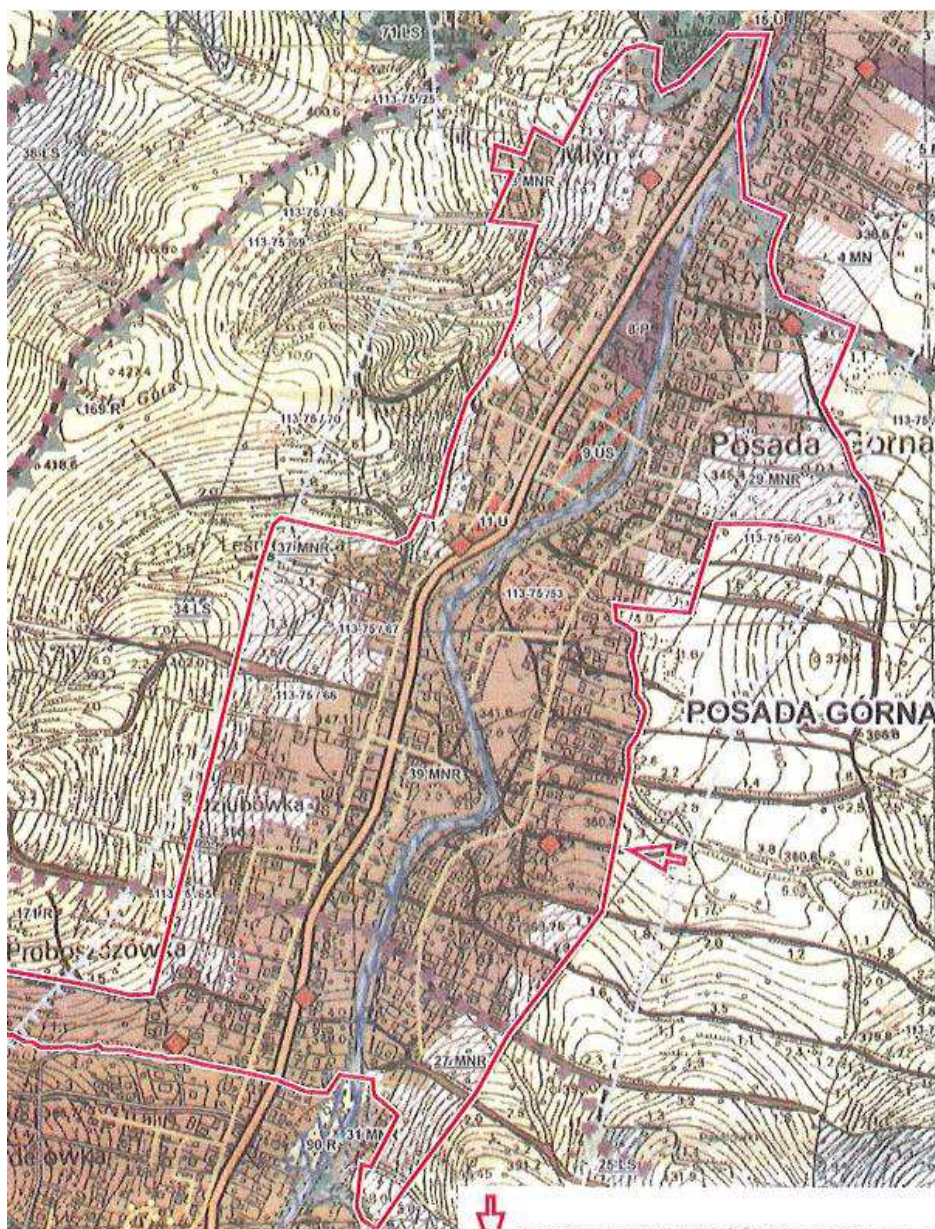

Ryc.1. Położenie gminy Rymanów na tle województwa podkarpackiego i powiatu krośniewskiego (źródło www.gminy.pl)

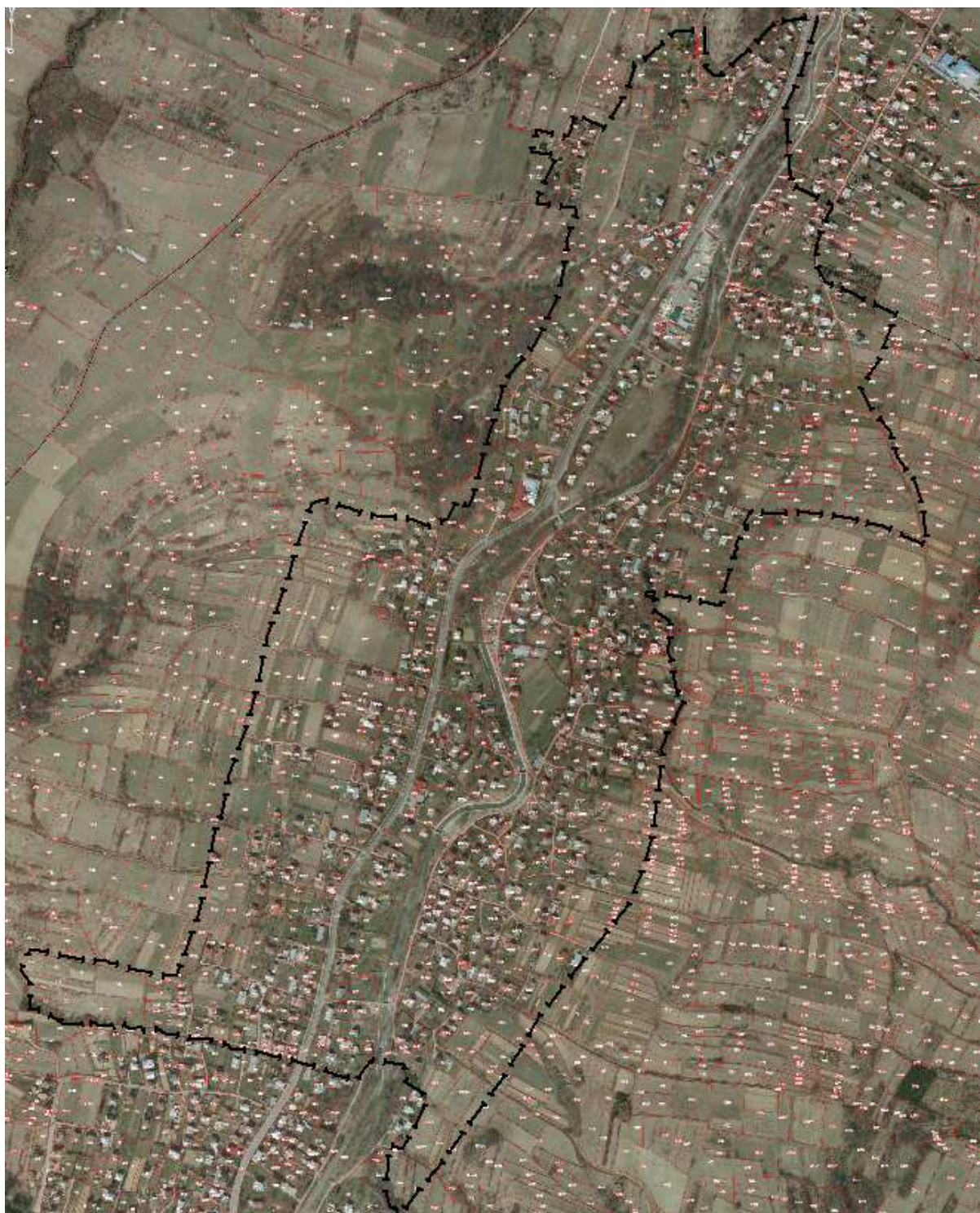
Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Posada Górna/2014"

Ryc. 2. Położenie wsi Posada Górna

Ryc.3. Granice obszaru objętego opracowaniem (załącznik do uchwały o przystąpieniu)

Ryc.4. Schemat użytkowania terenów (ortofotomapa)

1.6 Uwagi wstępne

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem obowiązującej procedury prowadzącej do zatwierdzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z wymaganiami Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (lub jego zmiany) jest objęta procedurą przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko - Ustawa z dnia 3 października 2008 r., o

udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko - Dział IV – *strategiczna ocena oddziaływania na środowisko, rozdział I- dokumenty wymagające przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko;*

Art. 46. I. - *przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty:*

l) *koncepcji polityki przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego.*

Zakres prognozy został określony w art. 51 Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko:

1. *Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 lub 47, sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.*

2. *Prognoza oddziaływania na środowisko, 1) zawiera:*

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,*
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,*
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,*
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,*
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;*

2). *określa, analizuje i ocenia:*

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,*
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,*
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,*
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,*
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:*
 - różnorodność biologiczną,*
 - ludzi,*
 - zwierzęta,*
 - rośliny,*
 - wodę,*
 - powietrze,*

- powierzchnię ziemi,
- krajobraz,
- klimat,
- zasoby naturalne,
- zabytki,
- dobra materialne,
- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

3). przedstawia:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52.1. Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko: informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 2, powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem,

2. w prognozie oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 51 ust. 1, uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

W świetle obowiązującej Ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 53) organ opracowujący projekt dokumentu, uzgadnia z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i 58, zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko do niniejszego projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego został uzgodniony w otrzymanym piśmie nr WOŚ.411.1.153.2015.AP.3 z dnia 15.12.2015r. (wpłynęło 22.12.2015r.) z Regionalną Dyрекcją Ochrony Środowiska w Rzeszowie.

W niniejszym opracowaniu uwzględniono wszystkie wymagania dostosowując zakres przedstawionych problemów do specyfiki projektu planu (cechy środowiska i planowane funkcje).

1.7 Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu zawiera charakterystykę struktury i stanu środowiska, przedstawia istotne z punktu widzenia ochrony środowiska ustalenia projektu planu oraz ocenia oddziaływanie projektu planu na środowisko, a także określa sposoby łagodzenia ewentualnych zagrożeń powodowanych przez planowane zagospodarowanie. Opracowanie zakończone jest syntezą, uwzględniającą wnioski dotyczące realizacji ustaleń projektu planu.

W opracowaniu prognozy oddziaływania na środowisko zastosowano następujące metody prognozowania:

- analiza dostępnych materiałów kartograficznych i literatury, z różnych okresów ich sporządzenia oraz opracowanych dla poszczególnych zagadnień,
- diagnozy stanu środowiska w oparciu o prace terenowe i zebrane wcześniej materiały,
- identyfikacja obszarów problemowych wymagających szczególnego rozpatrzenia,
- analogia do podobnych terenów, o podobnym zainwestowaniu, itp.

Zapoznano się z zapisami nieobowiązujących już planów miejscowych, z przeznaczeniem w nich analizowanych terenów oraz uwarunkowaniami przyrodniczymi, które decydowały o przeznaczeniu poszczególnych jego fragmentów. Przeprowadzono inwentaryzację w terenie objętym projektem planu, obejmującą wszystkie elementy środowiska przyrodniczego.

Podstawą prognozowania skutków realizacji ustaleń planu była szczegółowa analiza jego zapisów pod kątem zmian przestrzennych zmierzających do lokalizacji nowych lub modyfikacji istniejących źródeł oddziaływania na środowisko. Następnie identyfikowano poszczególne czynniki oddziaływania na środowisko związane z wprowadzeniem zmian w strukturze funkcjonalno- przestrzennej obszaru objętego planem. Przy ustaleniu ich potencjalnego oddziaływania na środowisko wykorzystano dotychczasowe doświadczenia empiryczne i dane literaturowe.

Oceniając planowane przeznaczenie terenu odnoszono je do stanu zachowania poszczególnych elementów środowiska, ich odporność na zmiany i przekształcenia. Szczególną uwagę zwrócono na jednoznaczność zapisów, które decydować będą o jakości środowiska i standardy zamieszkiwania na tych terenach. Starano się ocenić poszczególne oddziaływania w różnym czasie ich trwania, co pozwoliło na w miarę precyzyjne określenie i wskazanie środków łagodzących lub niwelujących skutki powstałych zmian w środowisku.

W opracowaniu niniejszej prognozy uwzględniono wnioski dotyczące ochrony środowiska, które napłynęły po uzyskaniu zawiadomienia o przystąpieniu do prac nad projektem miejscowego planu.

Prognoza została opracowana w oparciu o:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Posada Górna/2014", opracowany przez Gdyńską Grupę Urbanistyczną w Gdyni, w listopadzie 2015 roku,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rymanów uchwalonego Uchwałą Nr LV/554/14 Rady Gminy Rymanów z dnia 24 czerwca 2014r.,
- Podstawowe opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wykonane przez GGU s.j. w 2015r.

- Opracowanie ekofizjograficzne na potrzeby Studium dla gminy Rymanów opracowane przez BDK-Inplus z Olsztyna w 2011r,
- stosowne akty prawne,
- dokumenty strategiczne,
- wizję terenową obszaru objętego ustaleniami planu miejscowego,
- dokumentację fotograficzną, zdjęcia lotnicze, źródła kartograficzne.

2 CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU PLANU I JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

2.1 Ustalenia projektu planu

Przeznaczenia wprowadzane w granice planu:

- 1) **MN** - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej,
- 2) **MNU** - tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej,
- 3) **U** - tereny zabudowy usługowej,
- 4) **UP** - tereny usług publicznych,
- 5) **UO** - tereny usług oświaty,
- 6) **US** - tereny usług sportu i rekreacji,
- 7) **PU** - tereny zabudowy produkcyjno-usługowej,
- 8) **R** - tereny rolnicze,
- 9) **ZP** - tereny zieleni urządzonej,
- 10) **ZN** - tereny zieleni nieurządzonej,
- 11) **Wp** - tereny wód powierzchniowych płynących,
- 12) **KP** - tereny parkingów,
- 13) **KDZ** - tereny dróg publicznych klasy zbiorczej,
- 14) **KDD** - tereny dróg publicznych klasy dojazdowej,
- 15) **KDW** - tereny dróg wewnętrznych,
- 16) **KDX** - tereny publicznych ciągów pieszo-jezdnych.

Poniżej zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz zasady dotyczące terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych przyjęte w planie miejscowym:

Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego

- 1) obowiązują nieprzekraczalne linie zabudowy według oznaczeń na rysunku planu;
- 2) istniejące obiekty o funkcji mieszkaniowej lub usługowej, których gabaryty bądź lokalizacja na działce wykraczają poza parametry ustalone w niniejszym planie, w tym przekraczają wyznaczone w planie linie zabudowy, uznaje się za zgodne z planem i dopuszcza się ich dalsze użytkowanie, w tym możliwość przeprowadzania remontów, przebudowy, rozbudowy i nadbudowy;
- 3) w odniesieniu do istniejących budynków (zrealizowanych przed dniem wejście w życie planu oraz, dla których uzyskano ważne w tym dniu pozwolenia na budowę) ustala się:
- 4) dla rozbudowy budynków (powiększenia powierzchni zabudowy) dopuszcza się stosowanie dachów jak w budynku istniejącym;
- 5) dla nadbudowy budynków parterowych wymagane jest uwzględnienie dachów jak podano w ustaleniach szczegółowych;
- 6) dopuszcza się przebudowę i nadbudowę budynków położonych poza nieprzekraczalną linią

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Posada Górna/2014"

zabudowy z uwzględnieniem przepisów odrębnych; nie dopuszcza się rozbudowy (powiększenia powierzchni zabudowy) części położonych poza nieprzekraczalną linią zabudowy.;

- 7) w terenach dróg dopuszcza się obiekty związane z obsługą ruchu oraz drobne usługi i obiekty handlowe o gabarytach typu „kiosk” z płaskim dachem o powierzchni zabudowy do 10 m² i wysokości do 4m;
- 8) dopuszcza się sytuowanie budynków bezpośrednio przy granicy lub w odległości 1,5 m od granicy z sąsiednią działką budowlaną.

Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu

- 1) ochrona istniejącego drzewostanu nie kolidującego z planowanym zamierzeniem inwestycyjnym i możliwość wykonywania nowych nasadzeń zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) zakaz lokalizacji usług związanych ze składowaniem i magazynowaniem odpadów, z wyłączeniem wstępnego magazynowania odpadów przez ich wytwórcę;
- 3) prowadzenie gospodarki odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem obiektów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej;
- 5) zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym i dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
- 6) zakaz lokalizacji nowych obiektów na terenach osuwisk aktywnych okresowo; istniejące
- 7) obiekty budowlane do utrzymania bez możliwości rozbudowy, dopuszcza się remonty;
- 8) dopuszczenie możliwości budowy nowych obiektów oraz rozbudowy istniejących na terenach zagrożonych ruchami masowymi ziemi przy zastosowaniu technologii i materiałów budowlanych podnoszących bezpieczeństwo ich użytkowania;
- 9) ograniczenia makroniwelacji terenu do niezbędnych dla posadowienia budynku oraz realizacji elementów infrastruktury technicznej, w tym dróg.

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków:

- 1) na obszarze planu znajdują się stanowiska archeologiczne znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji stanowisk archeologicznych;
- 2) na obszarze planu znajdują się obiekty pozostające w gminnej ewidencji zabytków.
- 3) procesy budowlane w granicach stanowisk archeologicznych lub związane z obiektami pozostającymi w ewidencji konserwatora zabytków należy prowadzić z uwzględnieniem przepisów odrębnych z zakresu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- 4) dla budynków pozostających w gminnej ewidencji zabytków wymienionych w ust. 2 obowiązuje: ochrona historycznej formy architektonicznej obiektu obejmująca: bryłę budynku (wysokość, kształt dachu, rodzaj pokrycia), kompozycję elewacji (wielkość i rozmieszczenie otworów okiennych i drzwiowych).

Tereny lub obiekty znajdujące się w obszarze planu, podlegające ochronie na podstawie przepisów odrębnych:

- 1) w planie wskazano granice Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego - obowiązują przepisy odrębne z zakresu prawa ochrony przyrody;
- 2) w planie wskazano tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, wielorodzinną, tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, tereny mieszkaniowo-usługowe – dopuszczalne poziomy hałasu regulują przepisy odrębne;
- 3) w zakresie obrony cywilnej należy postępować zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi zabezpieczenia ludności w wodę w warunkach specjalnych oraz ostrzeżeń alarmowych;

- 4) w planie wskazano stanowiska archeologiczne znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji stanowisk archeologicznych oraz obiekty pozostające w gminnej ewidencji zabytków - procesy budowlane należy prowadzić z uwzględnieniem przepisów odrębnych z zakresu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- 5) obszar planu leży w regionie wodnym Górnej Wisły – obowiązują przepisy odrębne z zakresu prawa wodnego, w tym ograniczenia wynikające z ustaleń warunków korzystania z wód regionu wodnego;
- 6) w planie wskazano granice terenów osuwisk aktywnych okresowo oraz granice terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi – obowiązują przepisy z zakresu prawa ochrony środowiska;
- 7) w planie wskazano granice aglomeracji ściekowej „Rymanów” - obowiązują przepisy z zakresu prawa wodnego;
- 8) w zakresie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych należy postępować zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony przeciwpożarowej;
- 9) w planie wskazano granice terenów służących organizacji imprez masowych – obowiązują przepisy z zakresu bezpieczeństwa imprez masowych;
- 10) część obszaru planu leży w strefie ochrony uzdrowiskowej „B” oraz część obszaru planu leży w strefie ochrony uzdrowiskowej „C” – obowiązują przepisy odrębne z zakresu lecznictwa uzdrowiskowego.

2.2 Powiązania projektu planu z innymi dokumentami

Zgodnie z art. 17. Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, „Wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego kolejno:

(...) 4) sporządza projekt planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy".

Uchwałą Rady Gminy Rymanów Nr LV/554/14 z dnia 24 czerwca 2014r., zostało przyjęte **Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rymanów.**

Kierunki rozwoju gminy zostały wyznaczone w oparciu o dokumenty strategiczne przedstawiające możliwość rozwoju gminy w aspekcie lokalnym, jak również w odniesieniu do możliwości rozwoju gminy w aspekcie wojewódzkim i krajowym.

Podstawowymi dokumentami uwzględniającymi uwarunkowania zewnętrzne i wewnętrzne oraz postulaty istotne dla kształtowania polityki przestrzennej gminy są:

- w zakresie uwarunkowań zewnętrznych: Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego, który przyjmuje i uwzględnia ustalenia koncepcji polityki przestrzennego zagospodarowania kraju odnoszące się do woj. Podkarpackiego, a także priorytety rozwoju, cele strategiczne i kierunki działań zawarte w Strategii Rozwoju Województwa Podkarpackiego oraz przewidywane działania, zadania rządowe i samorządowe zawarte w Wojewódzkim Programie Operacyjnym Rozwoju Regionalnego Podkarpacia. Plan ZPWP wskazuje obszar gminy Rymanów jako teren do kształtowania strefy rozwoju rolnictwa ziem górskich oraz rozwoju ekologicznych metod produkcji rolnej oraz agroturystyki, rozwoju różnego rodzaju form turystyki, infrastruktury technicznej, lecznictwa uzdrowiskowego.

Struktura przestrzenna gminy Rymanów wynika z położenia geograficznego i pokrywa się z obrębami 3 krain fizjograficzno-geograficznych. Obszar opracowania należy do

środkowej części gminy – to obszar pogórza bukowskiego z urozmaiconą rzeźbą zerodowanych wzgórz i dolin. Teren ten wyróżnia się największym stopniem zainwestowania oraz rozwoju w skali gminy. Teren Posady Górnej jak i innych podobnych miejscowości predysponowany jest do rozwoju osadnictwa i usług.

Przyjęta w Studium polityka przestrzenne gminy Rymanów koncentrować się będzie na kształtowaniu następujących elementów struktury zagospodarowania przestrzennego gminy:

- **Obszarów zabudowanych do kontynuacji i uzupełnień** – kształtowanie zabudowy na tych terenach powinno opierać się na uzupełnieniach zabudowy zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem terenu oraz na kontynuacji zabudowy z zachowaniem rodzaju zabudowy na danym terenie. Rozwój perspektywiczny gminy polegający na rozwoju jakościowym będzie miał miejsce na już zainwestowanych terenach poprzez modernizację, rozbudowę a także wprowadzenie niekolizyjnego uzupełniającego zainwestowania nawiązującego do otoczenia oraz powiązań komunikacyjnych.
- **Obszarów wskazanych pod rozwój** – obszary te wyznaczone zostały na podstawie analizy aktualnych uwarunkowań, analizy wniosków osób prywatnych złożonych do studium oraz na podstawie intencji i zapotrzebowania władz gminy na tereny wskazane pod zabudowę.

W studium wskazano kierunki zagospodarowania z uwzględnieniem poszczególnych, perspektywicznych sposobów zagospodarowania terenu ze zwróceniem uwagi na położenie poszczególnych terenów na obszarach wskazanych pod rozwój zabudowy.

Dla obszaru opracowania dla poszczególnych terenów na obszarach zabudowanych wskazanych do kontynuacji i uzupełnień zabudowy i wskazanych pod rozwój zabudowy:

<p align="center">MNR</p> <p align="center">Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej</p>	<p>Zagospodarowanie podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa zagrodowa i zabudowa gospodarcza związana z prowadzeniem gospodarstwa rolnego.</p> <p>Zagospodarowanie uzupełniające: nieuciążliwa zabudowa usługowa (w tym zabudowa usług publicznych), nieuciążliwa działalność gospodarcza;</p> <p>Zagospodarowanie dopuszczalne: tereny sportu i rekreacji, tereny zieleni urządzonej (w ramach uatrakcyjnienia terenów zabudowy i zapewnienia wymaganej powierzchni biologicznie czynnej) i zieleni izolacyjnej (w przypadku zaistnienia konieczności wprowadzenia tego typu zieleni).</p> <p><u>Dla terenów MNR ustala się:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • uzupełnienie istniejących struktur zabudowy na terenach jeszcze nie zabudowanych zgodnie z przeznaczeniem, • możliwość wprowadzenia usług nieuciążliwych i nieuciążliwej działalności gospodarczej, służącej zaspokajaniu podstawowych potrzeb mieszkańców, • w miarę dostępności terenu wprowadzenie zieleni urządzonej ogólnodostępnej, • eliminację obiektów kolizyjnych funkcjonalnie z zagospodarowaniem podstawowym. <hr/> <ul style="list-style-type: none"> • bilansowanie ilości miejsc parkingowych w zależności od potrzeb i dostępności terenu, • zapewnienie dostępności komunikacyjnej i niezbędnego wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną, • zachowanie zasad ochrony konserwatorskiej, w tym wymagań związanych z występowaniem stanowisk archeologicznych, • zachowanie ograniczeń wynikających z położenia struktur zabudowy mieszkaniowej zagrodowej na obszarach prawnie chronionych form ochrony przyrody. • lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej na obszarach wyznaczonych na rysunku studium, • zachowanie zasad ochrony konserwatorskiej, w tym wymagań związanych z występowaniem stanowisk archeologicznych, • zachowanie ograniczeń wynikających z położenia nowoprojektowanych struktur zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej na obszarach prawnie chronionych form ochrony przyrody. • zachowanie przepisów ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych w stosunku do obszarów zabudowy zlokalizowanych w obrębie stref ochrony uzdrowiskowej
--	---

<p align="center">U</p> <p align="center">Tereny zabudowy usługowej (w tym usług publicznych)</p>	<p>Zagospodarowanie podstawowe: zabudowa usługowa, w tym zabudowa usług publicznych i infrastruktury technicznej związanej z obsługą lokalnej społeczności, zabudowa związana z handlem, administracją, bezpieczeństwem publicznym, kulturą, oświatą, nauką i zdrowiem.</p> <p><u>Dla terenów U ustala się:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • uzupełnienie istniejących struktur zgodnie z dotychczasowym zagospodarowaniem, • wprowadzenie terenów zieleni urządzonej i w razie zaistnienia takiej potrzeby również terenów zieleni izolacyjnej, • zapewnienie dostępności komunikacyjnej i niezbędnego wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną, • bilansowanie ilości miejsc parkingowych w zależności od potrzeb i dostępności terenu, • zachowanie zasad ochrony konserwatorskiej, w tym wymagań związanych z występowaniem stanowisk archeologicznych, • przy zagospodarowaniu uwzględnienie wymagań związanych z ochroną środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem położenia konkretnych terenów na obszarze powierzchniowych form ochrony przyrody. • lokalizację zabudowy usługowej na obszarach wyznaczonych na rysunku studium, • możliwość wprowadzenia zabudowy mieszkaniowej, z w/w zastrzeżeniem dotyczącym lokalizacji tego typu zabudowy, jako funkcji uzupełniającej, • zachowanie przepisów ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych w stosunku do obszarów zabudowy zlokalizowanych w obrębie stref ochrony uzdrowiskowej.
--	---

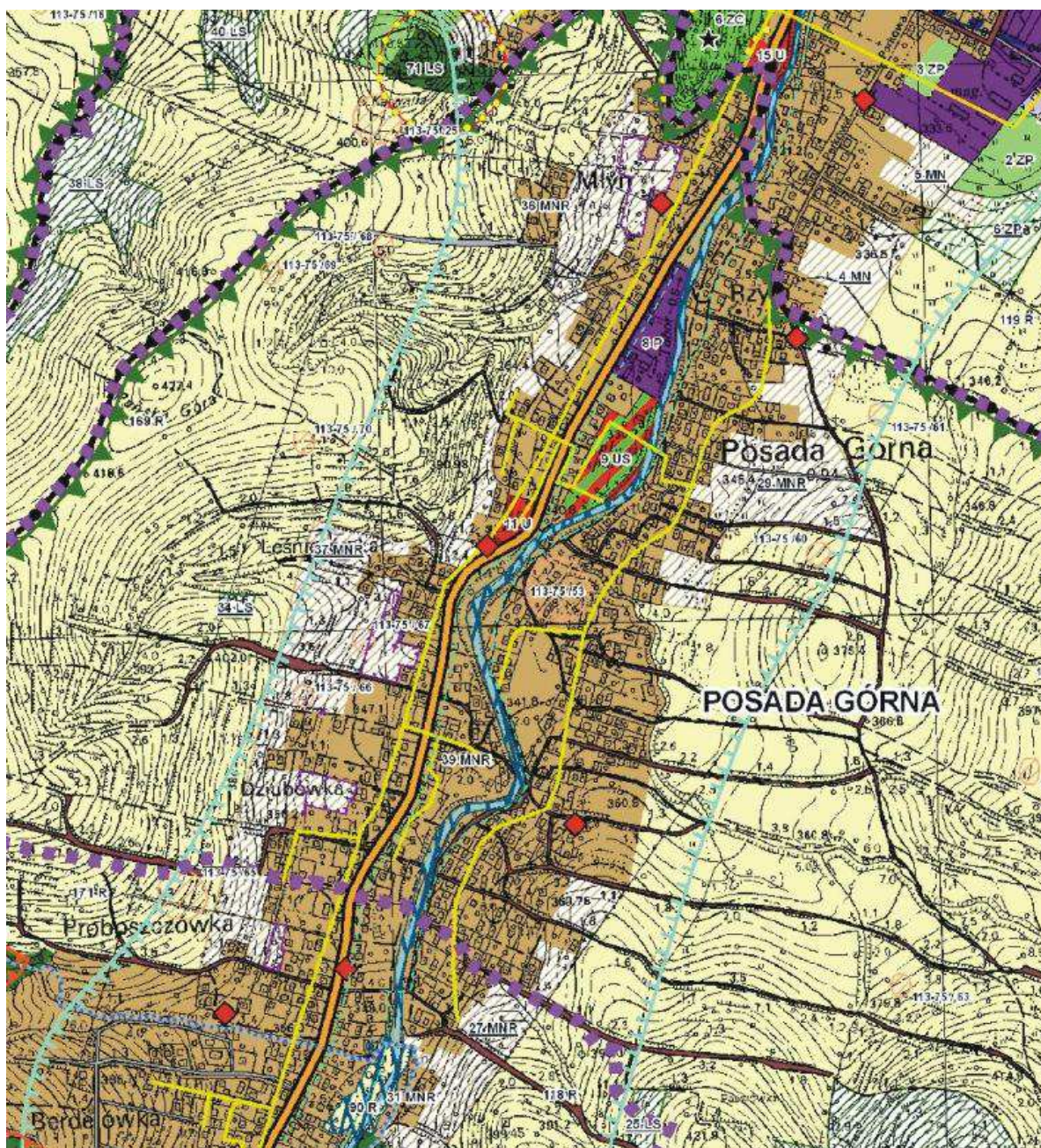
<p>US Tereny sportu i rekreacji</p>	<p>Zagospodarowanie podstawowe: boiska sportowe, baseny (rekreacyjne i pływackie), kompleksy sportowe, stadiony sportowe, hale widowiskowe, wyciągi narciarskie, inne urządzenia sportowo – rekreacyjne.</p> <p>Zagospodarowanie uzupełniające: obiekty gastronomiczne, obiekty usługowe, zaplecza higieniczno-sanitarne, obiekty usług turystycznych (hotele, schroniska, pensjonaty) oraz obiekty małej architektury.</p> <p>Zagospodarowanie dopuszczalne: tereny zieleni urządzonej (w ramach uatrakcyjnienia terenów i zapewnienia wymaganej powierzchni biologicznie czynnej) i zieleni izolacyjnej (w przypadku zaistnienia konieczności wprowadzenia tego typu zieleni), ciągi piesze i rowerowe, niewielkie zbiorniki wodne.</p> <p><u>Dla terenów US ustala się:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • uzupełnienie istniejących struktur zabudowy na terenach jeszcze nie zabudowanych zgodnie z przeznaczeniem, • wprowadzenie terenów zieleni urządzonej, a także terenów zieleni izolacyjnej, w przypadku zaistnienia konieczności wprowadzenia tego typu zieleni, • zapewnienie dostępności komunikacyjnej i niezbędnego wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną, • bilansowanie ilości miejsc parkingowych w zależności od potrzeb i dostępności terenu, • zachowanie zasad ochrony konserwatorskiej, w tym wymagań związanych z występowaniem stanowisk archeologicznych, • przy zagospodarowaniu uwzględnienie wymagań związanych z ochroną środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem położenia konkretnych terenów na obszarze powierzchniowych form ochrony przyrody. • rozwój terenów sportu i rekreacji wyznaczonych na rysunku studium, • zachowanie przepisów ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych w stosunku do obszarów zabudowy zlokalizowanych w obrębie stref ochrony uzdrowiskowej.
--	--

<p align="center">P</p> <p align="center">Tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów, w tym zabudowy produkcyjno - usługowej</p>	<p>Zagospodarowanie podstawowe: zabudowa produkcyjna (m. in. budynki i hale produkcyjne), składy, magazyny, hurtownie, zakłady przetwórcze i remontowe, zabudowa produkcyjna uzupełniona funkcjami usługowymi (z wyłączeniem usług publicznych).</p> <p>Funkcja uzupełniająca: zabudowa usługowa, stacje paliw.</p> <p>Zagospodarowanie dopuszczalne: tereny zieleni urządzonej (w ramach uatrakcyjnienia terenów zabudowy i zapewnienia wymaganej powierzchni biologicznie czynnej) i zieleni izolacyjnej (w przypadku zaistnienia konieczności wprowadzenia tego typu zieleni).</p> <p>Dla terenów P ustala się:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzupełnienie istniejących struktur zabudowy na terenach jeszcze nie zabudowanych zgodnie z przeznaczeniem, • możliwość wprowadzenia funkcji uzupełniających zarówno, jako towarzyszących funkcji podstawowej, jak również jako samodzielnych funkcji danego terenu (sytuację tę regulować będą miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem tradycji miejsca i zamierzeń inwestycyjnych właściciela terenu), • wprowadzenie terenów zieleni urządzonej i terenów zieleni izolacyjnej w przypadku terenów położonych w bezpośrednim sąsiedztwie terenów o funkcji kolizyjnej z przeznaczeniem P, • zapewnienie dostępności komunikacyjnej i niezbędnego wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki odpadowej i odprowadzania ścieków, • bilansowanie ilości miejsc parkingowych w zależności od potrzeb i dostępności terenu, • zachowanie zasad ochrony konserwatorskiej, w tym wymagań związanych z występowaniem stanowisk archeologicznych, • przy zagospodarowaniu uwzględnienie wymagań związanych z ochroną środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem położenia konkretnych terenów na obszarze powierzchniowych form ochrony przyrody. • lokalizację zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów, w tym zabudowy produkcyjno – usługowej, na obszarach wyznaczonych na rysunku studium, • zachowanie przepisów ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych w stosunku do obszarów zabudowy zlokalizowanych w obrębie stref ochrony uzdrowiskowej.
--	---

Wskaźniki zagospodarowania terenu:

Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa (MNR):

- na tych terenach zezwala się na zabudowę mieszkaniową jednorodziną i zagrodową uzupełnioną zabudową usługową oraz nieuciążliwą działalnością gospodarczą;
- dla zabudowy wyznacza się wysokość do 2 kondygnacji nadziemnych, w tym jedna w poddaszu, z zastrzeżeniem, że wysokość kalenicy nie może przekroczyć 10m;
- min. powierzchnia nowoprojektowanej działki budowlanej na terenach położonych w obrębie stref A, B, C ochrony uzdrowiskowej odpowiednio 2500m², 1500m², 1500m²; poza strefami 800m²;

Ryc.4.Fragment rysunku studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rymanów

- wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej: dla strefy A i B nie mniej niż 55%, dla strefy C i pozostałych terenów nie mniej niż 40%;
- wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej: dla strefy A i B nie więcej niż 40%, dla strefy C i pozostałych terenów nie więcej niż 50%;
- ograniczenie lokalizacji inwestycji mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- zapewnienie miejsc do parkowania: 1,5 miejsca dla działki bud, 3 miejsca na każde 100m² powierzchni obiektu usługowego; (...)

Kierunkowa struktura zagospodarowania przestrzennego gminy:

Tereny kontynuacji i uzupełnień zabudowy

	MW zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna
	MN zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna
	MU zabudowa mieszkaniowo - usługowa
	MNR zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa
	U zabudowa usługowa (w tym usługi publiczne)
	UZ zabudowa uzdrowiskowa
	US tereny sportu i rekreacji
	UT zabudowa usług turystycznych i rekreacji indywidualnej
	P zabudowa przemysłowa, składów i magazynów
	PG tereny powierzchniowej eksploatacji kopalin
	RU zabudowa usługowa związana z obsługą gospodarstw rolnych
	LS tereny leśne
	R tereny rolne
	W wody powierzchniowe
	ZC tereny cmentarzy
	ZD tereny ogrodów działkowych
	ZP tereny zieleni urządzonej

Tereny wskazane pod rozwój:

	MN zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej
	MU zabudowy mieszkaniowo - usługowej
	MNR zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej
	U zabudowy usługowej
	US sportu i rekreacji
	UT zabudowy usług turystycznych i rekreacji indywidualnej
	UZ zabudowy uzdrowiskowej
	RU zabudowy usługowej związanej z obsługą gospodarstw rolnych
	P zabudowy przemysłowej składów i magazynów
	PG powierzchniowej eksploatacji kopalin
	ZP zieleni urządzonej
	ZD ogrodów działkowych
	ZC cmentarzy
	LS zalesień
	W wód powierzchniowych

Ryc.5.Fragment rysunku studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rymanów - legenda

Przewidywane rozwiązania planu miejscowego należy uznać za zgodne ze Studium oraz Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego.

3 STAN ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I JEGO POTENCJALNE ZMIANY

3.1 Struktura środowiska przyrodniczego obszaru planu i jego otoczenia

3.1.1 Środowisko abiotyczne, fauna i flora

Budowa geologiczna:

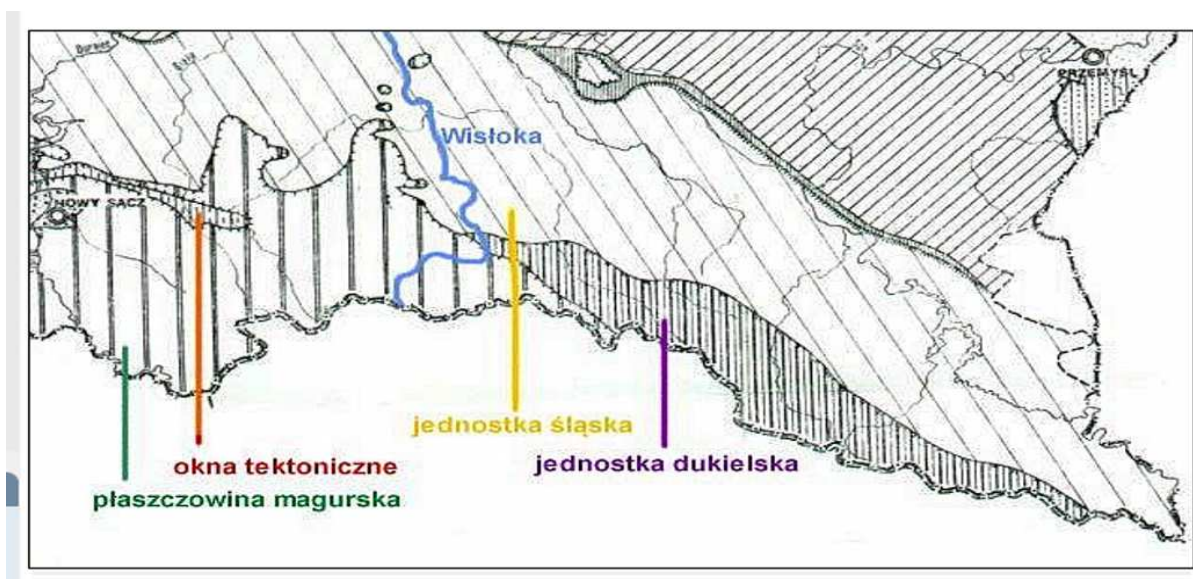
Obszar wsi Posada Górna wg regionalizacji fizyczno-geograficznej położony jest w obrębie mezoregionu Beskidu Niskiego, który jest częścią Zewnętrznych Karpat Zachodnich na pograniczu Beskidów Środkowych oraz Pogórza Środkowobeskidzkiego (Kondracki 2000).

Położenie fizyczno-geograficzne obszaru planu:

<i>Megaregion:</i>	<i>Karpaty 5</i>	
<i>Prowincja:</i>	<i>Karpaty Zachodnie z Podkarpaciem</i>	<i>51</i>
<i>Podprowincja:</i>	<i>Zewnętrzne Karpaty Zachodnie</i>	<i>513</i>
<i>Makroregion:</i>	<i>Beskidy Środkowe i Wschodnie</i>	<i>513.7</i>
<i>Mezoregion:</i>	<i>Beskid Niski</i>	<i>513.71</i>
<i>Makroregion:</i>	<i>Pogórze Środkowobeskidzkie</i>	<i>513.6</i>
<i>Mezoregion:</i>	<i>Pogórze Bukowskie</i>	<i>513.69</i>

W podziale geologicznym gmina Rymanów położona jest w obrębie Karpat Wschodnich, będących fragmentem łuku karpackiego, zwanych Karpatami fliszowymi. W budowie geologicznej dominują osady fliszowe, powstałe w okresie kredowo- paleogeńskim. Podłożem utworów fliszowych są osady paleozoiczno-mezozoiczne. Gmina Rymanów leży w obrębie tzw. fałdu Iwonicza – Rymanowa będącego pierwszym od południa liczącym się fałdem centralnej depresji karpackiej. Najbardziej wyniesiona część fałdu, gdzie na powierzchni występują otwory eocenu środkowego i dolnego, aż do III-ich łupków pstrych włącznie znajdują się w rejonie Lubatówki na zachodzie poprzez Iwonicz - Zdrój, Klimkówkę, Rymanów - Zdrój, aż do Rudawki Rymanowskiej na wschodzie. Tektonicznie fałd Iwonicza - Zdroju stanowi wyniesienie pocięte uskokami poprzecznymi na bloki o północnym skrzydle złuskowanym, a południowym, łagodniejszym i pełnym, ale wtórnie sfałdowanym na dnie drugorzędne łuski.

Fałd Iwonicza – Rymanowa budują następujące utwory (POŚ, 2004): warstwy krośnieńskie – kompleks piaskowo – łupkowy, w górnej części przewaga łupków, w dolnej piaskowców, warstwy przejściowe – łupki ciemno szare z wkładkami piaskowców wapnistych, miąższość do 200 m – eocen górny, łupki menilitowe – ciemne łupki bitumiczne – miąższość do 200 m – eocen górny, seria globigerynowa – szare, różno ziarniste piaskowce, w górnej części łupki, miąższość do 150 m – eocen górny: I pstre łupki – łupki szaro zielone i czerwone; miąższość do 150 m – eocen środkowy, I piaskowiec ciężkowicki – piaskowce różno ziarniste o lepszemu kwarcowym, miąższość do 80 m – eocen dolny, II pstre łupki – łupki szare, zielone i czerwone; miąższość do 15 m, eocen dolny, II piaskowiec ciężkowicki – piaskowce różno ziarniste, miąższość do 90 m – eocen dolny.

Ryc.6. Budowa geologiczna Beskidu Niskiego (źródło internetowe).

Rzeźba terenu:

Ze względu na położenie gminy w mezoregionie Beskidu Niskiego, teren charakteryzuje się zróżnicowanym ukształtowaniem terenu, typowym dla obszarów górskich. Na obszarze gminy występują charakterystyczne dla gór niskich wyniesienia o zaokrąglonych szczytach.

Południową, beskidzką część gminy tworzą Wzgórza Rymanowskie, obejmujące wzniesienia: Suchej Góry (611 m), Kopca (635 m), Kopy (640 m), Działu (673 m) oraz fragmenty pasm Jawornika (761 m) i Bukowicy (776 m). Wysokości względne tych gór dochodzą do około 300 m. W krajobrazie Pogórza Bukowskiego dominują łagodniejsze wzniesienia o niedużych wysokościach względnych. Kotlinę Jasielsko-Krośnieńską tworzą rozległe obniżenie śródgórskie z terenem niemal zupełnie płaskim.

Teren gminy stanowi urozmaicony krajobraz o zróżnicowanej rzeźbie i nachyleniu terenu. Rzeźbę terenu gminy Rymanów tworzą następujące jednostki morfologiczne (*Studium, 2002*): Beskid Dukielski – charakteryzuje się występowaniem monoklinalnych grzbietów górskich; stoki grzbietów są strome często poprzecinane siecią dolin. Beskid Rymanowski charakteryzuje się występowaniem szerokich, kopulastych pasm o przebiegu SE i NW; jest to obszar mocno urzeźbiony o mocno zróżnicowanych nachyleniach uzależnionych od odporności skał budujących podłoże. Na osiach grzbietów zaznaczają się wyraźne zróżnicowania wierzchowinowe na wysokości 350-400 m n.p.m.

Zrównania wierzchowinowe, występujące w rejonach wierzchołkowych wzniesień, na wysokości 650- 750 m lub 400-500 m n.p.m. Charakteryzują się niewielkimi nachyleniami (do 8 %) i niewielkim zróżnicowaniem rzeźby. Stoki wzniesień stanowią najbardziej urozmaiconą i nachyloną część terenu gminy. Spadki stoków są silnie zróżnicowane i mieszczą się w przedziale 8-20%, miejscami dochodzą do 30%. Lokalnie występują ruchy masowe w postaci speływań i suwów, rzadziej osuwisk. Doliny zboczowe, formy V-kształtne, charakteryzują się stromymi zboczami o wysokości od 2 do 30 m. Doliny nieckowate, formy o łagodnych zboczach i płaskich, często podmokłych dnach. U wylotu dolin materiał transportowany przez potoki utworzył stożki napływowe.

Dolina rzeki Tabor o przebiegu południkowym charakteryzuje się mniejszą

szerokością od doliny Wisłoka, a w źródłowym odcinku ma charakter doliny V- kształtnej. W rejonie Królika Polskiego, Rymanowa – Zdrój i Rymanowa ma charakter doliny o stromych zboczach i płaskim, starasowanym dnie. Poniżej Rymanowa zmniejsza spadek i meandrując płynie szeroką doliną, którą kiedyś płynął Wisłok.

Złoża surowców mineralnych

Podstawowym bogactwem gminy są wody mineralne i lecznicze, w oparciu, o które powstało lecznictwo uzdrowiskowe. Na terenie uzdrowiska Rymanów Zdrój występują wody chlorkowo - wodorowęglanowo – sodowe, jodkowe, bromkowe i bromowe z niewielką zawartością strontu i wolnego dwutlenku węgla. Na wschód od uzdrowiska Rymanów Zdrój w odległości 5 km w Rudawce Rymanowskiej również występują wody mineralne siarczanowe oraz solanki jodowo – bromowe. Na terenie gminy w rejonie Klimkówki, Rymanowa Zdroju i Rudawki Rymanowskiej prowadzone są prace geologiczne poszukiwawcze ropy naftowej i gazu ziemnego. Eksploatację złóż na terenie gminy rozpoczęto już w roku 1854. Gaz ziemny występuje w utworach kredowych i trzeciorzędowych, jak i towarzysząc złożom ropy naftowej. Złoża ropy naftowej są to złoża strukturalne, głównie typu warstwowego z wodą okalającą. Ropa tu występująca jest bezsiarkowa, ale z zawartością parafiny.

Do bogactw naturalnych występujących na terenie gminy należą również surowce skalne. Są to głównie czwartorzędowe nagromadzenia utworów żwirowych i pospólek, występujące w obrębie niskich dolin rzecznych. Źródłem pozyskiwania kruszywa drobnego dla budownictwa są rozsypliwie piaskowce fliszowe. Skały krzemionkowe luźne – na terenie gminy Rymanów występują czwartorzędowe kruszywa mineralne w obrębie dolin rzek Tabor (Morwawa) i Wisłok. Dominuje w nich materiał piaskowcowy. Obok kruszyw naturalnych w obrębie dolin rzecznych znaczenie surowcowe mają utwory piaszczysto – żwirowe. Występują one w północnej części gminy w rejonie Wróblika Szlacheckiego, Milczy i Bzianki.

W rejonie obszaru opracowania nie występują udokumentowane ani eksploatowane złoża kopalin.

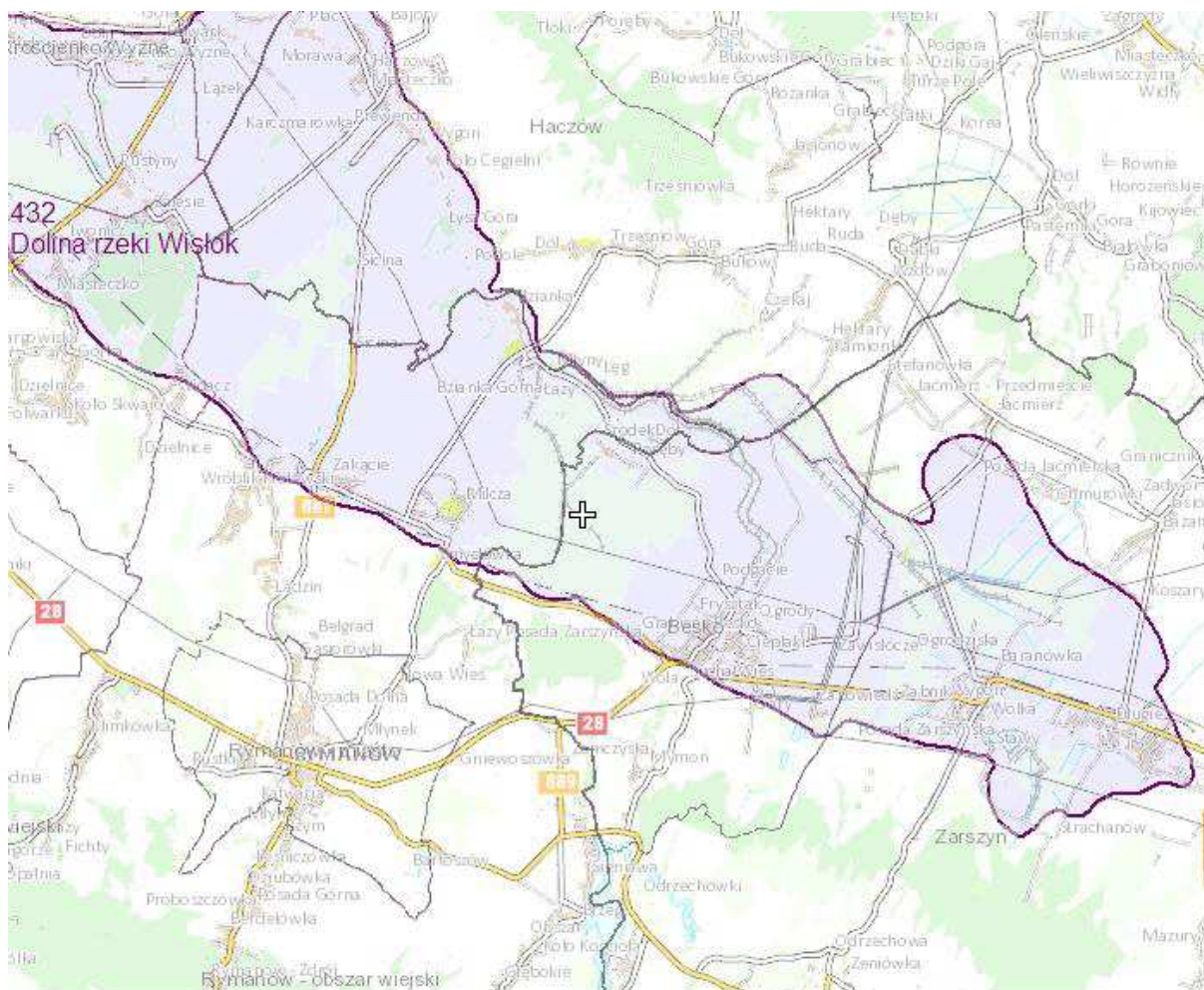
Wody podziemne

Obszar gminy Rymanów położony jest w obrębie górsko - wyżynnej prowincji hydrogeologicznej (wg A.S. Kleczkowskiego), w której wydzielono szereg mniejszych jednostek. Rymanów znajduje się w obrębie zewnętrznej części Masywu Karpackiego, a dokładniej w obrębie Pogórza. Stosunki hydrogeologiczne obszaru są ściśle związane z ww. warunkami geologicznymi. Dużą rolę odgrywa tu wykształcenie serii stratygraficznych jak i ich sytuacja tektoniczna. W opisie stosunków hydrogeologicznych należy rozpatrzeć oddzielnie zagadnienia wód słodkich od mineralnych. Wody zwykle występują w utworach czwartorzędowych i częściowo w pierwszym piaskowcu ciężkowickim. Wody wgłębne tu występujące to wody głównie zbiornika czwartorzędowego (dolinnego) oraz trzeciorzędowego (szczelinowe i szczelinowo-porowe). Oba te poziomy często pozostają w związku hydraulicznym. Czwartorzędowy poziom wodonośny związany jest z plejstoceniowymi i holoceniowymi osadami akumulacji rzek: Tabor i Wisłok oraz ich dopływów. Budują go osady piaszczysto-żwirowe z otoczkami, lokalnie zaglinione. Miąższość warstwy wodonośnej nie przekracza zwykle kilku metrów, rzadziej osiąga 10 m. Występują w nich wody porowe, a zwierciadło tego horyzontu ma najczęściej charakter swobodny i stabilizuje się na głębokości

2-5 m pod powierzchnią terenu. Zasilanie wód tego poziomu odbywa się poprzez bezpośrednią infiltrację opadów atmosferycznych, a także bocznych dopływów z utworów fliszowych i okresową infiltrację wód powierzchniowych. Poziom czwartorzędowy to poziom przypowierzchniowy, pozostający w bezpośrednim kontakcie z powierzchnią – reaguje on wprost na istniejące warunki hydrologiczne – wielkość opadów atmosferycznych oraz stany wód w ciekach.

Czwartorzędowy poziom wodonośny niemal w całości należy do Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 432 - Dolina rzeki Wisłok. Zbiornik (nr 432) został zaliczony do głównych zbiorników wód podziemnych w Polsce jako ten, który w przyszłości stanie się źródłem zaopatrzenia w wodę pitną wysokiej jakości, jednak nie posiada dokumentacji hydrogeologicznej. W związku z potrzebą ochrony zbiornika został wydzielony obszar wymagający najwyższej i wysokiej ochrony (na podst. Opracowania A.S. Kleczkowskiego „Mapa obszarów głównych zbiorników wód podziemnych w Polsce wymagających szczególnej ochrony”). Dodatkowo wyznaczono tutaj obszar najwyższej ochrony dla występowania wód słodkich i mineralnych. GZWP (porowe) nr 432 „Doliny Rzeki Wisłok”, obejmuje północno - zachodnią i częściowo środkową część gminy Rymanów. Obszar opracowania nie leży w jego granicach.

Potencjalnymi źródłami zanieczyszczenia wód tego zbiornika mogą być niekontrolowane zrzuty wód komunalnych, powierzchniowy spływ lub infiltracja wód skażonych bituminami np. w kopalni ropy naftowej lub innymi związkami chemicznymi ze składowisk odpadów lub magazynowanych substancji chemicznych np. nawozów sztucznych.

Ryc.7. GZWP 432 (źródło epsh.pgi.gov.pl)

Wody źródlane i mineralne

Wody mineralne w obrębie Karpat występują głównie we wnętrzu struktur fałdowych, które często dzięki głębokiemu rozcięciu podłoża pojawiają się na powierzchni w postaci źródeł.

Wody lecznicze stanowią duże bogactwo gminy Rymanów, odkryto je w 1876r.. To w oparciu o nie powstało w gminie lecznictwo sanatoryjne. Na terenie uzdrowiska występują wody chlorkowo-wodorowo-węglanowo-sodowe, jodkowe, bromkowe i bromkowe z niewielką zawartością strontu, a także wolnego dwutlenku węgla. Kolektorem wód mineralnych w Rymanowie Zdroju jest drugi i trzeci piaskowiec ciężkowicki. Naturalne źródła wód mineralnych: Tytus, Klaudia i Celestyna zawdzięczają swe istnienie wychodniom drugiego piaskowca ciężkowickiego. Są one związane genetycznie podobnie jak wody mineralne Iwonicza ze złożami ropy naftowej. Występowanie wody mineralnej stwierdzono także w pierwszym piaskowcu ciężkowickim; jest to woda o niższej mineralizacji ok. 3 g, nawiercona w otworze RZ-6 i stosowana do produkcji.

Uzdrowski Zakład Górniczy Rymanów posiada 3 płytkie ujęcia wód mineralnych oraz 5 odwiertów wody mineralnej z czego eksploatowane są 3 ujęcia płytkie i odwiert RZ-6 dla celów produkcyjnych, na potrzeby sanatorium „Anna” odwiert RZ-2, a odwierty RZ-4 i 5 na potrzeby Szpitala „Zimowił”. Wody te wydobywane ze złóż oligoceńsko-miocenów, zalegających na głębokości 250 m, wykorzystuje się w lecznictwie uzdrowskim w

profilaktyce i terapii dzieci i dorosłych ze schorzeniami górnych dróg oddechowych, szczególnie astmy oskrzelowej, w chorobach nerek i dróg moczowych. Skuteczność leczniczych wód mineralnych akcentowana jest także w leczeniu chorób reumatycznych. Ponadto wody te wykorzystuje się w rozlewni wód mineralnych, które rozprowadzane są na teren województwa podkarpackiego i województw ościennych.

Dla wód leczniczych utworzony został obszar i teren górniczy „Rymanów”, teren opracowania znajduje się poza jego granicami.

Wody powierzchniowe

Gmina Rymanów znajduje się w zlewni rzeki Wisłok (ciek I rzędu – Wisła, cieki II rzędu – San, Wisłoka, ciek III rzędu – Wisłok) będącej lewobrzeżnym dopływem Sanu (<http://www.krakow.rzgw.gov.pl>). Rzeka ta bierze swój początek na zboczach Kanasiówki, a na teren gminy wpływa w okolicach nieistniejącej wsi Wernejówka. Do Sieniawy Wisłok jest rzeką górską, z wartkim biegiem, skalistym podłożem i licznymi przełomami. Czystość i dostępność rzeki tworzą idealne warunki do kąpieli na całej długości rzeki do Sieniawy. W Sieniawie charakter rzeki zmienia się za sprawą zapory wodnej, która spiętrza wody, tworząc sztuczny zbiornik Besko.

Rzeka Wisłok wytworzyła kilka przełomów strukturalnych poniżej Wisłoka Wielkiego, Wernejówki, Puław Dolnych, Rudawki Rymanowskiej. Powstały wspaniałe wodospady na jej dopływach, w tym najbardziej znany – w miejscowości Wisłoczek.

Zbiornik Besko przerywa ciągłość rzeki i diametralnie zmienia krajobraz. Zapora nie posiada przepławki, przez co utrudniony jest ruch migracyjny ryb z dolnego odcinka rzeki.

Obok rzeki Wisłok, istotnym ciekim na terenie gminy, jest rzeka **Tabor**, która jest lewobrzeżnym dopływem Wisłoka i ma swoje źródła w Beskidzie Niskim. Rzeka Tabor w swym dolnym biegu jest zwana również Morwawą. Całkowita długość rzeki Tabor - Morwawa wynosi 27,9 km, a powierzchnia dorzecza 109,2 km², średni jej spadek wynosi 8,4%. Rzeka Tabor przepływa przez Posadę Górną w orientacji północ-południe niemal równolegle do drogi głównej - drogi wojewódzkiej nr 887 - będącej swoistą osią miejscowości.

Sieć rzeczną w obrębie gminy, oprócz rzeki Wisłok, tworzą: Wisłoczek, Bałucianka, Średnia, Flo- ra, Pielnica, Potok Polański. Rzeki te odwadniają Beskid Niski i mają typowy, odcinkowy układ. W gór- nych odcinkach ich doliny charakteryzują znaczne spadki a koryta głęboko wcięte w skalne podłoże tworzą charakterystyczne berda z niewielkimi odsypami kamieńca. Szerokości dolin są niewielkie, a ich dna płaskie i szerokie, utworzone w obrębie nagromadzenia żwiru i piasku nabierają znaczenia surowcowego. Zlewnia zbiornika ma charakter rolniczy i silnie rozwiniętą gospodarkę leśną. Zabudowa rekreacyjna zlewni jest skromna, głównie w Rudawce Rymanowskiej. Większość wsi położonych w obrębie zlewni zbiornika nie jest skanalizowana, co powoduje zanieczyszczenie wód podziemnych i powierzchniowych (potoków, np. potoku Głębokiego).

Na terenie gminy śródlądowe wody stojące reprezentowane są przede wszystkim przez zbiornik zaporowy Besko (poza obszarem planu). Poza tym spotykane są nieliczne oczka wodne i hodowlane stawy rybne: stawy w Bartoszowie, hodowla pstrągów i karpi - gospodarstwo rybackie „Wisłok” w Sieniawie.

Gleby

Na procesy glebotwórcze ma wpływ szereg czynników, najważniejsze z nich to różnorodna budowa geologiczna, zróżnicowane ukształtowanie terenu, zmienne warunki wodne oraz działalność człowieka.

Gleby to ważny element środowiska przyrodniczego ze względu na dominującą na terenie gminy gospodarkę rolną. Dominują tu gleby brunatne (właściwe, wylugowane, kwaśne), rędziny (brunatne, deluwialne): wykształciły się z utworów zboczowych, gliniastych i pyłowych oraz utworów fliszowych. Charakteryzują się na ogół dobrymi właściwościami fizykochemicznymi, a ich przydatność rolnicza uwarunkowana jest rzeźbą terenu. W krajobrazie typowo górskim (krajobraz regla dolnego) gleby są wymywane i namyte, rzadko przydatne do uprawy ornej, przeważnie grunty te wykorzystywane są jako trwałe łąki i pastwiska. Ponadto na Równinie Beska, w północnej części gminy występują gleby bielcowe i pseudobielcowe. Gleby te są średnio zasobne w składniki pokarmowe i odznaczają się dobrą oraz średnią przydatnością rolniczą. Z obecnością dolin rzek związane jest występowanie gleb mułowo- torfowych, aluwialno- deluwialnych madów rzecznych. Gleby mułowo-torfowe, z uwagi na dużą wilgotność, wyklucza się z rolniczego użytkowania.

Najlepsze gleby zaliczane do III klasy bonitacyjnej występują w dolinnej części gminy, głównie we wsiach: Bzianka, Wróblak Królewski i Milcza. Idąc w kierunku południowym obserwuje się pogorszenie jakości gruntów, skutkujące coraz mniejszymi możliwościami użytkowania ornego. Na krańcach gminy – w miejscowościach Tarnawka, Zawoje, Rudawka Rymanowska, Wołuszowa praktycznie nie ma gruntów ornych. Przeważają tu typowe pastwiska górskie. Na obszarach leśnych dominują gleby brunatne, zajmujące 95,19% powierzchni leśnej. Gleby brunatne i płowe występują na stokach o ułatwionym odpływie wód powierzchniowych, mady - w dolinach rzek i potoków.

Użytki rolne gminy cechuje stosunkowo wysoka różnorodność gleb pod względem ich geologicznego pochodzenia i przebiegu procesów glebotwórczych. Przede wszystkim należy rozróżnić gleby obszarów górzystych i obszarów podgórszych.

Występujące tu gleby są bardzo kwaśne, gliniaste. Określa się je jako bardzo ciężkie. Są to gleby zaliczane głównie do klas od III do VI, jednak na terenie gminy najczęściej spotykane są gleby klas IV, które posiadają średnią przydatność dla rolnictwa. Uprawa orna tych gleb możliwa jest tylko po regularnym wapnowaniu oraz wysokim nawożeniu organicznym i mineralnym. Gleby klas V-VI występują przede wszystkim na wzniesieniach i pochyłościach oraz na terenach narażonych na ciągłe nadmierne uwilgotnienie. Gleby są tu płytkie. W niższych partiach terenu u podnóża zboczy głębokość gleb się zwiększa.

W granicach obszaru opracowania występują grunty klas III – ok. 14 ha. Przeważają gleby klas IV, V (większość to pastwiska), fragmentami VI.

Warunki klimatyczne

Decydujący wpływ na warunki klimatyczne w rejonie Posady Górnej ma rzeźba terenu, obszar ten zaliczany jest do klimatu górskiego i podgórskiego oraz klimatu zaciszy śródgórskich w Krainie Beskidu Wschodniego. Zróżnicowanie terenu powoduje odmienne warunki klimatyczne w dolinach, na zboczach i na szczytach gór. Region klimatyczny górski charakteryzuje się piętrowością klimatu, ze spadkiem temperatury średnio 0,5°C/100 m wysokości i przyrostem opadów o ok. 60mm/100m wysokości. Roczne amplitudy temperatury zmniejszają się wraz z wysokością.

Klimat Beskidu Niskiego i Bieszczadów Zachodnich, kształtowany jest głównie przez masy powietrza morskiego (63 % dni w roku) i powietrza polarno - kontynentalnego (26 % dni w roku). Każda z tych mas posiada odmienną charakterystykę meteorologiczną i kształtuje odmienny typ pogody. Dzielnica podkarpacka, obejmująca północną część gminy tworzy pas przejściowy, gdzie zaznaczają się zarówno wpływy górskie, jak i kotliny podgórskiej. Cechy charakterystyczne tego obszaru to: 100-150 dni z przymrozkami, 40-50 dni mroźnych, 60-80 dni z pokrywą śnieżną, okres wegetacyjny: 200-220 dni.

Południowa część gminy znajduje się w strefie karpackiej, silnie zróżnicowanej, uwarunkowanej wysokością terenu i ekspozycją zboczy. Cechą charakterystyczną tego obszaru są wiatry typu fenowego, zwane „dukielskimi” lub „rymanowskimi”. Są to wiatry bardzo silne, wiejące z południa, podnoszące temperaturę. W czasie ich trwania (od 2 do 7 dni) następuje spadek ciśnienia i wilgotności powietrza. Mimo przewagi wiatrów południowych cisze stanowią około 45%, przy czym ponad 55% cisz występuje latem. Średnia długość meteorologicznego okresu wegetacji (wyrażona liczbą dni z ustaloną średnią dobową temperaturą powietrza powyżej lub równej 5°C) dla omawianego obszaru wynosi 190-210 dni.

Najmniej korzystne warunki termiczne posiadają dna dolin szczególnie źle przewietrzane, będące miejscem zastoisk mrozowych oraz gromadzenia się chłodnego i wilgotnego powietrza. Cechą charakterystyczną tego typu klimatu są również częste mgły oraz zjawisko słabej widoczności. Ponadto w obrębie gminy występuje duże zróżnicowanie w zakresie czasu jak i intensywności insolacji – w zależności od ekspozycji i nachylenia stoków, ukształtowania i pokrycia terenu ograniczającego dostęp promieni słonecznych. Najlepsze nasłonecznienie występuje na stokach o ekspozycji południowo-zachodniej, południowo-wschodniej i nachyleniu 10-15 %. Niedostateczne warunki solarne, z uwagi na znaczne zacienienie oraz obecność mgieł, wykazują natomiast zbocza głębokich oraz wąskich dolin, które posiadają złe warunki termiczno – wilgotnościowe – są to tereny niekorzystne dla wszelkiego rodzaju osadnictwa przeznaczonego na stały pobyt ludzi.

Na terenie gminy obserwuje się również duże zróżnicowanie czasowe oraz przestrzenne opadów. Maksimum opadów przypada na lipiec (średnio 121,5 mm), minimum na styczeń. Opad średnioroczny wynosi 816,6 mm. Średnia temperatura roczna tego terenu wynosi + 6,5 C. Miesiącem najchłodniejszym jest o miesiąc luty (- 4,3 C), najcieplejszym jest miesiąc lipiec (+16,3 C).

Roślinność

Świat flory na terenie gminy Rymanów z geobotanicznego punktu widzenia ma charakter roślinności przejściowej, pomiędzy Karpatami Wschodnimi a Zachodnimi. Zmniejsza się tu wyraźnie liczebność gatunków wschodniokarpackich, zaś niewielka grupa roślin zachodniokarpackich wskazuje na przynależność Beskidu do Karpat Zachodnich.

Według rejonizacji przyrodniczo-leśnej lasy tego obszaru należą do Krainy Karpackiej (VIII), Dzielnicy Pogórza Środkowobeskidzkiego (VIII.2) i Beskidu Niskiego (VIII.7), a charakterystyczną cechą roślinności jest jej piętrowy układ: piętro pogórza (do wysokości 550 m) i piętro regla dolnego. W piętrze pogórza pierwotnie dominują lasy jodłowo-bukowe ze znacznym udziałem dębu i grabu. W wyższych partiach gór (powyżej 400 m) - zespół buczyny górskiej z domieszką jodły. Na opuszczonych terenach rolnych, występują sztuczne monokultury sosnowe, stosowane jako tzw. przedplon przed wprowadzeniem właściwych dla

tego terenu gatunków.

Powierzchnia lasów i gruntów leśnych w gminie Rymanów wynosi 6 102,6 ha (36,3%), w tym grunty leśne publiczne stanowią 5 469,6 ha a grunty leśne prywatne - 633,0 ha (stan na 2009r. -GUS). Zdecydowana powierzchnia lasów jest własnością Nadleśnictwa Rymanów (95,1%). Pozostałe grunty leśne znajdują się w posiadaniu Nadleśnictwa Dukla (4,9%) (PUL, 2008).

W granicach obszaru objętego planem powierzchnia leśna to zaledwie ok. 0,2ha przy zachodniej granicy planu.

Na terenie Nadleśnictwa Rymanów w obrębie gminy dominującym typem siedliskowym jest las górski świeży (82, 31%) (Rys. 4), z typami lasu: bukowo-jodłowy, jodłowo-bukowy, jaworowo - jodłowo- bukowy, jodłowy i bukowy, gdzie w składzie gatunkowym przeważa jodła pospolita, buk pospolity, jawor pospolity, z domieszką: świerku pospolitego i modrzewia europejskiego. Podobnie przedstawia się udział gatunkowy drzewostanu na terenie Nadleśnictwa Dukla. Lasy Nadleśnictwa Rymanów, ze względu na pełnione funkcje, dzielą się na lasy rezerwatowe, ochronne i gospodarcze (wielofunkcyjne). W gminie Rymanów teren gruntów leśnych prawie w całości stanowią lasy ochronne - 98,82% powierzchni leśnej. Dominującą kategorią ochronności są lasy wodochronne (90% ich powierzchni), znaczący udział mają ponadto lasy stanowiące cenne fragmenty rodzimej przyrody (3%) i lasy położone w granicach stref ochronnych wokół uzdrowiska Rymanów Zdrój (2%) oraz stanowiące ostoje zwierząt podlegających ochronie gatunkowej (2%) (PUL, 2009). Podobnie w Nadleśnictwie Dukla lasy zaliczone do grupy lasów ochronnych stanowią 96% powierzchni lasu (PUL, 2008).

Nizinny łęg olszowo-jesionowy - to pospolite zbiorowiska występujące lokalnie w siedliskach zabagnionych, mokrych, w płaskich dolinach potoków. Drzewostan tworzą olsza czarna z domieszką wierzby kruchej, jesionu, grabu, osiki. Krzewy to czerecha, bez czarny, leszczyna, kruszyna z udziałem podrostów drzew oraz niekiedy wierzby szarej. Na bogate runo składają się gatunki różnicowane pod względem wysokości i warunków siedliskowych, wykazują one wyraźną zmienność sezonową. Wiosną występują: rzeżucha gorzka, zawilec gajowy, szczyr trwały, miodunka, niezapominajka błotna. W szczycie okresu wegetacyjnego występują licznie ostrożeń warzywny, wiązówka błotna, podagrycznik pospolity, tojeść pospolita, przytulia czepna, pokrzywa zwyczajna, czyściec leśny i wiele innych.

Podgórski łęg jesionowy związany jest z dolinami szybko płynących potoków oraz rejonami źródłkowymi na bardzo żyznych, obojętnych lub lekko zasadowych madach rzecznych czarnoziemnych lub brunatniejących. Drzewostan zespołu tworzy jesion, olsza czarna, niekiedy ze znacznym udziałem jaworu i olszy szarej oraz udziałem grabu, wierzby kruchej. Warstwa krzewów zbudowana jest najczęściej z leszczyny, derenia świdwy, bzu czarnego, czerechy i podrostów drzew. Warstwa runa jest bujna i zwarta, bardzo bogata florystycznie, bez wyraźnych dominant. Licznie rosną tu m.in. skrzyp olbrzymi, szczyr trwały, podagrycznik pospolity, śledziennica skrętolistna, czyściec leśny, czartawa pospolita, ziarnopłon wiosenny i świerząbek orzęsiony.

Nadrzeczna olszyna górską to typowy łęg nadrzeczny, gdzie gleby mają charakter mad rzecznych właściwych lub brunatnych, rzadziej gleb gruntowo-glejowych. Drzewostan budują głównie olsza szara, miejscami z dużym udziałem wierzb, jako domieszka występuje jawor, lipa drobnolistna, czerecha, jesion i wiąz górski. W warstwie krzewów, zazwyczaj

silnie rozwiniętej, występują głównie wierzby oraz leszczyna, jarzab pospolity, bez czarny, kalina koralowa, trzmielina zwyczajna, wiciokrzew czarny, kruszyna pospolita. Runo jest bardzo silnie rozwinięte i odznacza się dużym bogactwem gatunkowym.

Na terenie gminy występuje również grąd subkontynentalny typowy dla pogórza. Fragmenty grądów zachowały się głównie w dolinach rzek i większych potoków. Zaliczane są do odmiany małopolskiej z przewagą gatunków tj. jodła pospolita, wilczomlec migdaolistny, bluszcz pospolity, szalwia lepka, żywiec gruczołowaty, pierwiosnek wyniosły, buk zwyczajny i jawor. W dolinach rzek, m.in.: Wisłoka, Tabor, Flory, Wisłoczek, dominują higrofilne gatunki roślin zielnych, a także gatunki krzewów i drzew, preferujących wilgotniejsze stanowiska.

Szata roślinna charakteryzuje się średnim stopniem naturalności zbiorowisk. Obok ww. gatunków naturalnych, na terenach zabudowanych znajdują się zbiorowiska roślin introdukowanych oraz synantropijnych. Jest to roślinność ukształtowana przez człowieka, często obca siedliskowo i geograficznie, towarzysząca zabudowie.

Ponad połowę powierzchni gminy Rymanów stanowią użytki rolne - 9102 ha (54,6%), w tym zdecydowaną większość stanowią grunty orne – 5355 ha (58,8%), łąki - 2154 ha (23,66 %) i pastwiska- 1549 ha (17,02 %), a marginalną powierzchnię zajmują sady- 44 ha (0,48 %). Na terenach rolnych przeważają gatunki jednoliściennych zbóż, z przewagą żyta i jęczmienia. W mniejszej ilości występuje pszenżyto i owies. Z roślin okopowych dominującą rolę odgrywa uprawa ziemniaka.

Roślinność ruderalną z licznie występującymi chwastami można spotkać na terenach niepielęgowanych przez człowieka.

Ze względu na duże walory przyrodniczo-krajobrazowe regionu, w 2005 roku został utworzony Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego, w którego granicach znajduje się część południowa gminy Rymanów, w tym obszar objęty opracowaniem. Jego powierzchnia wynosi 82426 ha. Obszar chroni przedpole najwyższych wzniesionych partii Beskidu Niskiego chronionych w ramach parków: Jaślińskiego Parku Krajobrazowego i Magurskiego Parku Narodowego.

Fauna

Do najbogatszych siedlisk zwierząt w gminie należy Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego oraz obszary sieci Natura 2000.

Świat zwierząt tego rejonu jest charakterystyczny dla fauny podgórskiej Beskidu Niskiego, reprezentowany jest głównie przez typowe gatunki ssaków tj. sarny, jelenie, dziki, lisy, łasice, kuny domowe. Wśród większych drapieżników wymienia się pojawiającego się sporadycznie, niedźwiedzia brunatnego, okresowo występującego wilka. Liczne ptactwo to gatunki związane z siedliskami leśnymi, łągowymi i pasmami zarośli nadrzecznych: pliszki siwe, krętogłowy, bociany czarne, sikory, kukułki, wróble, sroki, zięby, wrony, gawrony, mazurki, kosy, raniuszki, myszołowy, jastrzębie i inne. Do najcenniejszych należy bielik i orzeł przedni. Gady żyjące w tym regionie to jaszczurki zwinka i żyworodna, zaskrońce i żmije zygzakowate. Bogaty świat płazów tworzą gatunki salamandry, traszki karpackiej. Oprócz tych gatunków licznie występują tu bezkręgowce rozlewisk wodnych, żwirowisk i miejsc podmokłych, są to owady wodne i żyjące na styku środowisk wodnych i lądowych.

Oprócz pospolitych gatunków roślin i zwierząt, występują tu liczne gatunki chronione.

3.2 Obecny stan i zagrożenia środowiska

Informacje o środowisku i jego ochronie, pozyskane w wyniku badań monitoringowych, stanowią podstawę opracowywania cyklicznych opracowań o stanie środowiska w postaci raportów i komunikatów publikowanych w serii Biblioteki Monitoringu Środowiska. Informacje te, przekazywane do organów administracji rządowej i samorządowej, mogą stanowić podstawę procesów decyzyjnych, umożliwiając wybór właściwej strategii rozwoju gospodarczego i przestrzennego, zarówno w skali kraju jak i poszczególnych regionów.

Państwowy monitoring środowiska (PMS) jest systemem pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji o środowisku. Jego celem jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji rządowej, samorządowej i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska lub innych poziomów określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów lub innych wymagań,
- występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych, przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

Wody podziemne i powierzchniowe

Czynnik powodujący presję	Charakterystyka presji występujących w środowisku wodnym na obszarze województwa podkarpackiego
Znaczące pobory wód	
Gospodarka komunalna	Największe pobory wód powierzchniowych występują na rzekach: Wisłoka (miasta Jasło, Dębica, Mielec), Wisłok (miasta Krosno, Rzeszów) i San (miasta Ustrzki Dolne, Sanok, Przemyśl, Jarosław). Największe pobory wód podziemnych występują w rejonie miast: Stalowa Wola, Tarnobrzeg, Przeworsk, Łańcut, Nowa Sarzyna, Głogów Młp., Sędziszów Młp., Ropczyce, Gorzyce.
Przemysł	Rzeki poddane największej presji: San (miasta Sanok, Stalowa Wola), Wisłoka (miasta Jasło, Dębica), Wisła (Tarnobrzeg), Trzebońnica (miasto Nowa Sarzyna), Wiar (Miasto Przemyśl).
Emisja ścieków z punktowych źródeł zanieczyszczeń	
Oczyszczalnie ścieków komunalnych	Rzeki i potoki poddane największej presji: Wisłok, San, Stobnica, Wisła, Brzeźnica, Mikośka (gm. Łańcut), Mrowla, Rzeki, Sawa, Łęg, Wiar, Wisznia, Szkło, Rada, Mleczka, Strug, Morawa, Ropa, Dopływ z Wiktora.
Oczyszczalnie ścieków przemysłowych	W branży przemysłowej województwa występują zakłady przemysłowe, które są istotnym źródłem ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego w tym substancje priorytetowe. Wpływ przemysłu na jakość wód powierzchniowych widoczny jest w zlewniach rzek Jasiołka, Wisłoka, Strwiąż, Trzebońnica. Rzeki objęte monitoringiem substancji szczególnie szkodliwych to m.in.: Wisłok, San, Wisłoka, Babulówka, Jasiołka, Łęg, Lubaczówka.
Składowiska odpadów	Składowiska odpadów w województwie są potencjalnym źródłem zanieczyszczeń, jednak nie wywierają znaczących presji na wody powierzchniowe i podziemne. Istotnym problemem lokalnym jest zagrożenie wód powierzchniowych ze strony nieuporządkowanych miejsc pozbywania się odpadów, tzw. "dzikich wysypisk" odpadów. Liczba tego typu źródeł i stopień ich oddziaływania na wody w regionie nie są rozpoznane.
Obszarowe źródła zanieczyszczeń	
Zanieczyszczenia obszarowe pochodzenia komunalnego w tym rozproszone źródła ścieków (ludność niekorzystająca z oczyszczalni ścieków)	Największe miejskie źródła obszarowe: Rzeszów, Krosno, Stalowa Wola, Tarnobrzeg, Przemyśl, Dębica, Mielec, Sanok. Presja źródeł rozproszonych występuje głównie w zlewniach zeutrofizowanych cieków i w gminach wiejskich o najmniejszym odsetku skanalizowania.
Zanieczyszczenia obszarowe pochodzenia rolniczego	Największy odsetek terenów użytkowanych rolniczo w województwie (grunty orne, strefy upraw mieszaných) występuje w powiatach: mieleckim, dębickim, ropczycko-sędziszowskim, strzyżowskim, krośnieńskim, rzeszowskim, łańcuckim, przeworskim, jarosławskim i przemyślanym.

Tab.1. Charakterystyka głównych presji występujących w środowisku wodnym na obszarze województwa podkarpackiego (Raport o stanie środowiska w województwie podkarpackim w 2014r.)

Gospodarowanie wodami wywiera istotne presje na wody powierzchniowe i podziemne, niejednokrotnie przyczyniając się do niekorzystnych zmian ilościowych i jakościowych w środowisku wodnym i w środowisku od wód zależnym (Tab.1). Jedną z głównych presji są znaczące pobory wody na potrzeby gospodarki komunalnej i przemysłu. Największe znaczenie dla gospodarki wodnej w woj. podkarpackim mają wody powierzchniowe, które pokrywają ok. 85% zapotrzebowania na wodę w regionie i są podstawowym źródłem wody pitnej.

Powiat krośnieński położony jest w regionie karpackim. Wody czwartorzędowe mają charakter porowy i związane są z utworami akumulacji rzecznej. Jest to poziom przypowierzchniowy, pozostający w bezpośrednim kontakcie z powierzchnią, reagujący wprost na istniejące warunki hydrologiczne. Ujmowany jest za pomocą studni kopanych oraz studni wierconych i stanowi główne źródło zaopatrzenia w wodę mieszkańców terenów wiejskich powiatu. Wody zbiornika trzeciorzędowego i kredowego występują w ośrodkach szczelinowych i szczelinowo-porowych. Utwory, w których znajdują się warstwy wodonośne, charakteryzują się dużą zmiennością warunków hydrogeologicznych na niewielkich przestrzeniach. Wody podziemne zasilane są głównie poprzez bezpośrednią infiltrację opadów atmosferycznych, a także infiltrację wód powierzchniowych z Wisłoka i innych cieków oraz poprzez dopływ lateralny z utworów fliszowych. Na terenie powiatu wody podziemne nie tworzą ciągłego poziomu wodonośnego, mogą się przemieszczać do różnych ośrodków o odmiennych cechach.

Najbliżej zlokalizowanym zbiornikiem wód podziemnych jest GZWP 432 "Dolina rzeki Wisłok". Zbiornik posiada wyznaczony obszar ochronny o powierzchni 272,9km². Wody podziemne generalnie są dobrej jakości i mogą być używane do picia bez uzdatnienia lub po prostym uzdatnieniu. Z uwagi na brak w strefie aeracji utworów izolujących należy uznać, że zbiornik ten charakteryzuje się dużym i bardzo dużym zagrożeniem jakości wód podziemnych.

Monitoring jakości wód podziemnych jest systemem oceny stanu i oceny zmian stanu chemicznego wód podziemnych, polegających na prowadzeniu w wybranych reprezentatywnych punktach pomiarowych, powtarzalnych pomiarów i badań, a także interpretacji wyników tych badań. Celem monitoringu jest dostarczenie informacji o stanie chemicznym wód podziemnych, śledzenie jego zmian oraz sygnalizacja zagrożeń w skali kraju, na potrzeby zarządzania zasobami i oceny skuteczności podejmowanych działań ochronnych. Wykonawcą pomiarów i badań w ramach monitoringu wód podziemnych w powiecie krośnieńskim jest Państwowy Instytut Geologiczny, natomiast w pozostałych podsystemach - Laboratorium WIOŚ w Rzeszowie. Przedmiotem monitoringu są jednolite części wód podziemnych (JCWPd), stanowiące określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych. Do wykonywania badań i oceny stanu wód podziemnych zobligowany jest na mocy ustawy *Prawo wodne* (2001) Państwowy Instytut Geologiczny (PIG) w Warszawie. Monitoring wód podziemnych realizowany jest w zakresie stanu chemicznego oraz ilościowego.

W granicach administracyjnych województwa podkarpackiego zlokalizowanych jest (w całości lub w części) siedem jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) o numerach: 109, 126, 127, 139, 157, 158, 160, które znajdują się w obszarze dorzecza Wisły oraz jedna JCWPd o numerze 159, która znajduje się w obszarze dorzecza Dniestru.

Obszar powiatu krośnieńskiego położony jest w jednolitej części wód podziemnych Nr

157 (region Górnej Wisły w pasie Zewnętrznych Karpat Zachodnich) i zajmuje 20,9 % jej powierzchni. Jednolita część wód podziemnych Nr 157 nie posiada statusu zagrożenia nieosiągnięcia dobrego stanu wód i badana jest co 3 lata. Wykonane badania wykazały dobry stan chemiczny wód (klasa I, II, III) w punktach pomiarowych: Dwerniczek (399), Werchrata (1880), Cmolas (1059), Dąbrówki (90), Bystre (151), Sanok (393), Radoszyce (396), Wetlina (398), Nowa Dęba (115), Turza (1219), Stany (1221), Leżajsk (85), Łysaków (88), Łysaków (89), Przemyśl (757), Rzeszów (758), Ropczyce (86), Kawęczyn Sędziszowski (1874), **Jaśliska (1249)**, Widacz (1234), **Potok (1876)**, Strzyżów (1879), Kąty (2012), Brzostek (2302), Bircza (148), Bezmiechowa Góra (1028), Trepcza (1193), Solina (150). Natomiast próbki wody z punktów: Mielec (84), Kolbuszowa (139), Przyszów (1220), Pysznica (1877), Łysaków (1514), Żyraków (1203), Brzeżanka (145), **Krosno (406)**, Mokłuczka (147), Lesko (1875), Ustrzyki Dolne (1195), Rabe (1878) charakteryzowały się słabym stanem chemicznym (klasa IV i V).

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Posada Górna/2014"

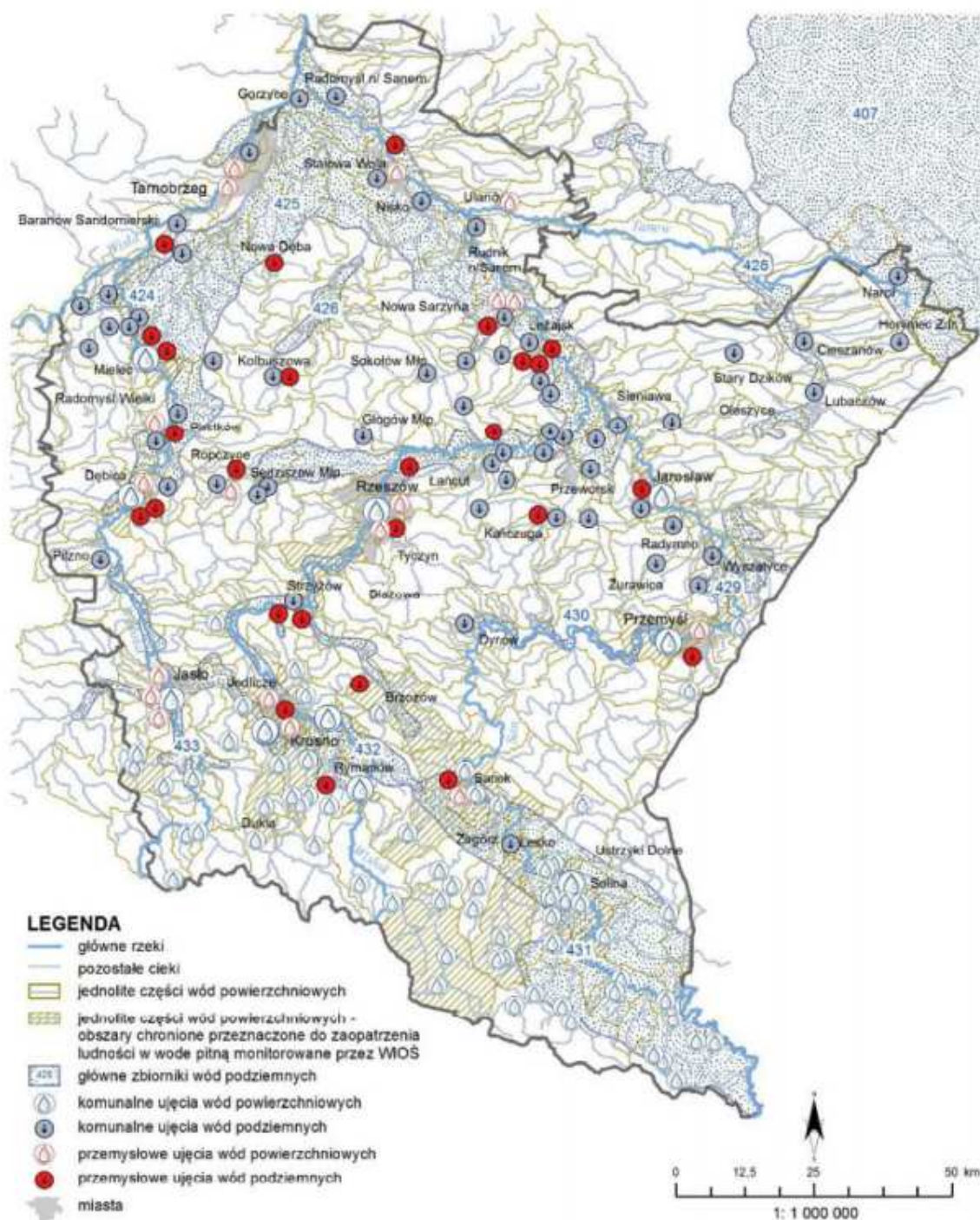
Tabela 2. Klasyfikacja wód podziemnych w punktach pomiarowych w 2012 r. – wskaźniki w granicach stężeń IV i V klasy jakości (źródło: GIOŚ/PMŚ)

Nr pkt	Miejscowość	JCWp	Wskaźnik	Jednostka	Oznaczona wartość	Klasa jakości wody w punkcie – „surowa”	Klasa jakości wody w punkcie – końcowa	Przyczyna zmiany klasy jakości
84	Mielec	126	odczyn	pH	6,18/6,41	IV	IV	
			węgiel organiczny	mg C/l	13,0			
			żelazo	mg Fe/l	5,05			
115	Nowa Dęba	126	żelazo	mg Fe/l	5,70	IV	III	geogeniczne pochodzenie wskaźnika, tylko Fe w IV klasie, brak wskaźników w III klasie
139	Kolbuszowa	126	arsen	mg As/l	0,023	IV	IV	
			żelazo	mg Fe/l	6,15			
1220	Przysów	126	molibden	mg Mo/l	0,022215	IV	IV	
89	Lysaków	127	żelazo	mg Fe/l	5,84	IV	III	geogeniczne pochodzenie wskaźnika, tylko Fe w IV klasie
758	Rzeszów	127	żelazo	mg Fe/l	6,19	IV	III	geogeniczne pochodzenie wskaźnika, tylko Fe w IV klasie
1877	Pysznica	127	odczyn	pH	6,22/6,32	IV	IV	
			węgiel organiczny	mg C/l	18,0			
			żelazo	mg Fe/l	7,59			
1514	Lysaków	127	odczyn	pH	5,56/5,35	IV	IV	
1874	Kawęczyn Sędziszowski	139	żelazo	mg Fe/l	5,22	IV	III	geogeniczne pochodzenie wskaźnika, tylko Fe w IV klasie, brak wskaźników w III klasie
1203	Żyraków	139	węgiel organiczny	mg C/l	34,0	V	IV	geogeniczne pochodzenie wskaźników, głębokość otworu 14,6 m, brak wskaźników w IV klasie
			żelazo	mg Fe/l	10,69			
145	Brzeżanka	157	amonowy jon	mg NH ₄ /l	4,31	V	IV	geogeniczne pochodzenie wskaźnika, głębokość otworu 80 m, brak wskaźników w IV klasie, a w V tylko NH ₄
406	Rosno	157	odczyn	pH	6,37/6,77	IV	IV	
			azotany	mg NO ₃ /l	64,4			
			chlorki	mg Cl/l	286,0			
147	Mokluczka	158	bor	mg B/l	1,56	IV	IV	
148	Bircza	158	żelazo	mg Fe/l	6,22	IV	III	geogeniczne pochodzenie wskaźnika, tylko Fe w IV klasie
1875	Lesko	158	amonowy jon	mg NH ₄ /l	2,11	IV	IV	
			wodorowęglany	mg HCO ₃ /l	606,3			
1878	Rabe	158	wodorowęglany	mg HCO ₃ /l	529,5	V	V	
			arsen	mg As/l	0,681			
			bor	mg B/l	4,84			
1195	Ustrzyki Dolne	159	wodorowęglany	mg HCO ₃ /l	514,8	IV	IV	

III klasa jakości
 IV klasa jakości
 V klasa jakości

Klasa jakości wody w punkcie - wg RMŚ z dn. 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych

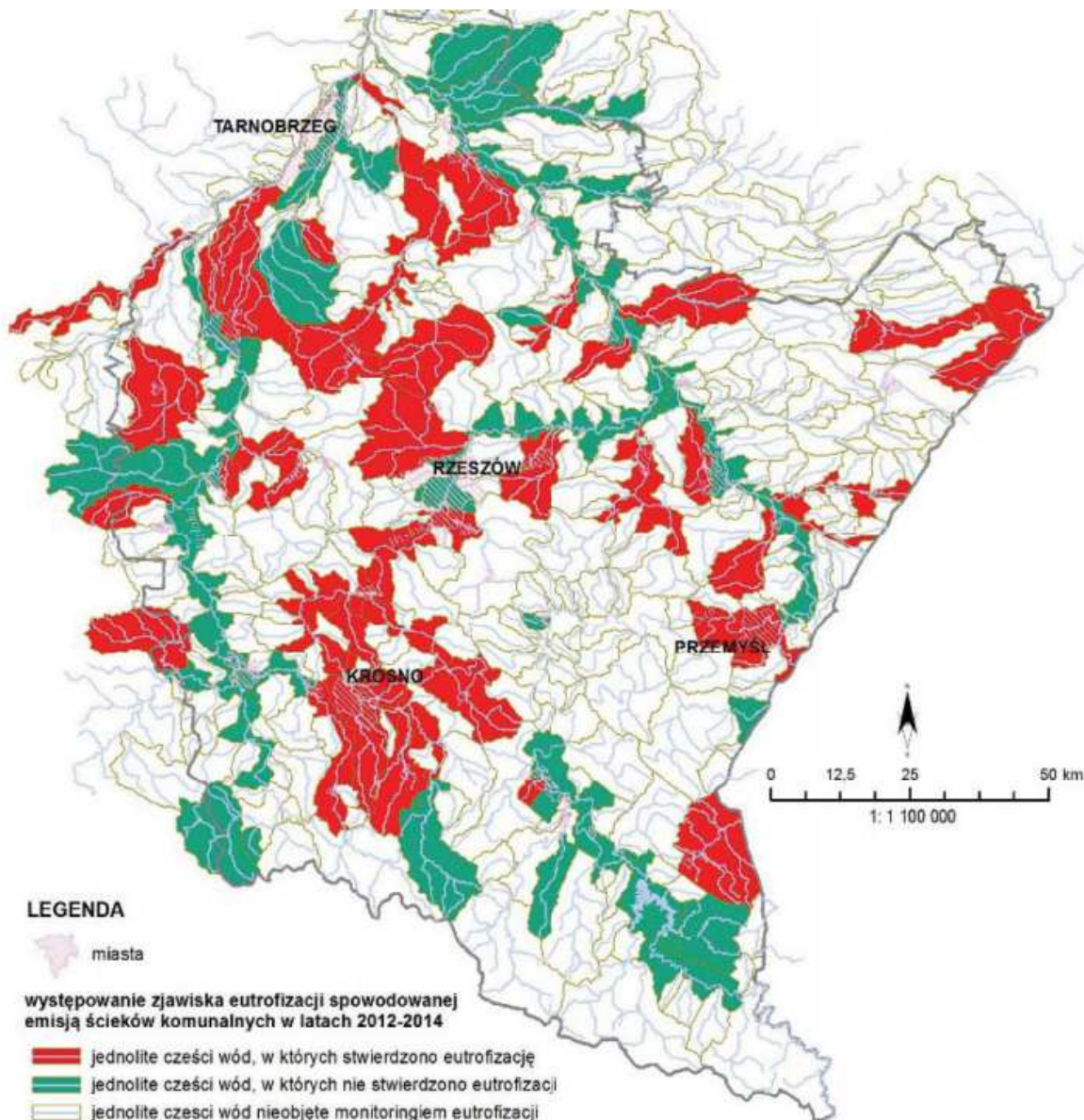
Tab.2. Klasyfikacja wód podziemnych w punktach pomiarowych w woj. Podkarpackim (fragment tabeli)
 źródło GIOŚ

Ryc.8. Ujęcia wód w woj. podkarpackim (źródło Raport o stanie środowiska w województwie podkarpackim w 2014r.)

Jakość wód powierzchniowych w województwie zależy przede wszystkim od ilości i jakości odprowadzanych do nich ścieków komunalnych. Zrzuty zanieczyszczeń pochodzenia komunalnego są przyczyną eutrofizacji wód (wzbogacanie wód w substancje biogenne). Degradacja jakości wód z tym związana jest głównym problemem gospodarki wodnej w Polsce. Wszystkie części wód powierzchniowych w kraju, do których odprowadzane są ścieki komunalne, zostały uznane za obszary chronione, zagrożone występowaniem eutrofizacji komunalnej i zostały objęte monitoringiem. Celem monitoringu są dane stanu wód na potrzeby zaplanowania właściwych działań pozwalających utrzymać lub osiągnąć dobry stan jednolitych części wód. Badania i oceny wykonane przez WIOŚ w Rzeszowie

potwierdzają niezodawalający stan wód w województwie. Spośród 91 jednolitych części wód poddanych ocenie zjawiska eutrofizacji, w ponad 50% części wód stwierdzono jej występowanie.

Ryc.9. Ocena występowania eutrofizacji wód powierzchniowych, woj. podkarpackie lata 2014 (źródło Raport o stanie środowiska w województwie podkarpackim w 2014r)

Głównym źródłem zaopatrzenia w wodę miejscowości na terenie powiatu krośnieńskiego są wody powierzchniowe. Funkcjonują tutaj trzy duże ujęcia i zakłady uzdatniania wody: w Szczepańcowej, Sieniawie i Iskrzyni. Źródłem zaopatrzenia ludności w wodę są: rzeka Jasiołka (zlewnia Wisłok), zbiornik zaporowy Besko na rzece Wisłok oraz rzeka Wisłok (zlewnia Sanu). Ujęcia zaopatrują w wodę około 83 tys. osób. Z ujęć korzystają mieszkańcy 27 miejscowości w 9 gminach powiatu, m.in. Jedlicze, Rymanów, Iwonicz – Zdrój, Miejsce Piastowe, Korczyna, Wojaszówka. Komunalne ujęcia wód powierzchniowych funkcjonują w gminach: Chorkówka, Dukla, Iwonicz – Zdrój, Korczyna. Pobór wody z ujęć wód podziemnych jest niewielki i w 2011 r. wynosił 0,39 mln

m³, przemysłowe ujęcie wód podziemnych w Rymanowie Zdrój. Na obszarach wiejskich źródłem zaopatrzenia w wodę bardzo często są indywidualne studnie przydomowe. Ponadto Uzdrowisko Rymanów posiada własne ujęcia wody.

Z siecią wodociągową współpracują przepompownie wody w Sieniawie /o wydajności 36 000 m³/d/, Rymanowie Zdroju /o wydajności 900 m³/d/, w Klimkówce dla Iwonicza Zdroju i kontenerowa przepompownia dla uzdrowiska Rymanów. Podstawowym źródłem zaopatrzenia w wodę ludności miasta Rymanowa jest wodociąg publiczny ze stacji uzdatniania w Sieniawie, zasilanej w wodę powierzchniową ze zbiornika zaporowego na rzece Wisłok. Z tego wodociągu korzysta ok. 25 % mieszkańców gminy w miejscowościach: Klimkówka, część Posady Górnej, Rymanów Zdrój, Sieniawa i Głębokie oraz 52 % mieszkańców miasta Rymanów. Pozostała część gminy zaopatrywana jest w wodę ze studni kopanych przydomowych oraz studni wierconych. Część gminy korzysta z sieci wodociągowej i ujęć źródłanych powierzchniowych. Są to części miejscowości: Posada Górna, Rymanów Zdrój -Deszno, Królik Polski, Wisłoczek, Puławy. Długość czynnej sieci wodociągowej w 2010 r. na obszarze miasta i gminy Rymanów wyniosła około 100, 845 km (ZGK w Rymanowie, 2010r.).

Wodociągi wiejskie w Posadzie Górnej spełniają kryteria wodociągów publicznych i zaopatrują w wodę mieszkańców wsi.

Cały obszar opracowania należy do Regionu wodnego Górnej Wisły, dla którego warunki korzystania z wód regionu wodnego Górnej Wisły określa Rozporządzenie Nr 4/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie z dnia 16 stycznia 2014r.

Główne czynniki mające wpływ na poziom czystości wód powierzchniowych i podziemnych to:

- zanieczyszczenie środowiska spowodowane przez ścieki socjalno-bytowe, przedostające się do wód i ziemi z nieszczelnych urządzeń kanalizacyjnych, głównie z przydomowych osadników ścieków. Ścieki gromadzone w przydomowych osadnikach na nieczystości ciekłe, poprzez nieszczelności tych urządzeń, przenikały do gruntu a następnie do wód powierzchniowych i podziemnych. Gmina Rymanów posiada częściowo rozwiązany problem gospodarki ściekowej. Kanalizacja sanitarna wykonana jest w większości miejscowości w gminie. Zgodnie z Rozporządzeniem Nr 136/06 Wojewody Podkarpackiego z dnia 11 grudnia 2006 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Rymanów, kanalizacją powinny zostać objęte następujące miejscowości: Rymanów-Zdrój, Posada Górna, Klimkówka, Sieniawa, Puławy, Wisłoczek, Bałucianka, Rymanów, Królik Polski, Ładzin, Wróblak Szlachecki, Wróblak Królewski, Milcza, Łazy, Głębokie, Bzianka, Rudawka Rymanowska. Zgodnie z Uchwałą Nr XLVIII/1005/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014r. (Dz.Urz.Woj. Podkarpackiego z dnia 10 lipca 2014r. poz. 1954) – w sprawie likwidacji dotychczasowej aglomeracji Rymanów oraz wyznaczenia nowej aglomeracji Rymanów przystąpiono do zmiany aglomeracji Rymanów, zgodnie z wytycznymi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej odnoszącymi się do tworzenia zmiany aglomeracji postanowiono te sołectwa Wisłoczek, Puławy, Łazy, Rudawka Rymanowska oraz Bałucianka wykluczyć z rejonu aglomeracji ponieważ wskaźnik długości sieci obliczony jako stosunek przewidywanego do obsługi budowanego systemu kanalizacji zbiorczej oraz liczby mieszkańców dla tych miejscowości jest bardzo niski. W miejscowościach tych przewiduje się budowę przydomowych oczyszczalni ścieków.

Teren gminy Rymanów wyposażony jest w rozdzielczy system kanalizacji. Ścieki odprowadzane są kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków. Kanalizacja sanitarna wykonana jest w mieście Rymanów, Rymanów Zdrój, Bzianka, Głębokie, Klimkówka, Królik Polski, Ładzin, Milcza, Posada Górna, Sieniawa, Wróblík Królewski Wróblík Szlachecki, Zmysłówka. W 2013 roku długość sieci wynosiła 33,7 km, podobnie jak w poprzednich latach. Zmianie natomiast uległa ilość połączeń prowadzących do budynków mieszkalnych i zbiorowego zamieszkania (z 714 szt. w roku 2005 do 808 szt. w roku 2013).

W mieście Rymanowie znajduje się oczyszczalnia ścieków mechaniczno- biologiczna z usuwaniem związków biogenych w oparciu o metodę związków biogenych o przepustowości $Q_{\text{śrd}} = 2000 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q_{\text{max}} = 2500 \text{ m}^3/\text{d}$. Oczyszczalnia ta ma możliwość rozbudowy do $4400 \text{ m}^3/\text{d}$, co umożliwiłoby przyjęcie ścieków z terenu całej gminy poprzez system istniejącej sieci oraz wydłużenie jej i wybudowanie kilku przepompowni ścieków. Wybudowana oczyszczalnia i kolektory sanitarne zapewniają ochronę ekologiczną rzeki Tabor, która wpada do rzeki Wisłok. Kolektor sanitarny „A” wybudowany został już w latach 70 – tych ubiegłego wieku, a w kolejnych latach powstawały nowe kolektory. Do oczyszczalni są podłączone budynki mieszkalne oraz budynki użyteczności publicznej, a także zakłady pracy oraz sanatoria w Rymanowie Zdrój. W 2013 roku zakończył się I etap modernizacji oczyszczalni obejmujący gospodarkę osadową oczyszczalni. Natomiast II etap rozbudowy przewidywany jest do realizacji do końca 2015 r..

- lokalizacja dzikich wysypisk w pobliżu cieków wodnych. Gmina Rymanów nie posiada własnego składowiska odpadów komunalnych i przemysłowych. Ukształtowanie terenu i gęsta sieć cieków wodnych w tym regionie powoduje, że każde zanieczyszczenie powierzchni ziemi zagraża czystości wód powierzchniowych i podziemnych. Szczególnie zagrożona jest rzeka Wisłok. Odpady komunalne z terenu gminy wywożone są zgodnie z obowiązującymi przepisami do Regionalnej Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych w Krośnie. Problem gospodarki odpadami w gminie rozwiązywany jest poprzez rozstawianie kontenerów i pojemników przy zakładach pracy, w których gromadzone są śmieci, a następnie wywożone są na wysypisko do Krosna. Odpady pochodzące z gospodarstw domowych gromadzone są w workach foliowych, a następnie wywożone na składowisko. Zorganizowana zbiórka odpadów komunalnych na koniec 2012 roku obejmowała 84% mieszkańców gminy.

- zanieczyszczenia pochodzące z tras komunikacyjnych, stacji paliw. Kanalizacja deszczowa zlokalizowana jest tylko na terenie miasta Rymanowa, gdzie wody odprowadzane są do rzeki Tabor. Wieś Sieniawa, która znajduje się w strefie ochrony zbiornika wodnego, zaopatrzona jest w kolektor deszczowy. Kolektor ten odprowadza wodę do rzeki Wisłok poniżej zapory wodnej. Utrudnienia w odprowadzaniu ścieków opadowych do kanalizacji sanitarnej z budynków mieszkalnych, powodują w dużym stopniu problemy technologiczne i finansowe funkcjonującej oczyszczalni ścieków.

- środki chemiczne stosowane w rolnictwie, nawozy stosowane na polach o dużych spadkach, które poprzez spływy powierzchniowe dostają się do rzek i potoków.

Ramowa Dyrektywa Wodna (RDW) 2000/60/WE, ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej w Europie, nakłada na wszystkie kraje członkowskie obowiązek osiągnięcia do 2015 r. dobrego stanu wód. Nadrzędnym celem Ramowej

Dyrektywy Wodnej jest osiągnięcie dobrego stanu wód do roku 2015, obecnie sporządzana jest aktualizacja z powodu wysokiego prawdopodobieństwa nieosiągnięcia dobrego stanu wód. Wody powierzchniowe, w tym silnie zmienione i sztuczne jednolite części wód, powinny do tego czasu osiągnąć dobry stan chemiczny, oraz odpowiednio, dobry stan ekologiczny lub dobry potencjał ekologiczny, gdzie:

- **stan ekologiczny** obowiązuje dla naturalnych jednolitych części wód,
- **potencjał ekologiczny** dla sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód.

Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych ustalane są zgodnie z zapisami art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Stosowana jest przy tym zasada - jeśli do danej części wód odnosi się więcej niż jeden z celów, ustala się cel najbardziej rygorystyczny.

W Polsce, w pierwszym etapie planowania gospodarowania wodami, cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody co najmniej dobrego stanu (dla części wód uznanych za naturalne) oraz dobrego lub powyżej dobrego potencjału (dla części wód uznanych za silnie zmienione, bądź sztuczne). Wartości tych wskaźników określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 sierpnia 2008 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych (Dz. U. z 2008 r., Nr 162, poz. 1008). Ponadto - Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych (Dz. U. z 2009 Nr 122 poz. 1018) oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. z 2008 r. Nr 143 poz. 896). W przypadku wód wykazujących w momencie ustalania celów środowiskowych bardzo dobry stan ekologiczny, wymagane jest utrzymanie tego stanu dla wypełnienia zasady nie pogarszania stanu wód.

Przyczyną przyjęcia uproszczonych sposobów ustalenia celów środowiskowych, jest przyjęte w pierwszym cyklu planistycznym podejście do opracowania warunków referencyjnych dla poszczególnych typów wód.

- Dla obszarów chronionych funkcjonujących na obszarach dorzeczy, tj. dla: obszarów wyznaczonych do ujmowania wody przeznaczonej dla zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia;
- części wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych;
- obszarów wyznaczonych jako wrażliwe na substancje biogenne (źródła komunalne oraz rolnictwo);
- obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, gdzie utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie (w tym obszary NATURA 2000).

W pierwszym cyklu planistycznym nie ustalono również podwyższonych wartości celów środowiskowych. W kolejnym cyklu planistycznym zakłada się doprecyzowanie celów środowiskowych dla poszczególnych typów wód oraz dla obszarów chronionych.

Monitoring operacyjny ma na celu ustalenie stanu tych wód, które zostały zaliczone do zagrożonych nieosiągnięciem dobrego stanu do 2015 r. oraz śledzenie zmian stanu wód, wynikających z podjętych programów działań naprawczych. Metodyka oceny stanu ekologicznego i stanu chemicznego wód zawarta jest w rozporządzeniu w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (2011). Stan i potencjał ekologiczny części wód powierzchniowych klasyfikuje się przez nadanie im jednej z pięciu klas jakości:

Klasa	Stan ekologiczny	Potencjał ekologiczny
I	bardzo dobry	maksymalny dobry i powyżej dobrego
II	dobry	dobry i powyżej dobrego
III	umiarkowany	umiarkowany
IV	słaby	słaby
V	zły	zły

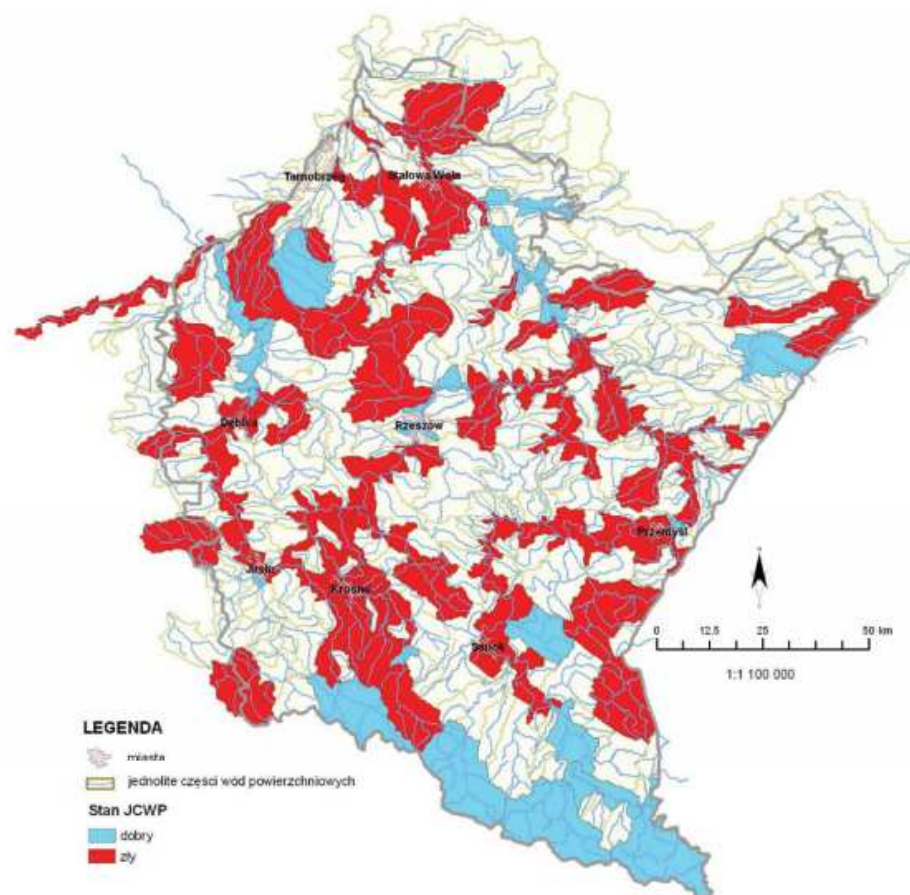
Dla potrzeb prezentacji wyników klasyfikacji dla wód o maksymalnym i dobrym potencjale ekologicznym przyjmuje się jedną kategorię - potencjał ekologiczny dobry i powyżej dobrego. Klasyfikacja stanu chemicznego polega na określeniu stężeń substancji priorytetowych i innych substancji zanieczyszczających, stanowiących zagrożenie dla środowiska wodnego oraz porównaniu ich ze środowiskowymi normami jakości ustalonymi w rozporządzeniu. Stan chemiczny klasyfikowany jest jako „dobry” lub „poniżej dobrego”.

Oceny stanu wód powierzchniowych dokonuje się poprzez porównanie wyników klasyfikacji stanu lub potencjału ekologicznego i stanu chemicznego. Stan wód wyznaczany jest przez gorszy z tych stanów.

W latach 2011-2015 monitoring wód powierzchniowych w województwie podkarpackim prowadzony był na podstawie „Programu Państwowego monitoringu środowiska województwa podkarpackiego na lata 2010-2012” i Aneksu Nr 1 do Programu, oraz na podstawie „Programu Państwowego monitoringu środowiska województwa podkarpackiego na lata 2013-2015” zatwierdzonych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Stan wód określono dla 76 jednolitych części wód. Stan dobry charakteryzował 25 % jednolitych części wód, natomiast stan zły stwierdzono w 75 % ocenianych jednolitych części wód.

Wyniki klasyfikacji stanu/potencjału ekologicznego, stanu chemicznego i stanu wód w jednolitych częściach wód powierzchniowych w województwie podkarpackim w 2014r. przedstawia poniższa tabela nr 3.

Wyniki klasyfikacji stanu/potencjału ekologicznego, stanu chemicznego i stanu wód w jednolitych częściach wód powierzchniowych w województwie podkarpackim w 2014r.: Dla zlewni Wisłoka - stan/potencjał ekologiczny, stan chemiczny, stan jcwp w punkcie monitorowania obszarów chronionych oraz stan jcwp - jest dobry.

Rys. 3.2.4.1. Wyniki oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych; województwo podkarpackie, 2014 r. (źródło: [28], [40], [42], [62])

Ryc.10. Wyniki oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych 2014r, woj. Podkarpackie (źródło Raport o stanie środowiska w województwie podkarpackim w 2014r.)

Poniżej tabela nr 3 (fragment): Wyniki klasyfikacji i stanu/potencjału ekologicznego, stanu chemicznego i stanu wód w jednolitych częściach wód powierzchniowych, woj., podkarpackie 2014r. (WIOŚ w Rzeszowie)

Ochrona i efektywne wykorzystanie zasobów wodnych jest jednym z priorytetów określonych w Programie Ochrony Środowiska Województwa Podkarpackiego (2013). Główne cele to osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych oraz zwiększenie zasobów dyspozycyjnych wody dla ludności i gospodarki. Wśród działań mających zapewnić osiągnięcie ww. celów należy wymienić przeciwdziałanie zanieczyszczeniom wody i ograniczanie emisji ze źródeł komunalnych i przemysłowych, propagowanie rolnictwa proekologicznego, a także zapewnienie odpowiedniej ilości i jakości wody do spożycia poprzez modernizację i rozbudowę sieci wodociągowych oraz budowę stacji uzdatniania wody i zbiorników retencyjnych.

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Posada Górna/2014"

Lp.	Nazwa i kod ocenianej jednolitej części wód (JCWP)	Nazwa i kod reprezentatywnego punktu pomiarowo-kontrolnego (lub punktu pomiarowo-kontrolnego monitoringu obszaru chronionego) ¹	Typ abiotyczny	Silnie zmieniona JCWP (T/N)	Program monitoringu ²	Klasyfikacja elementów jakości wód										Ocena spełnienia wymagań dla obszarów chronionych (TAK/NIE)	STAN JCWP w punkcie monitorowania obszarów chronionych	STAN JCWP			
						ELEMENTY BIOLOGICZNE															
						Fitoplankton (IFPL)	Fitobentos (IO)	Makrofity (MIR)	Klasa wskaźnika FLORA	Makroczekłkowce bentosowe (MMI)	Wskaźnik MZB	Ichtiofauna (IBI_PL JEF+ PL)	Klasa elementów BIOL	Klasa elementów HYMO	Klasa elementów FCH				Klasa elementów FCH-SZ	STAN/ POTENCJAŁ EKOLOGICZNY	STAN CHEMICZNY
Zlewnia 226 San od Wianu do Wiskoka																					
52	San od Wianu do Huczek PLRW200019225131	San - Huczek PL01S1601_3307	19	T	MID	I			I			I	II	II	II	II	DOBRY	TAK [N2000, MOEU]	DOBRY	DOBRY	
53	Wisznia PLRW200019225289	Wisznia - Michałowka PL01S1601_1945	19	T	MID	I	III		IV			IV	II	II	II	II	DOBRY	NIE [MOEU]	ZŁY	ZŁY	
54	Rada PLRW200016225329	Rada - Radymno PL01S1601_1923	16	N	MO	IV						IV	I	II	II	II	DOBRY	NIE [MOEU]	ZŁY	ZŁY	
55	Sokoł od granicy państwa do ujścia PLRW200019225499	Sokoł - Węgrzy PL01S1601_1947	19	N	MID	II	III		III			III	II	II	II	II	DOBRY	NIE [MOEU]	ZŁY	ZŁY	
56	Sokołowa do Glińska PLRW2000162256469	Sokołowa - Glińska - Buczna Górna PL01S1601_3246	16	N	MID	III	III		III			III	II	II	II	II	DOBRY	NIE [N2000, MOEU]	ZŁY	ZŁY	
57	Lubaszówka od granicy państwa z Sokołową od Glińska do Łukawca PLRW200019225659	Lubaszówka - Szczeków PL01S1601_1948	19	T	MID	I	II					II	II	II	II	II	DOBRY		DOBRY	DOBRY	
58	Szewnia PLRW200017225729	Szewnia - Łęczaków Osada PL01S1601_1925	17	N	MO		III					III	II	II	II		UMIARKOWANY	NIE [MOEU]	ZŁY	ZŁY	
59	San od Huczek do Wiskoka, bez Wiskoka PLRW2000192259	San - Ubieczen PL01S1601_1922 San - Radymno PL01S1601_2238	19	N	MID	II		III				III	I	II	II	II	DOBRY	NIE [N2000, MOEU]	ZŁY	ZŁY	
Zlewnia 226 Wiskoka																					
60	Wiskok do Zb. Besko PLRW20001222613	Wiskok - Rudnówka Rymanowska PL01S1601_1926	12	T	MID	I	I		II			III	II	I	II	II	DOBRY	NIE [N2000, MOEU]	ZŁY	ZŁY	
61	Zbiornik Besko PLRW20000226159	Zbiornik Besko - Sienawa PL01S1601_1968	0	T	MID	I	II		I			I	I	II	II	II	DOBRY	TAK [MOEU]	DOBRY	DOBRY	
		MOC			I	II		I		I		II	II	II	DOBRY ³	TAK [MOPI]					
62	Morawa PLRW20001222629	Morawa - Łęczyńska PL01S1601_1929	12	T	MO		III					II	II	II	II	II	UMIARKOWANY	NIE [MOEU]	ZŁY	ZŁY	
63	Ślęzka PLRW2000122263149	Ślęzka - Krosno PL01S1601_1931	12	N	MO	III						III	I	I	I	I	UMIARKOWANY	NIE [MOEU]	ZŁY	ZŁY	

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Posada Górna/2014"

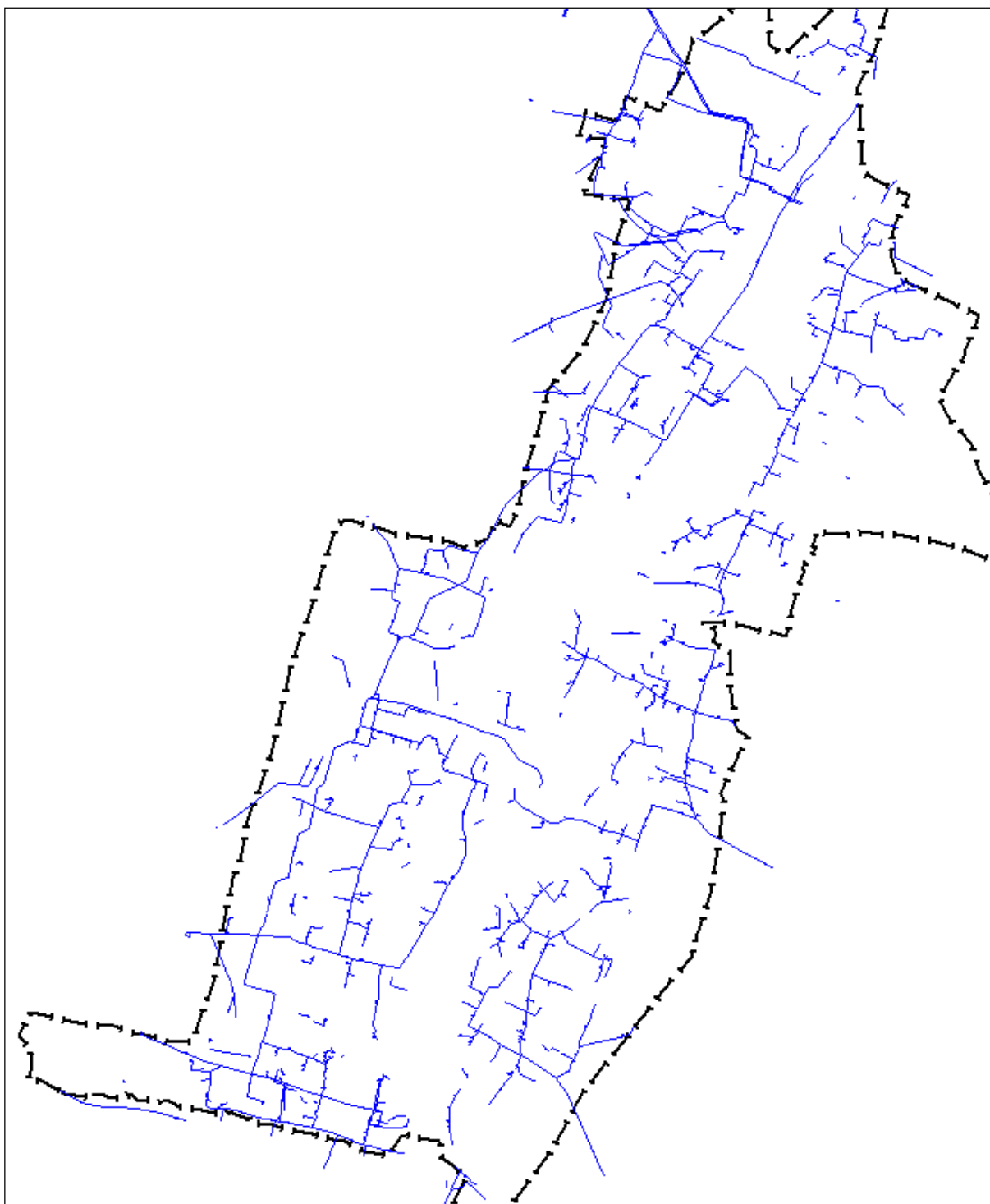
Lp.	Nazwa i kod ocenianej jednolitej części wód (JCWP)	Nazwa i kod reprezentatywnego punktu pomiarowego - kontrolnego i/lub punktu pomiarowego - kontrolnego monitoringu obszaru chronionego ¹	Typ abiotyczny	Silnie zmieniona JCWP (T/N)	Program monitoringu ²	ELEMENTY BIOLOGICZNE										Ocena spełnienia wymagań dla obszarów chronionych (TAK/NIE) [N2000, MCPPL, MORL, MOEU]	STAN JCWP w punkcie monitorowania obszaru chronionego	STAN JCWP			
						Fitoplankton (IFPL)	Fitobentos (IO)	Makrofity (MIR)	Klasa wskaźnika FLORA	Makrobrzoźkowce bentosowe (MEM)	Wskaźnik MZB	Ichtiofauna (IHI_PL /EFI+ PL)	Klasa elementów BIOL	Klasa elementów HYMO	Klasa elementów FCH				Klasa elementów FCH-SZ	STAN/ POLECENIA EKOLOGICZNY	STAN CHEMICZNY
64	Lubaszka PI.R.W.200C12226329	Lubaszka - Krosno FI.O1.S.601_1930	12	T	MO	III	III					II	III	II	I	II	DOBRY ³	NIE [MOEU]	ZŁY		
		Inwentaryzacja Zdaj FI.O1.S.601_1219			MOC	II	II					II	III	II	I	II	DOBRY ³	TAK [P.OPI]	DOBRY	ZŁY	
65	Marcińsk PI.R.W.200C12226332	Marcińsk - Sporne FI.O1.S.601_1932	12	N	MO	III	III					III	III	I	I		UMIARKOWANY	NIE [MOEU]	ZŁY	ZŁY	
66	Wiśłok od Zb. Besko de Czarnego Potoku PI.R.W.200C14226337	Wiśłok - Odrykon FI.O1.S.601_1309	14	T	MD	III	II					II	III	II	I	I	DOBRY	NIE [N2000, MOEU]	ZŁY	ZŁY	
		Wiśłok - Łaskowina FI.O1.S.601_1456			MOC	III	II					II	III	II	I	I	DOBRY ³	NIE [P.OPI]	ZŁY	ZŁY	
67	Kapylko PI.R.W.200C12226380	Kapylko - Wysoka Strzyżewska FI.O1.S.601_1238	12	N	MO	IV	IV					IV	IV	II	I		SLABY	NIE [MOEU]	ZŁY	ZŁY	
68	Wiśłok od Czarnego Potoku de Stobnicy PI.R.W.200C14226399	Wiśłok - Dobrzechów FI.O1.S.601_1933	14	T	MO	IV	IV					IV	IV	II	II		DOBRY	NIE [N2000, MOEU]	ZŁY	ZŁY	
69	Stobnica de Ładźberza PI.R.W.200C1222644	Stobnica - Gładowska FI.O1.S.601_1213	12	T	MO	IV	IV					I	IV	II	II		DOBRY	NIE [MOEU]	ZŁY	ZŁY	
		Dobry spódziory Czarny - Przystań ⁴ FI.O1.S.601_1213			MOC	III	III					II	III	II	II		DOBRY ³⁴	NIE ⁴ [P.OPI]	ZŁY	ZŁY	
70	Stobnica od Ładźberza do ujścia PI.R.W.200C14226499	Stobnica - Gładowska FI.O1.S.601_1936	14	T	MO	IV	IV					IV	IV	I	I		SLABY	NIE [N2000, MOEU]	ZŁY	ZŁY	
71	Wiśłok od Stobnicy do Zb. Przechów PI.R.W.200C15226559	Wiśłok - Zwińczęca FI.O1.S.601_1934	15	T	MD	IV	IV					IV	IV	II	II		DOBRY	NIE [N2000, MCPPL, MOEU]	ZŁY	ZŁY	
72	Zbelenie Przechów PI.R.W.200C1226579	Zbelenie Przechów FI.O1.S.601_1965	0	T	MO	II	III					II	II	II	II		DOBRY	TAK [MOEU]			
73	Strug od Cłanich cieków Rzecz. do ujścia PI.R.W.200C14226699	Strug - Błota FI.O1.S.601_1939	14	T	MO	III	III					III	III	II	II		UMIARKOWANY	NIE [MOEU]	ZŁY	ZŁY	
74	Wiśłok od Zb. Rzeszów do Starego Wiśloka PI.R.W.200C19226739	Wiśłok - Czarna FI.O1.S.601_1310	19	T	MO	II	II					II	II	II	I	I	DOBRY	TAK [MOEU]	DOBRY	DOBRY	
75	Młotwa PI.R.W.200C1722669	Młotwa - Nowa Wś FI.O1.S.601_1938	17	T	MO	III	III					III	III	II	II		UMIARKOWANY	NIE [MOEU]	ZŁY	ZŁY	

Tab.3. Wyniki klasyfikacji i stanu/potencjału ekologicznego, stanu chemicznego i stanu wód w jednolitych częściach wód powierzchniowych, woj., podkarpackie 2014r. (WIOŚ w Rzeszowie)

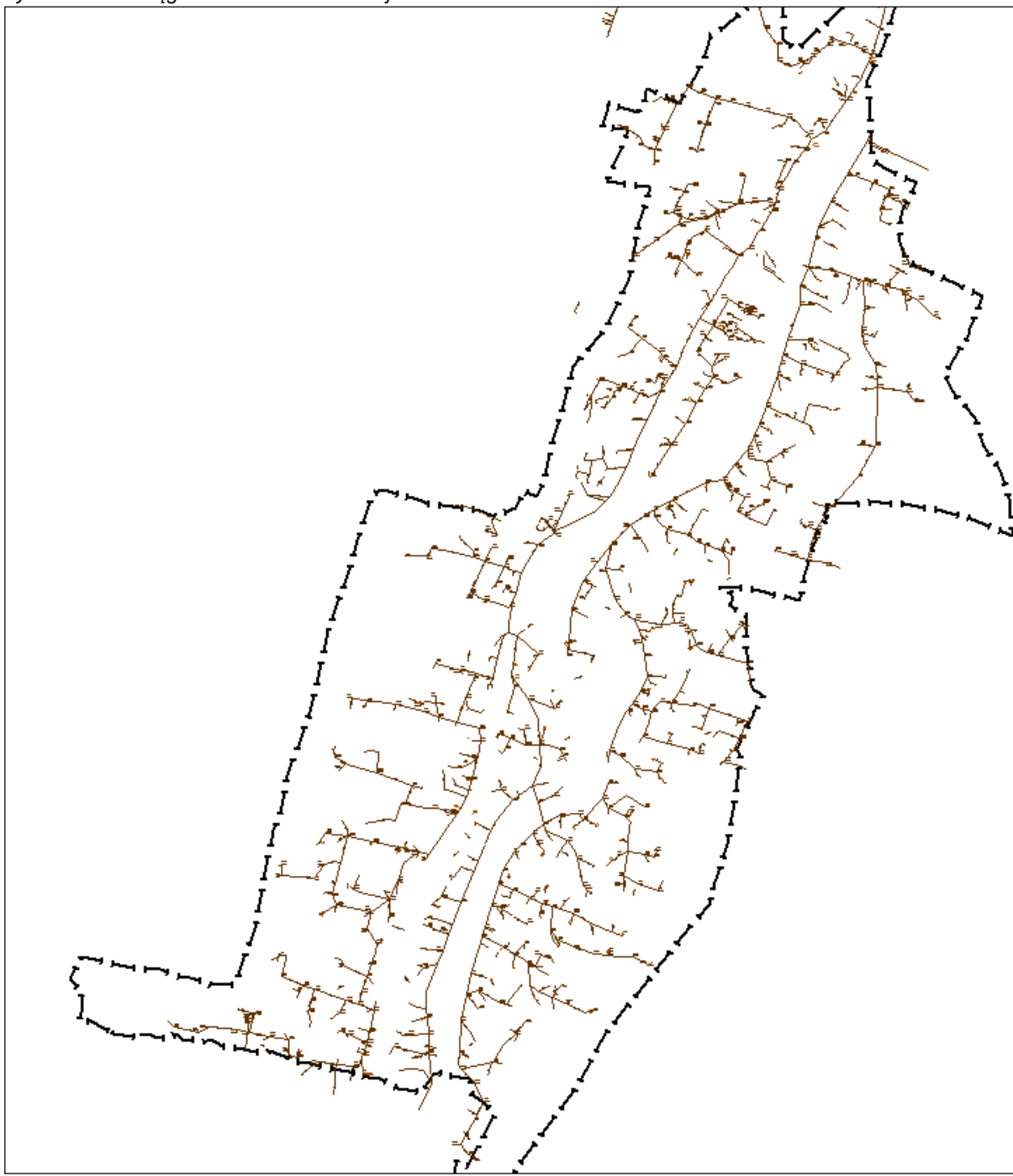
Gospodarka wodno-ściekowa

Mieszkańcy gminy Rymanów zaopatrywani są w wodę ze studni kopanych przydomowych, w wodę podziemną pochodzącą ze studni wierconych oraz w wodę powierzchniową ze zbiornika zaporowego Sieniawa na Wisłoku. Z sieci wodociągowych korzysta ludność w miejscowościach o skoncentrowanej zabudowie. W sieć wodociągową rozdzielczą zaopatrzona jest Posada Górna, część miejscowości korzysta z sieci wodociągowej z ujęć powierzchniowych i źródłanych. (Ryc.)

Wieś Posada Górna posiada sieć kanalizacji sanitarnej (Ryc.). Obszar jest włączony w granice aglomeracji ściekowej Rymanów.

Ryc. Sieć wodociągowa w Posadzie Górnej

Ryc. Kanalizacja sanitarna na terenie Posady Górnej

Zanieczyszczenie gleb

Gleby narażone są, podobnie jak wody i powietrze, na zanieczyszczenia pochodzące z działalności człowieka - czynnik antropogeniczny tj. infrastruktura techniczna lub jej brak, rozwój transportu samochodowego, emisja gazów i pyłów, nieprawidłowa gospodarka odpadami, stosowanie środków ochrony roślin i osadów ściekowych w rolnictwie. Do zwiększenia degradacji przyczyniają się także rzeźba terenu oraz warunki atmosferyczne. Wszelkie nagłe zmiany w składzie chemicznym gleb spowodowane zanieczyszczeniami środowiska przyrodniczego zmieniają właściwości biologiczne i ograniczają filtrujące i buforujące działanie gleby.

Badania agrochemiczne gleb prowadzi Okręgowa Stacja Chemiczno-Rolnicza w Rzeszowie. Pozwalają one określić w sposób ogólny ich jakość i przydatność do produkcji rolnej. Głównym problemem produkcji rolnej ograniczającej potencjał produkcyjny gleb Podkarpacia jest bardzo duży udział gleb bardzo kwaśnych i kwaśnych (pH do 5,5) wymagających wapnowania. W powiecie krośnieńskim problem dotyczy 65% gleb. Na ponad 90% powierzchni Podkarpacia występują gleby wytworzone z kwaśnych skał osadowych, z których intensywnie następowało wymywanie kationów o charakterze zasadowym. Silne oddziaływanie człowieka na pogorszenie odczynu gleby polega na stosowaniu nawożenia, a niemal wszystkie nawozy są fizjologicznie kwaśne, oraz odprowadzaniu z plonem kationów zasadowych przy jednocześnie niedostatecznym wprowadzaniu ich do gleby w formie nawożenia. *Poziom zużycia nawozów wapniowych w województwie podkarpackim należy uznać za tragiczny* [Raport o stanie środowiska w województwie podkarpackim w 2014r.]. Wprowadzona do gleby ilość wapna nie może zrównoważyć zakwaszającego działania wynikającego ze stosowania innych nawozów mineralnych oraz innych naturalnych ubytków wapna (wyfłukiwanie, wynoszenie z plonami). Krytyczny jest również poziom zasobności w podstawowe makroelementy jak potas, fosfor, magnez, których niedobór wykazuje 45-52% badanych użytków rolnych i dotyczy to m.in. powiatu krośnieńskiego. Na kompleksach użytków rolnych mocno zakwaszonych przy jednoczesnym bardzo dużym deficycie podstawowych składników pokarmowych roślin, mogą pojawić się syndromy chemicznej degradacji.

Zakwaszenie gleb powodują przemieszczające się w atmosferze kwasotwórcze jony (siarki, azotu, węgla), które mają bezpośredni wpływ na skład chemiczny i odczyn opadów atmosferycznych docierających do środowiska glebowego. Szczególne zagrożenie stanowią stosowane w sposób niekontrolowany osady ściekowe. Stosowanie ich w rolnictwie pozwala wprowadzić do gleby zawarte w nich składniki nawozowe, rozwiązując częściowo problem utylizacji osadów, ale ich skład chemiczny, a zwłaszcza duża zawartość pierwiastków śladowych, fosforu i azotu, stwarza zagrożenie dla środowiska przyrodniczego.

W ocenie stopnia zanieczyszczenia gleb np. przez metale ciężkie, punktami odniesienia są liczby graniczne, ustalone w oparciu o stopień szkodliwości poszczególnych pierwiastków oraz właściwości gleb. Zawartość metali ciężkich w glebach na terenie gminy mieści się w zakresach określonych jako normalne, naturalne, charakterystyczne dla fliszu karpackiego, z którego powstały.

Grunty położone wzdłuż dróg publicznych narażone są na skażenie metalami ciężkimi tj. ołów i kadm. Substancje te znalazły się na liście trucizn opracowanej przez Komisję Toksykologii Środowiska PAN. Szczególnie narażone na zanieczyszczenie komunikacyjne są grunty położone wzdłuż drogi krajowej Zator – Wadowice - Nowy Sącz – Jasło – Krosno - Przemyśl nr 28, przebiegającej przez miejscowość Rymanów oraz drogi wojewódzkie 887- przebiegająca m.in. przez Posadę Górną i nr 889. W tym rejonie emisja zanieczyszczeń jest zwiększona z uwagi na duży ruch kołowy.

Innym zagrożeniem dla powierzchni ziemi są wycieki ścieków z urządzeń kanalizacyjnych oraz odcieki z dzikich wysypisk śmieci. Najbardziej narażonym terenem gminy na tego rodzaju zanieczyszczenia były miejscowości wiejskie, nieposiadające kanalizacji sanitarnej. Realizacja sieci kanalizacyjnej na terenie gminy jest obecnie wykonana w większości miejscowości, jednak skażenie ziemi będzie odczuwalne jeszcze przez kilka do kilkunastu lat z uwagi na akumulację skażeń w glebie.

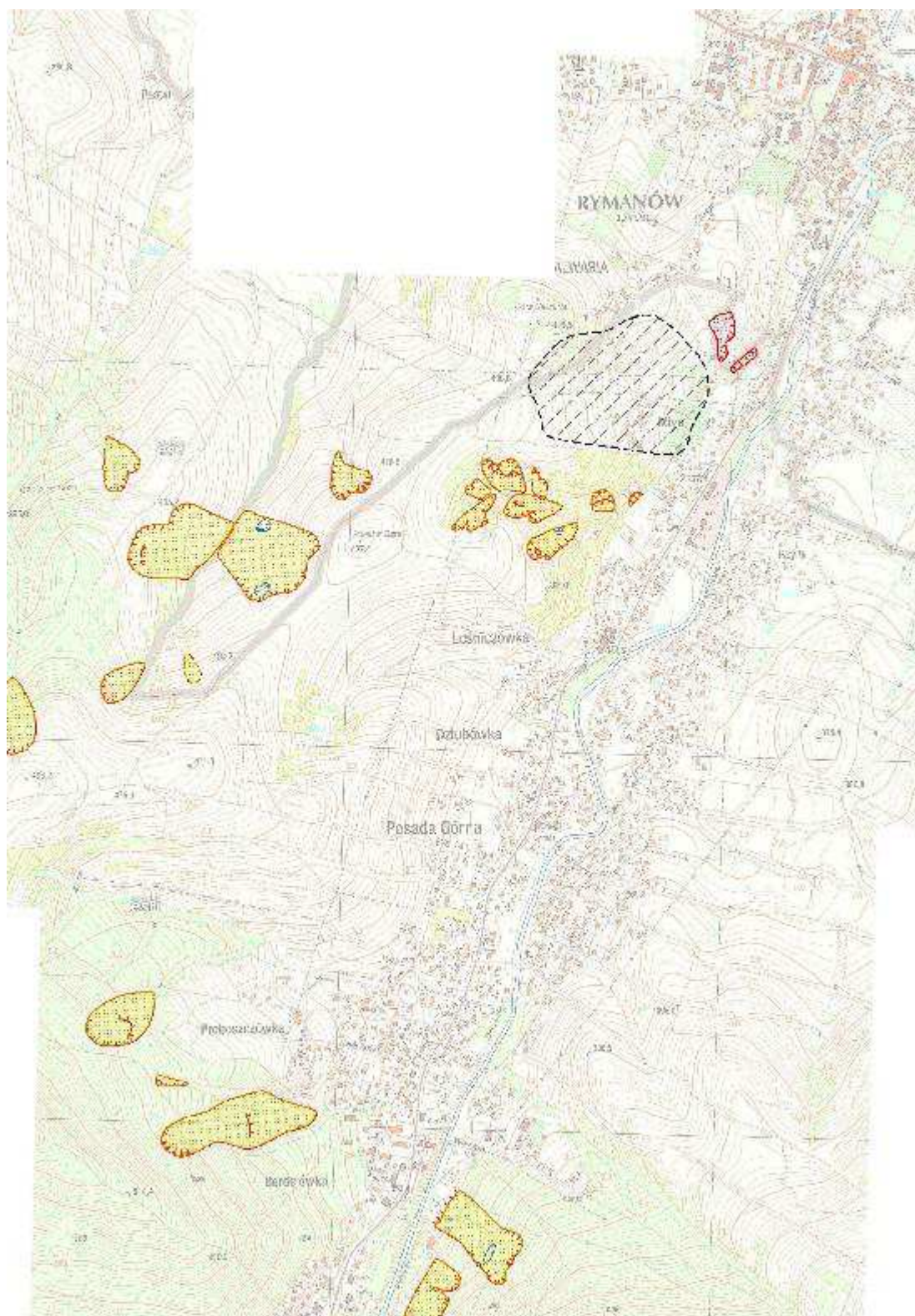
Zanieczyszczenie gleby przez emisję gazów i pyłów jest najmniejszym zagrożeniem z uwagi na niski poziom średniorocznych stężeń w powietrzu. Warunki klimatyczne (silne i częste wiatry południowe) sprawiają, że emitowane do atmosfery zanieczyszczenia przemieszczają się poza teren gminy. Z drugiej strony istnieje możliwość przenoszenia na teren gminy zanieczyszczeń powstających w Gminie Dukla i Jaślicka oraz za granicą państwa, w Słowacji. Na te zanieczyszczenia najbardziej narażone są grunty leśne, otaczające gminę od strony południowej. Lokalna emisja gazów i pyłów do powietrza utrzymuje się na poziomie od 6-10% normy średniodobowej dla obszarów ochrony uzdrowiskowej.

Powierzchnia ziemi - (erozja, osuwiska)

Degradacja powierzchni ziemi może być procesem naturalnym oraz spowodowanym działalnością człowieka. Degradacja naturalna spowodowana przez wodę, wiatr, lód lub mróz określana jest mianem degradacji geologicznej (głównie erozja wodna i wietrzna) i obejmuje przede wszystkim powierzchnię warstwę gleby, która wykazuje zachwianą równowagę biologiczną bez znaczących zmian chemicznych. Zabiegi agrotechniczne (czynnik antropogeniczny) niewłaściwie prowadzone powodują zjawisko erozji gleb, która jest efektem procesu spłukiwania. Do uruchomienia tego procesu dochodzi po przekroczeniu dla danego obszaru progu krytycznego, który zależy od wielu czynników np. morfometrii stoku, rodzaju podłoża, szaty roślinnej, intensywności opadów i ich ilości, sposobu zagospodarowania terenu. W celu przeciwdziałania erozji gleb należy tak prowadzić prace rolnicze, aby minimalizowały one proces spłukiwania.

Strefy krawędziowe zboczy o dużych spadkach i wąwozy o wysokich ścianach z płynącymi w nich ciekami to miejsca powstawania ruchów masowych ziemi - potencjalnych osuwisk, gdzie nie powinno się lokalizować obiektów zakłócających równowagę statyczną. Wieloletnia działalność górnicza związana z licznymi odwiertami i kopankami służącymi eksploatacji kopalin, na tych terenach była również powodem zachwiania statyki górotworu.

Na terenie objętym opracowaniem występują udokumentowane tereny zagrożone ruchami masowymi – na północy wsi, osuwiska aktywne okresowo w północnej części wsi. Wszelkie roboty budowlane w obrębie osuwisk powinny być poprzedzone badaniami geotechnicznymi, a tereny stabilizowane. Należy również unikać w tym rejonie tworzenia głębokich wykopów oraz wcinania się w zbocza gór.

Ryc.11 Mapa osuwisk i terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych w rejonie Posady Górnej (źródło SPO – System Osłony przeciwosuwiskowej, Państwowy Instytut Geologiczny <http://geoportal.pgi.gov.pl/portal/page/portal/SPO/>)

Osuwiska (> 5 arów)

Stopień aktywności

aktywne ciągle

aktywne okresowo

nieaktywne

Osuwiska (< 5 arów)

Stopień aktywności

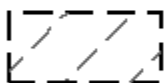
aktywne ciągle

aktywne okresowo

nieaktywne

Tereny zagrożone ruchami masowymi

Numeracja

25 numer identyfikacyjny osuwiska zgodny z bazą danych SOPO

11 numer identyfikacyjny terenu zagrożonego ruchami masowymi zgodny z bazą danych SOPO

Granice osuwisk

Typ granicy

granica pewna

granica przypuszczalna

Zanieczyszczenie powietrza

Zanieczyszczenia powietrza stanowią gazy, ciecze i ciała stałe obecne w powietrzu w ilościach, które mogą szkodliwie oddziaływać na zdrowie człowieka oraz pozostałe elementy środowiska (wodę, glebę, przyrodę ożywioną).

Głównym czynnikiem mającym wpływ na zanieczyszczenie powietrza na terenie gminy jest emisja gazów i pyłów powstających w trakcie spalania paliw stałych, płynnych i gazowych w lokalnych kotłowniach osiedlowych, kotłowniach zlokalizowanych w obiektach użyteczności publicznej i zakładowych oraz przede wszystkim w budynkach mieszkalnych. Ważnym problemem jest również emisja substancji chemicznych z procesów spalania paliwa w silnikach samochodowych oraz poprzez ulatnianie lekkich frakcji węglowodorowych z ropy naftowej, paliw, smarów, ścierania nawierzchni dróg, opon czy okładzin ciernych w układach hamulcowych.

Kolejnym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza jest rolnictwo (erozja eoliczna, pylenie z pól uprawnych, kompostowanie, emisje produktów rozkładu materii organicznej oraz hodowla zwierząt). Dochodzi również zanieczyszczenie spowodowane wypalaniem traw

oraz słomy, powodujące wzrost niezorganizowanego emitowania gazów i pyłów do powietrza. Do atmosfery dostają się również rozpylane pestycydy i cząstki nawozów sztucznych.

Największa ilość emitowanych do powietrza substancji zanieczyszczających powstaje w wyniku spalania paliw płynnych, stałych i gazowych w urządzeniach grzewczych. Do atmosfery przedostają się związki siarki, azotu i węgla w postaci tlenków i dwutlenków. W większości obiektów, w których prowadzone jest spalanie paliw, kotłownie nie posiadają dodatkowych urządzeń oczyszczających a emisja gazów odbywa się w sposób naturalny poprzez systemy kominowe. W ostatnich latach zanotowano wzrost zanieczyszczenia powietrza, spowodowany głównie przez emisję gazów z palenisk domowych, opalanych węglem i koksem. Parametry emisji zanieczyszczeń pogarsza dodatkowo stosowanie niskosprawnych i przestarzałych urządzeń i instalacji grzewczych, ich zły stan techniczny, nieprawidłowa eksploatacja. Dodatkowo w domowych kotłach i piecach spalane są złej jakości paliwa (węgiel o niskich parametrach grzewczych), a także odpady z gospodarstw domowych (w tym szczególnie szkodliwe gumy i plastiki) powodujące emisję do atmosfery niebezpiecznych substancji. Cechą charakterystyczną emisji powierzchniowej jest to, że następuje ona z emitorów (kominów) o małej wysokości, co powoduje, że przy zwartej zabudowie mieszkaniowej zanieczyszczenia gromadzą się wokół miejsca ich powstawania, stając się poważnym problemem ekologicznym i zdrowotnym lokalnych społeczności.

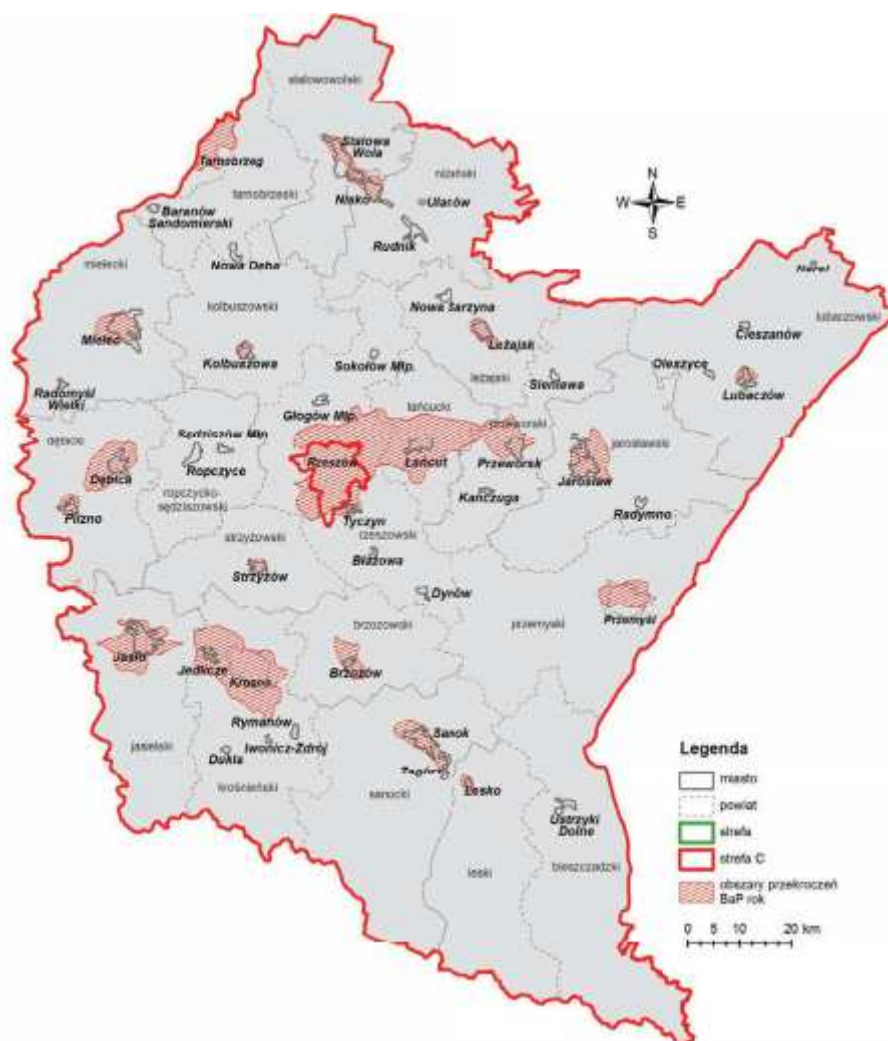
Emisja powierzchniowa w województwie podkarpackim jest dominującym źródłem emisji pyłów i benzo(a)piranu, a także dwutlenku siarki.

O jakości powietrza na terenie gminy decydują nie tylko miejscowe emisje, ale i zanieczyszczenia pochodzące z zewnątrz, szczególnie z Krosna. Wg danych GUS w 2013r. na obszarze województwa podkarpackiego zlokalizowanych było 79 zakładów szczególnie uciążliwych dla czystości powietrza, najwięcej w powiatach dębickim, stalowowolskim, ropczycko-sędziszowskim i w mieście Rzeszowie. W obrębie obszaru Rymanowa nie są zlokalizowane uciążliwe dla środowiska zakłady przemysłowe.

Emisja liniowa ze źródeł ruchomych związana z transportem samochodowym i paliwami dotyczy terenów najbliższych otoczeniu dróg. Na wzrost stężeń zanieczyszczeń wpływa także zły stan techniczny pojazdów oraz dróg. Transport jest głównym źródłem emisji dwutlenku azotu i benzenu.

Wieś Posada Górna jest położona w słabo uprzemysłowionym rejonie kraju, ponadto leży w granicach strefy "C" ochrony uzdrowiskowej.

Na podstawie całorocznych serii pomiarowych ze stacji monitoringowych oraz wyników modelowania wykonana została ocena zanieczyszczenia powietrza w województwie podkarpackim za rok 2014. Wyniki oceny wykazały, że zanieczyszczenia gazowe (dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla, benzen i ozon) osiągały na terenie województwa niskie wartości stężeń. Pozwoliło to na zakwalifikowanie wszystkich stref z terenu województwa podkarpackiego pod względem zanieczyszczenia powietrza tymi substancjami do klasy A. W przypadku ozonu nie został dotrzymany poziom celu długookresowego. Nadal utrzymuje się ponadnormatywne zanieczyszczenie pyłem PM_{2,5}. Obszary przekroczeń wystąpiły m.in. w gminie Krosno. Średnioroczne stężenia benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀ przekroczyły wartość docelową we wszystkich punktach pomiarowych.

Ryc.12 Obszary przekroczeń poziomu docelowego B(a)P – wyniki oceny jakości powietrza 2014r. woj. Podkarpackie (źródło: Raport o stanie środowiska w woj. Podkarpackim w 2014r.)

Rymanów jest gminą uzdrowską. Na podstawie wyników modelowania stwierdzono, że na obszarze podkarpackich uzdrowisk w roku 2014 dotrzymane zostały normy w zakresie dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, benzenu, pyłu PM10 i PM2,5, arsenu, kadmu, niklu, ołowiu, tlenku węgla. Na obszarze całej strefy „A” ochrony uzdrowskiej Rymanów-Zdrój poziom docelowy B(a)P został dotrzymany, na obszarze strefy „B” ochrony uzdrowskiej wartości powyżej dopuszczalnych wystąpiły incydentalnie na 7% powierzchni strefy, na obszarze „C” wartości powyżej dopuszczalnych wystąpiło incydentalnie na 3% powierzchni strefy.

Z analizy rozkładu stężeń podstawowych zanieczyszczeń powietrza przedstawionych na mapach w raporcie WIOŚ w Rzeszowie w 2014r. wynika, że stężenie zanieczyszczeń w niewielkim stopniu dotyczy gminy Rymanów.

W świetle prowadzonych badań stan czystości powietrza na gruntach gminy należy uznać za dobry.

Hałas

Hałasem przyjęto nazywać wszystkie niepożądane, nieprzyjemne, dokuczliwe lub szkodliwe drgania mechaniczne ośrodka sprężystego, działające za pośrednictwem powietrza na organ słuchu i inne elementy organizmu ludzkiego (definicja profesorów: Z.

Engla, I. Maleckiego, J. Sadowskiego). Na klimat akustyczny przeważający wpływ ma hałas pochodzenia antropogenicznego występujący w środowisku. Hałas ten można podzielić na dwie podstawowe kategorie: hałas komunikacyjny (drogowy, kolejowy, lotniczy) oraz hałas przemysłowy. Na obszarze opracowania podstawowym źródłem hałasu jest ruch komunikacyjny.

Regulacje prawne badań i oceny stanu klimatu akustycznego to:

- *Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, art. 117 (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 1232 z późn. zmianami),*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (j.t. Dz.U. z 2014r. poz.112),*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz.U. z 2014r., poz. 1542 - załącznik numer 6),*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 października 2007 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów w środowisku substancji lub energii przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem, portem (Dz. U. 2011r. Nr 140, poz. 824 - załączniki 1 i 2).*

Z dniem 23 października 2012 roku weszło w życie nowe rozporządzenie Ministra Środowiska zmieniające dotychczasowe rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku z 14 czerwca 2007 roku. Dotychczas obowiązujące rozporządzenie zawierało jedno z najostrzejszych norm w Unii Europejskiej. Dopuszczalne limity natężenia hałasu w ciągu dnia były określone na poziomie od 50 dB do 65 dB, a w nocy - od 45 dB do 55 dB. W nowym rozporządzeniu limity te zostały odpowiednio podniesione do 68 dB w ciągu dnia oraz do 60 dB w ciągu nocy.

Badanie, ocenę i obserwację zmian stanu akustycznego środowiska dokonuje się w ramach Państwowego monitoringu środowiska. W 2014r. WIOŚ w Rzeszowie realizowała zadania związane z oceną hałasu emitowanego przez źródła przemysłowe i komunikacyjne. Oceny klimatu akustycznego dokonano na podstawie wyników pomiarów poziomów hałasu określonych wskaźnikami hałasu mającymi zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem, w szczególności do sporządzania map akustycznych.

W 2014r. WIOŚ w Rzeszowie realizował program monitoringu hałasu w ramach trzyletniego cyklu pomiarowego zgodnie z "Programem Państwowego monitoringu środowiska województwa podkarpackiego na lata 2013-2015". Do badań hałasu drogowego zakwalifikowano rejony: Iwonicz-Zdrój, Jasło, Lubaczów, Polańczyk i Rymanów-Zdrój.

Klasyfikacja akustyczna terenów zlokalizowanych w przedmiotowym terenie związana jest z funkcją danego obszaru.

Analizowany w niniejszym opracowaniu teren jest terenem częściowo rolnym, leśnym nieklasyfikowanym akustycznie według wyżej wymienionego Rozporządzenia, a w obszarach zurbanizowanych terenem zabudowy mieszkaniowej oraz usługowej, chronionym akustycznie. Głównym źródłem hałasu komunikacyjnego w Rymanowie jest droga krajowa nr 28 relacji Zator-Przemyśl-granica państwa biegnąca z północnego zachodu na południowy wschód.

Głównym źródłem hałasu w Posadzie Górnej jest droga wojewódzka 887. Pomiary

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Posada Górna/2014"

hałasu drogowego przeprowadzono w 2014r. w 1 punkcie pomiarowo-kontrolnym w Rymanowie-Zdroju, przeprowadzono dodatkowo ewidencję natężenia i struktury ruchu pojazdów ze szczególnym uwzględnieniem pojazdów ciężkich.

Nazwa ulicy	Dopuszczalny poziom L_{AeqD}	Wynik pomiaru L_{AeqD}	Wielkość przekroczenia	Dopuszczalny poziom L_{AeqN}	Wynik pomiaru L_{AeqN}	Wielkość przekroczenia
	[dB]					
Zdrojowa	65	63,8	0	-	-	-

Objaśnienia skrótów użytych w tabeli:

L_{AeqD} – równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰),

L_{AeqN} – równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰),

Rys. 5.2.2.13. Rozmieszczenie punktu pomiarowo-kontrolnego hałasu komunikacyjnego; Rymanów-Zdrój 2014 r. (źródło: [7], [15])

Z przeprowadzonych badań wynika, że w wytypowanym punkcie dotrzymane zostały dopuszczalne standardy akustyczne w stosunku do funkcji pełnionej przez teren. W odniesieniu do pomocniczej subiektywnej skali ocen odczuwania uciążliwości hałasu Państwowego Zakładu Higieny w porze dnia uzyskany wynik badań wskazuje na dużą ($63 \leq L_{Aeq} \leq 70$ dB) uciążliwość hałasu komunikacyjnego panującą w rejonach analizowanego ciągu drogowego.

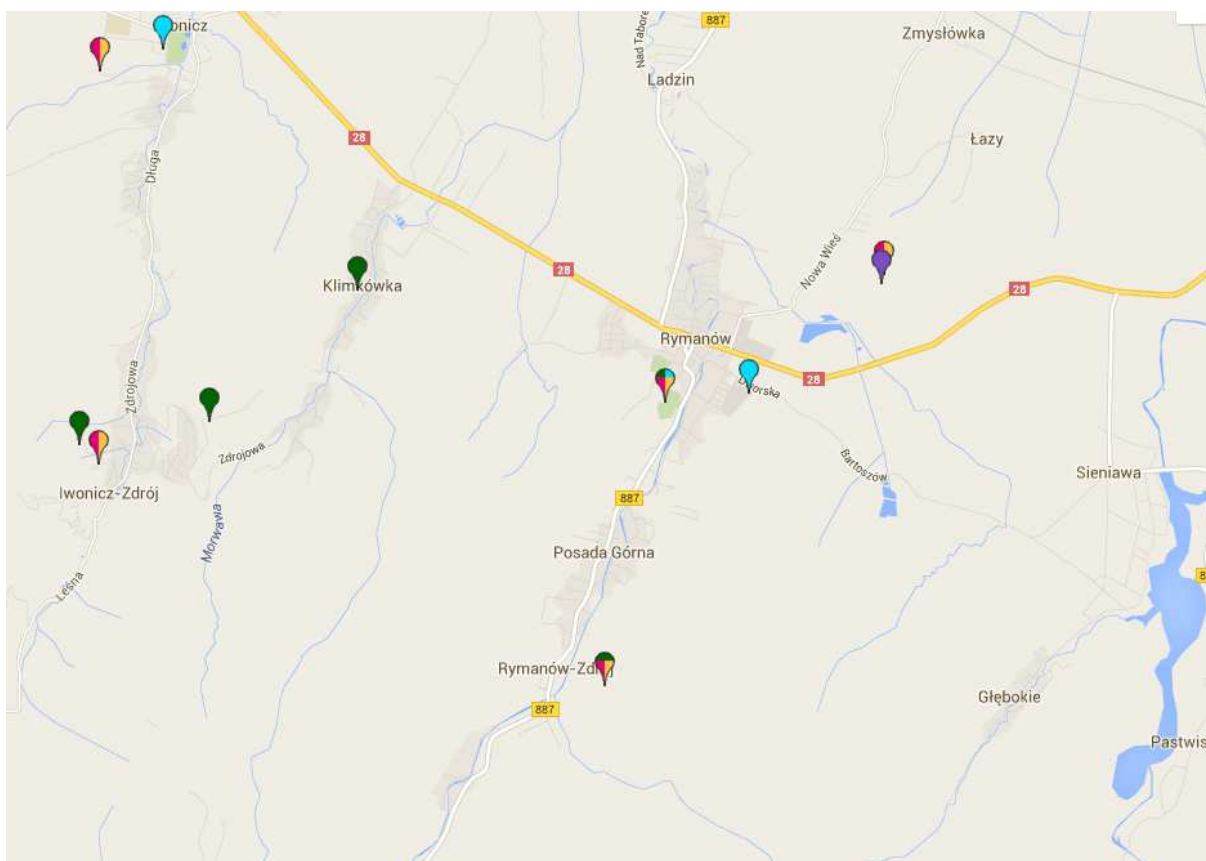
W latach 2012-2013 wykonane zostały mapy akustyczne obejmujące tereny zlokalizowane przy drogach, po których przejeżdża ponad 3000000 pojazdów rocznie. Do tych obszarów należą fragmenty drogi krajowej nr 28 na odcinkach m.in. Krosno-Miejsce Piastowe, Miejsce Piastowe-Rymanów. Dla terenów położonych w pobliżu ww. odcinków dróg określono w dniu 27.10.2014r. uchwałą Sejmiku Województwa Podkarpackiego Nr LVIII/1096/14 „Program ochrony środowiska przed hałasem dla obszarów położonych w pobliżu głównych dróg w województwie podkarpackim o obciążeniu ruchem powyżej 3 milionów rocznie”. Poniżej fragment z *Raportu o s.ś. w w.p. 2014r.*:

Jako główne działania ograniczające zasięg uciążliwości akustycznych dla odcinków dróg o bardzo wysokim priorytecie wskazano przede wszystkim realizację planów inwestycyjnych zarządców dróg (budowa autostrady A4 oraz obwodnic miejskich, jak również modernizacja już istniejących odcinków dróg pod kątem rozwiązań chroniących klimat akustyczny). Działania te będą miały znaczący wpływ na przeniesienie ruchu na obrzeża miast jak i wsi, co pozwoli na znaczące obniżenie negatywnego oddziaływania pod względem hałasu. W opracowaniu zwrócono również uwagę na prowadzenie systematycznych i skoordynowanych działań edukacyjnych skierowanych przede wszystkim do kierowców, korzystających z indywidualnych środków transportu, takich jak:

- 1) promocja komunikacji zbiorowej, która jest alternatywą formą podróży dla osób korzystających z samochodów,
- 2) promocja i edukacja w zakresie proekologicznego korzystania z samochodów na odcinkach stanowiących dojazd do miast: carpooling (jazda z sąsiadem), eco-driving (ekojazda), styl jazdy,
- 3) promocja pojazdów „cichych” (np. z napędem hybrydowym i elektrycznym),
- 4) promocja właściwego planowania przestrzennego uwzględniającego zagrożenia hałasem, w tym m.in. strefowanie funkcji zabudowy i ograniczenie możliwości obudowy nowych odcinków dróg terenami „wrażliwymi” akustycznie (w tym m.in. o funkcji mieszkaniowej, rekreacyjnej, edukacyjnej, czy związanymi z ochroną zdrowia),
- 5) promocja innych metod ochrony przed hałasem niż ekrany akustyczne (np. ograniczenie prędkości, zapewnienie płynności ruchu).

Promieniowanie elektromagnetyczne

Do podstawowych źródeł pól elektromagnetycznych należą: przewody linii wysokiego napięcia prądu zmiennego, stacje transformatorowe i urządzenia zasilane prądem zmiennym, anteny stacji bazowych telefonii komórkowej oraz sprzęt gospodarstwa domowego zasilany prądem zmiennym o częstotliwości 50/60 Hz. Aktualnie przez teren gminy przebiegają linie elektroenergetyczne 400kV relacji GPZ-Iskrzynia-granica państwa-Słowacja, linie 110kV Iskrzynia – Besko. Od napowietrznych linii elektrycznych 110 kV i 400 kV wprowadzone zostały wolne od zabudowy strefy technologiczne. Zlokalizowane są one poza terenem opracowania, na północy gminy. Na przedmiotowym terenie nie występują również stacje bazowe telefonii komórkowej. Najbliższe zlokalizowane są w Rymanowie i Rymanowie-Zdroju.

Ryc. 13. Lokalizacja aktywnych stacji BTS w rejonie Rymanowa (stan na dzień 3.11.2015r.)

W 2005 roku WIOŚ w Rzeszowie uruchomił pilotażowe badania promieniowania elektromagnetycznego na obszarze województwa podkarpackiego. W latach 2005–2007 monitoring poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku ukierunkowany był na badanie potencjalnych oddziaływań źródeł promieniowania na środowisko i miał na celu potwierdzenie lub wykluczenie zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi ekspozowanych na działanie pola elektromagnetycznego w miejscach dostępnych dla ludności w bezpośrednim otoczeniu źródła. Od 2008 roku sposób monitorowania poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku uległ zasadniczej zmianie w związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2007 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz.U.2007.221.1645). Zgodnie z nowymi regulacjami prawnymi dąży się do intensyfikacji badań oraz śledzenia długoterminowych zmian poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Przedmiotem badań monitoringowych są poziomy pól elektromagnetycznych występujące w środowisku, w miejscach, w których ludzie mogą być ekspozowani na ich działanie, na różnych obszarach województwa, to jest w miastach o liczbie ludności przekraczającej 50 tys., w mniejszych miastach i na obszarach wiejskich.

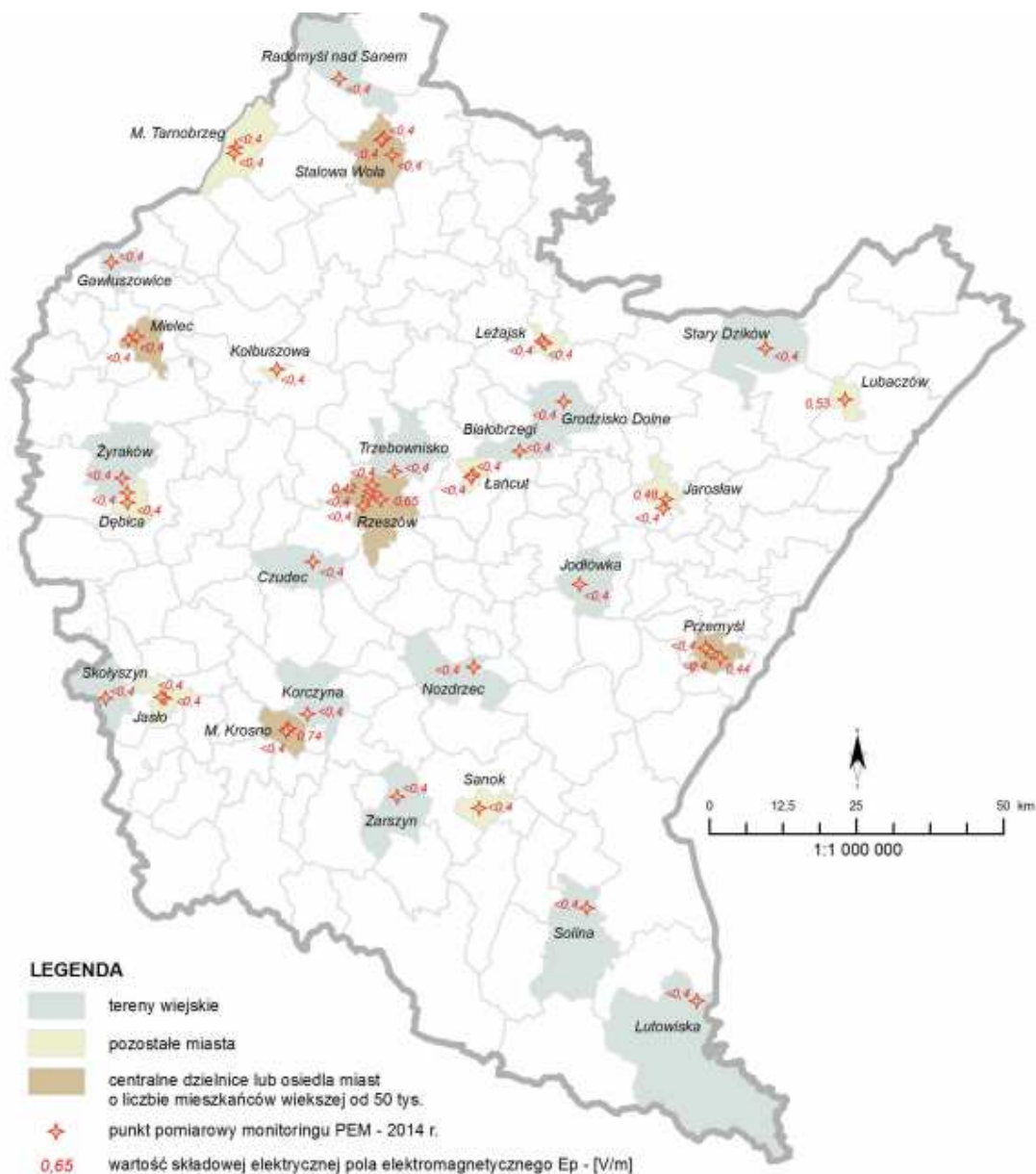
Zgodnie z ww. rozporządzeniem pomiary w cyklu badawczym przeprowadzono łącznie w 135 punktach pomiarowych. Punkty pomiarowe zlokalizowane zostały w miejscach dostępnych dla ludności na trzech rodzajach obszarów województwa, tj. w centralnych dzielnicach lub osiedlach miast o liczbie mieszkańców przekraczającej 50 tys., w pozostałych miastach i na terenach wiejskich. W ramach tych kategorii obszarów badania w 2008 roku przeprowadzono w 65 punktach

pomiarowych, natomiast w 2009 roku w 70 punktach. Lokalizacja punktów ustalona została przez grupę pomiarową bezpośrednio w terenie, za pomocą urządzenia GPS.

W miejscach dostępnych dla ludności wartość dopuszczalna składowej elektrycznej pola, dla częstotliwości od 3 MHz do 300 MHz i dla częstotliwości od 300 MHz do 300 GHz wynosi 7V/m. Na podstawie wyników przeprowadzonych badań w 2014r. nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych na wyznaczonych obszarach województwa. Okresowe badania pól elektromagnetycznych prowadzone corocznie przez WIOŚ w Rzeszowie wykazują, że poziomy pól w środowisku są bardzo niskie. Najwyższą wartość składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego zarejestrowano w następujących miastach:

- Rzeszów, osiedle Śródmieście – 0,65 V/m (+/-0,13 V/m),
- Lubaczów, osiedle Jagiellonów - 0,53 V/m (+/-0,11 V/m),
- Jarosław, ul. Opolska – 0,48 V/m (+/-0,10 V/m),
- Przemyśl, osiedle Bakończyce – 0,44 V/m (+/-0,09 V/m),
- Rzeszów, osiedle Gen. Andersa – 0,42 V/m (+/-0,08 V/m),
- Krosno, osiedle Śródmieście – 0,74 V/m (+/-0,15 V/m),

Na pozostałych obszarach, na których w latach 2012-2014 przeprowadzono pomiary, poziomy pól elektromagnetycznych były niższe od wartości 0,4 [V/m], to jest od wartości odpowiadającej progowi czułości sondy pomiarowej. Największe poziomy pól występują na obszarach miejskich (Ryc. 14). (źródło <http://www.wios.rzeszow.pl>).

Ryc.14. Rozmieszczenie punktów pomiarowych monitoringu poziomu pól elektromagnetycznych oraz wyniki badań poziomów pól, woj. Podkarpackie, 2014r. (źródło Raport o stanie środowiska w woj. podkarpackim w 2014r.)

Obszary zagrożone powodzią

Ukształtowanie powierzchni analizowanego obszaru powoduje występowanie charakterystycznych dla tych regionów, stosunkowo wysokich opadów, co sprzyja częstym powodziom.

Dla gminy Rymanów sporządzone są mapy zagrożenia powodziowego. Zatwierdzone przez Dyrektora RZGW w Krakowie dnia 24 listopada 2010r. opracowanie „Określenie zagrożenia powodziowego w zlewni Wisłoka” wyznacza granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią i granice zalewu wodą o prawdopodobieństwie przewyższenia $p=50\%$, $p=20\%$, $p=10\%$, $p=5\%$, $p=2\%$, $p=1\%$ oraz $p=0,5\%$, a także inne elementy, wchodzące w skład Studium ochrony przeciwpowodziowej. Granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią obejmują tereny w miejscowości Bzianka wzdłuż biegu Wisłoki i jej dopływu – Pielnicy, gdzie rzeka na terenie równinnym posiada zawężone koryto z powodu jego

zamulenia i zakrzaczenia. Niebezpieczeństwo powodzi minimalizują wały przeciwpowodziowe, umieszczone na tym obszarze. Podobnie wzdłuż rzeki Tabor i na obszarze, sąsiadujących z doliną rzeki, podmokłych łąk, w szczególności na północy od miejscowości Wróblík Szlachecki, w otoczeniu zabudowy Wróblíka Królewskiego i na południe od wsi Ładzin, występuje zagrożenia powodziowe. Granice zalewu o prawdopodobieństwie przewyższenia 1% dotyczą terenów doliny rzeki Wisłók, położonych na północnym krańcu gminy oraz doliny rzeki Tabor biegnącej przez środkową część gminy. Ponadto obejmują obszary bezpośredniego zagrożenia powodziowego.

Granice zalewu o prawdopodobieństwie przewyższenia 10% w dużej mierze pokrywają się z granicami zalewu o prawdopodobieństwie przewyższenia 1%. Dotyczą jednak obszarów o mniejszej powierzchni, w szczególności na północy gminy nie obejmują swym zasięgiem otaczających łąk. W roku 2001 został oddany do użytku polder „Flora” na rzece Morwawa, który minimalizuje możliwość zalewania wsi Ładzin i Wróblík Królewski (POŚ, 2004).

Zagrożeniem na obszarze objętym planem jest rzeka Tabor. Na poniższej mapie zagrożenia powodziowego oznaczono strefę zalewową wraz z oznaczeniem głębokości. Jak widać z przedstawionych zasięgów, dotyczy koryta rzeki oraz miejscami terenów sąsiadujących w dolinie rzeki.

Ryc.15. Fragment mapy zagrożenia powodziowego dla obszaru zlewni Wisłoka na odcinku rzeki Tabor w Posadzie Górnej. Scenariusz [Q1%] wraz z rozkładem głębokości wody.(źródło <http://www.krakow.rzgw.gov.pl/>)

Podsumowując stan środowiska na obszarze planu należy określić jako dobry. Sprzyjają temu korzystne warunki klimatyczne i aerosanitarne oraz brak większych źródeł zanieczyszczeń.

3.3 Ocena walorów przyrodniczych i krajobrazowych

Wymiernym wskaźnikiem wartości przyrodniczo - krajobrazowych jest odsetek terenów objętych różnymi formami ochrony przyrody i krajobrazu oraz stopniem naturalności.

Cały teren objęty planem leży w obszarze funkcjonalnym „Zielone Karpaty”. Obszar ten powstał z uwagi na wyjątkowe walory przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe. Obejmuje 10 powiatów województwa podkarpackiego, 9 województwa małopolskiego i 4 śląskiego, a jego łączna powierzchnia wynosi ok. 17 221 km².

Warunki przyrodnicze gminy Rymanów są dosyć zróżnicowane; charakteryzują się różnym stopniem przekształcenia. Do obszarów o najwyższych walorach przyrodniczych i krajobrazowych na terenie objętym opracowaniem należy Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego. Jest on położony w południowej części województwa podkarpackiego, obejmuje powierzchnię 82436 ha. Jest to najniżej położony obszar, chroniący przedpole wyżej usytuowanych partii Beskidu Niskiego: Jaślińskiego Parku Krajobrazowego i Magurskiego Parku Narodowego. Rzeźba terenu jest tu łagodniejsza, wzniesienia są niższe, a doliny szersze i silniej zurbanizowane. Obszary leśne będące pozostałością dawnej puszczy karpackiej wzbogacają krajobraz i decydują o istnieniu specyficznego mikroklimatu. Tereny lasów charakteryzujące się wysokim stopniem naturalności, zajmują stosunkowo niewielki odsetek obszaru planu, przeważają w nich drzewostany jodły, buka oraz żyzna buczyna karpacka. Występują zbiorowiska roślinne z licznym udziałem roślin chronionych i rzadkich oraz bogata fauna.

Wartość niematerialną danego miejsca stanowi krajobraz kulturowy. Zgodnie ze zmienionym ustawą z dnia 24 kwietnia 2015r. *o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu* artykułem 3 pkt 14 *ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* jest to *postrzegana przez ludzi przestrzeń, zawierająca elementy przyrodnicze i wytwory cywilizacji, historycznie ukształtowana w wyniku działania czynników naturalnych i działalności człowieka*. Posada Górna to wieś o charakterze rolniczo-turystycznym, malowniczo położona w kotlinie Beskidu Niskiego. Na urozmaicony krajobraz wsi składa się dolina rzeki Tabor, z otaczającą ją zielenią oraz historycznym układem ruralistycznym, ukształtowanym w oparciu o uwarunkowania rzeźby terenu, tradycyjne podziały, z dużym udziałem zieleni przydomowej. Historia rozwoju wsi jest ściśle związana z miejscowościami sąsiadującymi od południa i północy - Rymanowem i Rymanowem-Zdrój. Powstała w okresie intensywnego rozwoju osadnictwa ziemi sanockiej w XVI wieku. Do XIX wieku pełniła funkcję tzw. Przedmieścia Górnego lub Wyżnego dla miasteczka Rymanowa. Przez wieś przebiegał słynny szlak handlowy „węgierski”. Pasterstwo i rolnictwo było przez wieki źródłem utrzymania mieszkańców. Istotne zmiany w życiu wsi przyniosło odkrycie w 1876r. źródeł wód mineralnych przez Annę i Stanisława Potockich i założenie w sąsiedztwie kurortu uzdrowiskowego Rymanów-Zdrój. Wielu mieszkańców znalazło pracę przy budowie obiektów uzdrowiska i obsłudze kuracjuszy.

Północna część wsi została spalona podczas I wojny światowej. Znaczne zniszczenia

spowodowały również działania czasu II wojny światowej, poważna część zabudowy uległa zburzeniu w wyniku artyleryjskich ostrzałów niemieckich prowadzonych ze wzgórza Kalwaria. Wydarzenia te miały bezpośredni wpływ na obecny stan zachowania krajobrazu kulturowego wsi. Gminna ewidencja zabytków obejmuje ochroną nieliczne zachowane drewniane domy mieszkalne i kapliczki.

Najistotniejsze ze względów krajobrazowych pasmo zieleni otacza dolinę rzeki Tabor przepływającej przez wieś z południa na północ. Przestrzenie pomiędzy niezbyt gęsto usytuowaną zabudową wypełniają ogrody przydomowe. Zieleń pełni funkcję krajobrazowo-estetyczną oraz ekologiczną tworząc warunki korzystne dla podtrzymywania i wzbogacania różnorodności biologicznej całego terenu.

Fot. 1. Posada Górna z lotu ptaka (źródło http://spposada.republika.pl/_posadag/posada_frame.htm)

4 UWARUNKOWANIA PRAWNE

4.1 Prawna ochrona przyrody i krajobrazu

Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. formami ochrony przyrody w Polsce są:

- 1) parki narodowe;
- 2) rezerваты przyrody;
- 3) parki krajobrazowe;
- 4) obszary chronionego krajobrazu;
- 5) obszary Natura 2000;
- 6) pomniki przyrody;
- 7) stanowiska dokumentacyjne;

- 8) użytki ekologiczne;
- 9) zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- 10) ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów.

Spośród wymienionych powyżej form ochrony przyrody na terenie wsi Posada Górna w granicach obszaru objętego opracowaniem nie występują: pomniki przyrody, parki narodowe, rezerваты przyrody, parki krajobrazowe, obszary Natura 2000, stanowiska dokumentacyjne, użytki ekologiczne, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe.

Obszary Natura 2000. W rejonie gminy Rymanów wskazano obszary Natura 2000: Rymanów (PLH180016), Ostoja Jaślicka (PLH180014), Beskid Niski (PLB180002), Ładzin PLH180038. Południowy fragment obszaru objętego planem znajduje się najbliżej Obszaru Rymanów (odległość najmniejsza to 30m).

Ryc.16. Obszar siedliskowy Natura 2000 Rymanów – granice w rejonie wsi Posada Górna (źródło <http://geoserwis.gdos.gov.pl/>)

Obszar Rymanów PLH180016 utworzony aktem prawnym: DECYZJĄ KOMISJI z dnia 12 grudnia

2008 r. przyjmująca na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG drugi zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na alpejski region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 7973)(2009/91/WE) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 43 str. 21 2009-02-13)

Obszar Natura 2000 „Rymanów” obejmuje dwie kolonie rozrodcze nietoperzy: nocka dużego (*Myotis myotis*) i podkowca małego (*Rhinolophus hipposideros*) i obszary żerowiskowe tych kolonii. Kolonie mieszczą się w kościele pw. św. Stanisława Biskupa męczennika w Rymanowie Zdroju i kościele pw. MB Częstochowskiej w Sieniawie.

Gatunek ten chroniony jest zarówno prawem krajowym jak i konwencjami międzynarodowymi.

Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego zajmuje powierzchnię 82436 ha i obejmuje gminy Besko, Bukowsko, Dębowiec, Dukla, Iwonicz, Komańcza, Lipinki, Miejsce Piastowe, Nowy Żmigród, Osiek Jasielski, Rymanów, Sanok, Zagórz, Zarszyn.

Obszar chroni przedpole najwyższych wzniesionych partii Beskidu Niskiego chronionych w ramach parków: krajobrazowego i narodowego, stąd wzniesienia są tu niższe, łagodniejsze, a doliny szersze i znacznie silniej zurbanizowane. Lesistość Obszaru jest stosunkowo wysoka. W drzewostanach przeważają jodła i buk, często w starszych klasach wieku. Dominującym zbiorowiskiem jest żyzna buczyna karpacka. O wysokich walorach krajobrazowych, poza wysoką lesistością, decyduje również ukształtowanie terenu – łagodne wzniesienia porozcinane bogatą siecią rzek i potoków, w wielu miejscach tworzących malownicze przełomy.

Cały obszar planu znajduje się w granicach **Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego** (Ryc.17). Został on ustanowiony Rozporządzeniem Nr 10 Wojewody Krośnieńskiego z dnia 2 lipca 1998 r. w sprawie utworzenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa krośnieńskiego (Dz. Urz. Województwa Krośnieńskiego Nr 17/98, poz. 223). Obecnie obowiązują ustalenia zawarte w Uchwale Nr LII/1001/10 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 25 października 2010r. zmieniającej Rozporządzenie Nr 56/05 Wojewody Podkarpackiego z dnia 30 maja 2005r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego Nr 107, poz.1964), które na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009r.o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie straciły moc z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, oraz obowiązuje Uchwała Nr XLVIII/997/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014 r. (Dz. Urz. województwa Podkarpackiego z dnia 10 lipca 2014r., poz. 1950).

Zgodnie z § 3. 1. Na terenie Obszaru zakazuje się:

1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 z późn. zm.)2) z wyłączeniem przedsięwzięć, o których mowa w art.24 ust 3 ustawy o ochronie przyrody;

2) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

4) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek: Wisłoka, Jasiołka, Osława, Wiśłok, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej, przy czym dla sztucznych zbiorników wodnych za linię brzegową uważa się linię wody przy maksymalnej rzędnej piętrzenia wody w zbiorniku;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwośuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;

7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

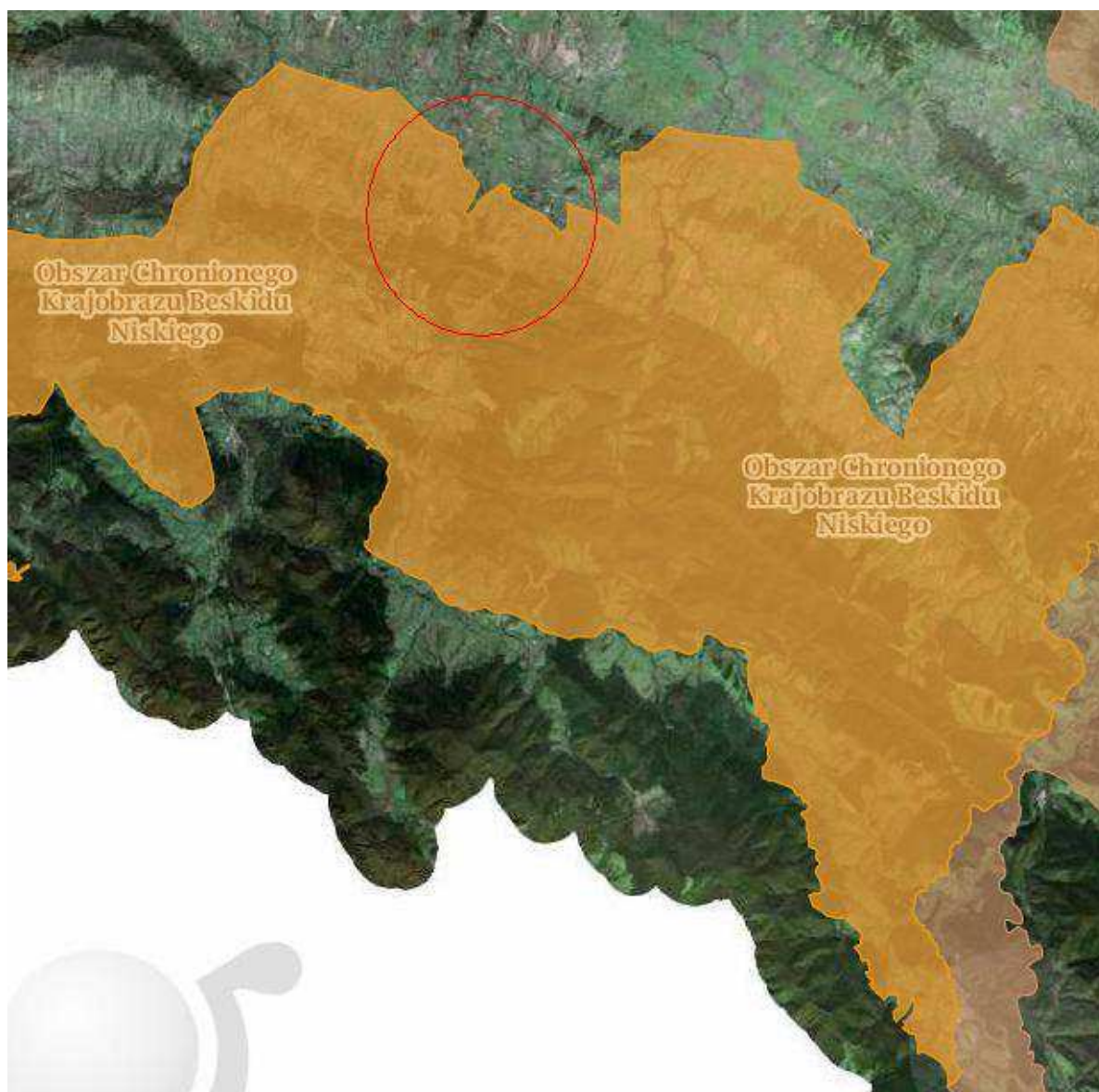
2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 nie narusza lokalizacji obiektów budowlanych wskazanych w: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ostatecznych decyzjach administracyjnych, obowiązujących w dniu 20.11.2010 r.

3. Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, może podlegać ograniczeniu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.

4. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6 nie dotyczą:

1) realizacji zapisów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których w wyniku postępowania przeprowadzonego zgodnie z art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody wykazano brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody Obszaru,

2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody Obszaru.

Ryc. 17. Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego w rejonie Rymanowa i Posady Górnej (źródło <http://geoserwis.gdos.gov.pl/>)

Ustawowe wymagania w zakresie ochrony środowiska, które winny być spełnione w planie miejscowym – podczas realizacji ustaleń planu należy zapewnić ochronę siedlisk i stanowisk chronionych gatunków, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi ochrony gatunkowej:

- dziko występujących roślin objętych ochroną,
- dziko występujących zwierząt objętych ochroną,
- dziko występujących grzybów objętych ochroną.

Ochrona gatunkowa, zgodnie z art. 46.1. Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 roku „ma na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących na terenie kraju rzadkich, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie przepisów umów międzynarodowych, gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk i ostoi, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej”.

4.2 Inne uwarunkowania prawne

Krajowa Sieć Ekologiczna Econet – Polska

Podpisane przez Polskę konwencje (Berneńska, z Rio) wymuszają odmienne od dotychczasowego rozumienie ochrony przyrody, planowania i zagospodarowania przestrzennego. Nowoczesna ochrona przyrody wymaga postrzegania całej przestrzeni jako całości funkcjonalnej i strukturalnej. Tak rozumiana ochrona przyrody leży u podstaw aktów prawnych, których przestrzeganie jest wymagane wraz z wstąpieniem Polski do UE. Jednym z takich aktów jest Dyrektywa Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzięki fauny i flory (Europejska Sieć Ekologiczna – ECONET).

"Krajowa sieć ekologiczna ECONET-POLSKA jest wielkoprzestrzennym systemem obszarów węzłowych najlepiej zachowanych pod względem przyrodniczym i reprezentatywnych dla różnych regionów przyrodniczych kraju, wzajemnie ze sobą powiązanych korytarzami ekologicznymi, które zapewniają ciągłość więzi przyrodniczych w obrębie tego systemu."

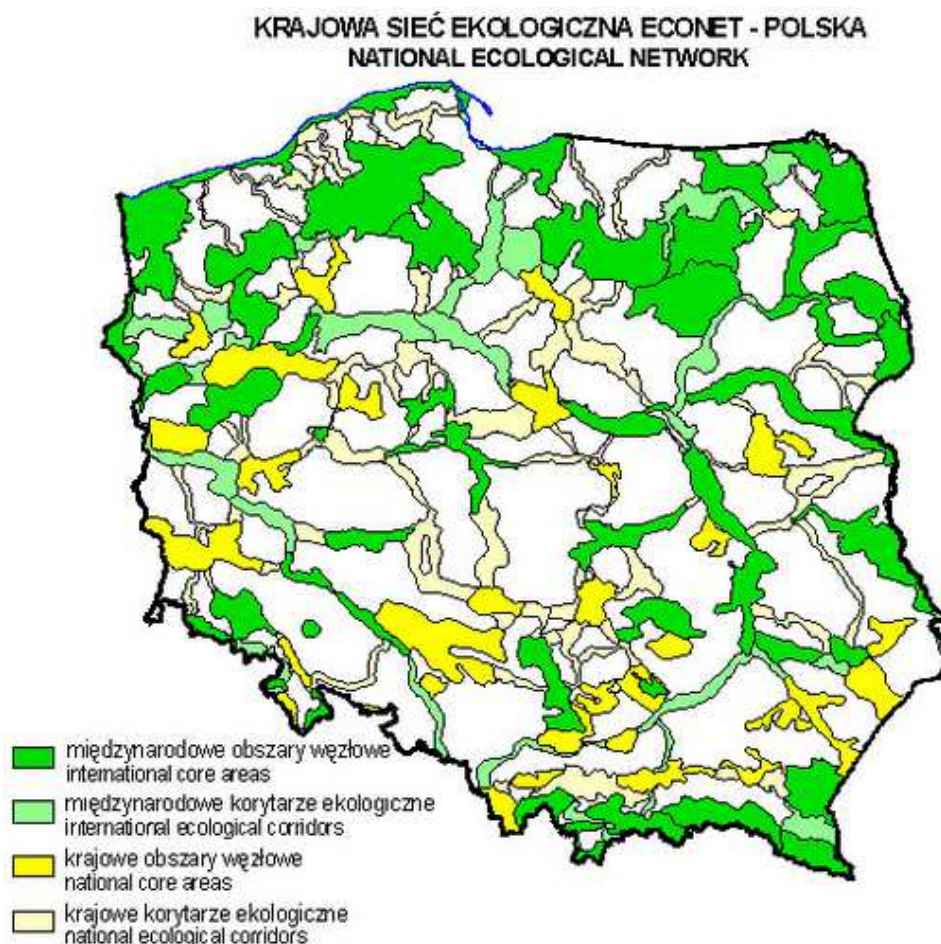
Sieć ECONET-POLSKA pokrywa 46% kraju. Składa się ona z obszarów węzłowych i łączących je korytarzy ekologicznych, wyznaczonych na podstawie takich kryteriów, jak naturalność, różnorodność, reprezentatywność, rzadkość i wielkość. Wyznaczono ogółem 78 obszarów węzłowych (46 międzynarodowych i 32 krajowe, które razem obejmują 31% powierzchni kraju) oraz 110 korytarzy ekologicznych (38 międzynarodowych i 72 krajowe, które razem obejmują 15% powierzchni kraju). Sieć ECONET-POLSKA zawiera w sobie również obszary prawnie chronione (parki narodowe i krajobrazowe oraz rezerваты), ostoje przyrody CORINE lub ważne ostoje ptaków, które najczęściej są "wbudowane" w najcenniejsze fragmenty obszarów węzłowych jako tzw. biocentra (regionalne i lokalne).

Zadaniem sieci ECONET jest integrowanie obszarów chronionych wyróżnionych na podstawie różnych konwencji.

Nadleśnictwo Rymanów znajduje się w granicach jednego obszaru węzłowego o kategorii międzynarodowej 44M. Z innymi obszarami węzłowymi łączy je korytarz ekologiczny rangi krajowej – dolina Sanu. Wymienić należy następujące główne struktury przyrodnicze, z siedliskami wychodzącymi poza obszar gminy:

- Korytarz ekologiczny rangi międzynarodowej Bieszczady – Ostoja Magurska – ważny szlak migracyjny ptaków i ssaków- łącznik na linii Bieszczady – Beskid Niski Ostoja Magurska do bezwzględnego zachowania i ochrony. W gminie Rymanów biegnie od południowej części miejscowości Klimkówka przez Burdelówkę, południową część miejscowości Głębokie do zbiornika Besko;
- Korytarz ekologiczny rangi regionalnej związany z doliną rzeki Wisłok;
- Korytarz lokalny rzeki Morwawa oraz mniejszych cieków;
- Kompleksy leśne, w obrębie których stwierdzono dużą różnorodność chronionych gatunków roślin i zwierząt, a także zróżnicowane warunki geomorfologiczne i siedliskowe. Zlokalizowane w południowej części gminy – dla których utworzono obszary Natura 2000 – „Rymanów” i „Beskid Niski” oraz Obszar Chronionego Krajobrazu Beskid Niski. Stanowią węzeł ekologiczny (44M – Beskid Niski) o znaczeniu międzynarodowym;

- Mniejsze kompleksy leśne usytuowane w okolicy wsi Łazy oraz kompleksy leśne zlokalizowane w centralnej części gminy – lasy z cechami lasów liściastych naturalnych (żyzne buczyny górskie – w okolicach wsi Klimkówka).

Ryc. 18. Mapa krajowej sieci ECONET-POLSKA (Źródło Instytut Ochrony Środowiska www.ios.edu.pl)

Cmentarz

Północna część obszaru planu graniczy bezpośrednio ze starym cmentarzem znajdującym się w granicach miasta Rymanów. Ze względu na fakt, iż cmentarz jest nieczynny od czasów II wojny światowej, nie obowiązują strefy ograniczeń 50 i 150 m od cmentarza.

Środowisko kulturowe - na terenie wsi Posada Górna nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków województwa podkarpackiego.

Cenne pod względem kulturowym są obiekty zlokalizowane w granicach administracyjnych sołectwa Posada Górna na terenie objętym opracowaniem, (objęte gminną ewidencją zabytków gminy Rymanów), wymienione w poniższej tabeli:

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Posada Górna/2014"

L.p.	Nr w ewidencji gminy	Miejscowość	Obiekt	Adres	Nr działki
1.	PG-1/06	Posada Górna	Kapliczka murowana datowana na lata 1890-1925	Posada Górna, ul. 3 Maja 97	987/1
2.	PG-2/06	Posada Górna	Dom mieszkalny drewniany datowany na lata 1900-1925	Posada Górna, ul. 3 Maja 103	992 (nowy podział, obecnie 992/2)
3.	PG-3/06	Posada Górna	Dom mieszkalny drewniany datowany na lata 1900-1945	Posada Górna ul. 3 Maja 344	877
4.	PG-4/06	Posada Górna	Dom mieszkalny murowano-drewniany z lat 1900-1945	Posada Górna, ul. 3 Maja 312	778 (nowy podział obecnie 778/8)
5.	PG-5/06	Posada Górna	Dom mieszkalny drewniany z lat 1900-1945	Posada Górna, ul. 3 Maja 320	779
6.	PG-6/06	Posada Górna	Dom mieszkalny drewniany datowany na lata 1900-1945	Posada Górna, ul. 3 Maja 306	776 (nowy podział obecnie 776/1)
7.	PG-7/06	Posada Górna	Budynek gospodarczy drewniany datowany na lata 1900-1945	Posada Górna, ul. 3 Maja 276	618
8.	PG-8/06	Posada Górna	Dom ludowy murowany datowany na lata 1900-1945	Posada Górna, ul. 3 Maja 73	979
9.	PG-9/06	Posada Górna	Kapliczka kamienna datowana na I ćw. XX w.	Posada Górna, ul. 3 Maja 260	615
10.	PG-10/06	Posada Górna	Dom mieszkalny murowany z lat 1900-1945	Posada Górna, ul. 3 Maja 258	566 (nowy podział obecnie 568/3)
11.	PG-11/06	Posada Górna	Dom mieszkalny drewniany z lat 1900-1945	Posada Górna, ul. 3 Maja 97	987/1
12.	PG-12/06	Posada Górna	Dom mieszkalny drewniany datowany na lata 1900-1945	Posada Górna, ul. 3 Maja 101	989
13.	PG-13/06	Posada Górna	Dom mieszkalny drewniany z lat 1900-1945	Posada Górna ul. 3 Maja 69	974/1 (nowy podział obecnie 974/3)
14.	PG-14/06	Posada Górna	Dom mieszkalny drewniany z 1905 r.	Posada Górna, ul. 3 Maja 124	165/1 (nowy podział, obecnie 165/4)
15.	PG-15/06	Posada Górna	Kapliczka kamienna datowana na lata 1900-1925	Posada Górna, ul. 3 Maja 86	213

Tab. 4. Obiekty cenne pod względem kulturowym (gminna ewidencja zabytków) - znajdujące się we wsi Posada Górna.

W obszarze opracowania wsi Posada Górna znajdują się stanowiska archeologiczne w wojewódzkiej ewidencji stanowisk archeologicznych. Dla terenów znajdujących się w granicach stanowisk stosuje się przepisy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Proгноza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Posada Górna/2014"

Lp	Miejscowość	Nr stanowiska	Nr arkusza AZP	Chronologia
1	Posada Górna	9	61	Epoka kamienia – wczesna epoka brązu
2	Posada Górna	11	63	neolit - wczesna epoka brązu
3	Posada Górna	16	68	neolit - wczesna epoka brązu
4	Posada Górna	2	54	wczesna epoka brązu
5	Posada Górna	7	59	epoka brązu – wczesna epoka żelaza
6	Posada Górna	8	60	epoka brązu – wczesna epoka żelaza
7	Posada Górna	2	54	okres rzymski
8	Posada Górna	3	55	okres rzymski
9	Posada Górna	4	56	okres rzymski
10	Posada Górna	5	57	okres rzymski
11	Posada Górna	6	58	okres rzymski
12	Posada Górna	9	61	okres rzymski
13	Posada Górna	10	62	okres rzymski
14	Posada Górna	13	65	okres rzymski
15	Posada Górna	14	66	okres rzymski
16	Posada Górna	15	67	okres rzymski
17	Posada Górna	17	69	okres rzymski
18	Posada Górna	18	70	okres rzymski
19	Posada Górna	11	63	okres prahistoryczny
20	Posada Górna	12	64	okres prahistoryczny
21	Posada Górna	1	53	późne średniowiecze
22	Posada Górna	3	55	okres nowożytny

Tab. 5. Wykaz stanowisk archeologicznych w granicach sołectwa Posada Górna, wyróżnione to znajdujące się w granicach opracowania

Wszelkie działania w obrębie obiektów i obszarów zabytkowych muszą być zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi, które należy odpowiednio stosować w przepisach prawa miejscowego i decyzjach administracyjnych.

Strefy ochrony uzdrowiskowej

Rymanów jest gminą uzdrowiskową.

Obszar ochrony uzdrowiskowej dla Uzdrowiska Rymanów - Zdrój zatwierdzony został uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie Nr XXII/79/73 z dnia 19 czerwca 1966r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym (Dz. U. Nr 23, poz.150) i ustalony w celu ochrony naturalnych czynników niezbędnych dla prowadzenia i rozwijania lecznictwa uzdrowiskowego oraz kształtowania innych czynników środowiskowych.

Uzdrowisko Rymanów-Zdrój uzyskało statut uzdrowiska na podstawie Uchwały Nr XXVI/243/09 Rady Miejskiej w Rymanowie z dnia 20 marca 2009 roku. Obecnie obowiązuje statut uchwalony Uchwałą Nr XXIV/274/12 z dnia 22 czerwca 2012r. uchylający poprzednią uchwałę. Dla uzdrowiska Rymanów-Zdrój zostały ustalone trzy strefy ochrony uzdrowiskowej: A, B, C, mające na celu ochronę warunków naturalnych do prowadzenia i rozwoju lecznictwa uzdrowiskowego oraz kształtowanie innych czynników środowiskowych. *Statut uzdrowiska obowiązuje w obszarze granic następujących miejscowości: Rymanów Zdrój, Bałucianka, Głębokie, Klimkówka, Królik Polski, Posada Górna, Rudawka Rymanowska, Tarnawka, Wiśloczek.*

Cały obszar opracowania znajduje się w strefie „C”, południowa część obszaru opracowania znajduje się w strefie „B” obszaru ochrony uzdrowiskowej.

Strefa „C” (pow. 7,243 ha) – jest to obszar przyległy do strefy „B” i stanowiący jej otoczenie. Obejmuje obszar mający wpływ na zachowanie walorów krajobrazowych, klimatycznych oraz ochronę złóż naturalnych surowców leczniczych.

Strefa „C” ochrony uzdrowiskowej pełni rolę otuliny Uzdrowiska Rymanów-Zdrój, gwarantując nienaruszalność miejscowego klimatu i walorów krajobrazowych. Najważniejszym zadaniem tej strefy jest ochrona uzdrowiska przed zanieczyszczeniami powietrza, gleby i wody, ochrona właściwości leczniczych, unikatowego mikroklimatu, ochrona przed hałasem. Głównymi celami istniejącej strefy „C” jest zapewnienie odpowiednich współczynników zalesienia, prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej, zabezpieczenie terenów pod lokalizację zaplecza, zarówno gospodarczego jak i mieszkaniowego dla funkcjonującego uzdrowiska, zabezpieczenie terenu w urządzenia rekreacyjno-wypoczynkowe, sportowe.

Zgodnie z §4 Statutu uzdrowiska: *W celu zapewnienia prawidłowej działalności lecznictwa uzdrowiskowego określa się szczegółowe czynności zabronione w poszczególnych strefach:*

III Dla obszaru „C” w zakresie:

innych działań mających negatywny wpływ na właściwości lecznicze uzdrowiska:

- a) nieplanowanego wyrębu drzew,*
- b) prowadzenia działań powodujących niekorzystną zmianę stosunków wodnych,*
- c) lokalizacji nowych uciążliwych obiektów budowlanych i innych uciążliwych, w tym zakładów przemysłowych,*
- d) prowadzenie działań mających wpływ na fizjografię uzdrowiska i jego założenia przestrzenne lub właściwości lecznicze klimatu.*

§7. W poszczególnych strefach ochrony uzdrowiskowej przyjmuje się następujące wskaźniki terenów zieleni urządzonej oraz powierzchnię nowo wydzielanych działek:

3) W strefie „C” wskaźniki powierzchni terenów zielonych powinny wynosić od 45% dla wszystkich rodzajów zabudowy przy wielkościach minimalnych działek:

- a) siedliskowych – 0,15ha*
- b) rekreacyjnych – 0,10ha*
- c) pensjonatowych – 0,40ha.*

Zgodnie z art. 38a ust. 3 ustawy z dnia 28.07.2005r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U Nr 167, poz. 1399 z późn. zm.) w strefie "C" ochrony uzdrowiskowej zabrania się budowy lub innych czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 9, 11 i 12 oraz w ust. 2 pkt 2.

Południowa część obszaru objętego planem znajduje się w granicy Strefy „B” obszaru ochrony uzdrowiskowej. Obszar „B” ochrony uzdrowiskowej jest otuliną obszaru „A”, stanowiąc jednocześnie teren zabudowy usługowej, pensjonatowej i mieszkaniowej, a także zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, znaczna część obszaru strefy „B” to tereny lasów (glebochronnych i wodochronnych oraz lasów nasiennych i ostoi zwierząt, a także lasy uzdrowiskowo - klimatyczne) z podstawowym przeznaczeniem terenu pod park leśny o funkcji rekreacyjno – wypoczynkowej. W tym terenie obowiązuje zakaz zabudowy, za wyjątkiem obiektów budowlanych służących gospodarce leśnej, sieci infrastruktury technicznej oraz obiektów i urządzeń małej architektury służących rekreacji, natomiast dopuszcza się lokalizację urządzeń służących turystyce, w tym realizację ciągów spacerowych, tras rekreacji konnej, ścieżek rowerowych, tras narciarstwa biegowego, urządzonych miejsc do odpoczynku, w tym zagospodarowanie brzegów potoków dla potrzeb sportu i rekreacji, stawów, urządzonych punktów widokowych, altan leśnych i zadaszeń. W strefie ochrony uzdrowiskowej „B” udział terenów zielonych, tj. powierzchni biologicznie czynnej wynosi 80%. Tereny zieleni urządzonej wynoszą ok. 350 ha (ok. 80% strefy „B”), w tym obszary lasów ok. 220 ha (ok. 50%) i tereny zieleni i upraw rolnych ok. 130 ha (ok. 30%) Jest to również obszar bazy noclegowej dla pracowników Uzdrowiska. Spełnia także funkcję pensjonatowo-wczasową. W tym obszarze znajdują się również parkingi, miejsca postojowe, garaże, zajezdnia autobusów oraz poczekalnia. Obok zaś funkcjonuje Biuro

Informacji Turystycznej.

Na obszarze tym zlokalizowane są różnego rodzaju usługi: handlu, gastronomii, administracji, oświaty, zdrowia, łączności, agroturystyka - są to usługi nieuciążliwe i mieszkalnictwo, konieczne do prawidłowego działania w obszarze strefy Uzdrawiskowej „A”. W granicach strefy „B” w obowiązującym Miejscowym Planie Zagospodarowania Przestrzennego zaprojektowano nowe tereny o pow. 7,34 ha pod zabudowę uzdrawiskową, gdzie podstawowym przeznaczeniem terenu są usługi zdrowia, realizowane jako zakłady lecznictwa uzdrawiskowego i pensjonaty; a przeznaczenie dopuszczalne to usługi komercyjne związane z obsługą funkcji uzdrawiskowych i zieleni urządzona z urządzeniami związanymi z obsługą turystyki, sportu i rekreacji; dopuszcza się także na tym terenie lokalizację usług komercyjnych typu: hotele, ośrodki odnowy biologicznej oraz o funkcji leczniczej i rehabilitacyjnej, restauracje, kawiarnie, a także budynki socjalno – administracyjne i towarzyszące zabudowie uzdrawiskowej; wyznaczono również nowe tereny pod usługi komercyjne centrum usługowe Rymanowa Zdroju.

Dla obszaru strefy uzdrawiskowej „B” zabrania się czynności w następującym zakresie:

1) wymagań sanitarnych:

a) lokalizacji nowych oraz rozbudowy istniejących zakładów przemysłowych, punktów skupu złomu i punktu skupu produktów rolnych,

b) lokalizacji uruchomienia stacji paliw lub urządzeń emitujących fale elektromagnetyczne mogących znacząco oddziaływać na środowisko, nie bliżej niż 500 m od granicy obszaru strefy ochronnej „A”, uruchamiania punktów dystrybucji i składowania środków chemicznych, produktów naftowych i innych artykułów uciążliwych dla środowiska,

2) walki z hałasem, w szczególności w obszarze „B” zakazano: a) lokalizacji parkingów o wielkości powyżej 50 miejsc postojowych dla samochodów osobowych, dostawczych i autobusów,

3) zakazu handlu obnośnego i obwoźnego w obszarze „B”

a) lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni większej niż 400 m² z obiektami towarzyszącymi,

4) innych działań mających negatywny wpływ na właściwości lecznicze uzdrowiska:

a) wyrębu drzew leśnych i parkowych, z wyjątkiem cięć sanitarnych,

b) pozyskiwania surowców mineralnych innych niż naturalne surowce lecznicze,

c) prowadzenie robót melioracyjnych mających na celu niekorzystną zmianę istniejących stosunków gruntowo-wodnych,

d) wszystkich czynności zabronionych ujętych w wykazie dla strefy ochronnej „C”

a) lokalizacji parkingów o wielkości powyżej 50 miejsc postojowych dla samochodów osobowych, dostawczych i autobusów,

3) zakazu handlu obnośnego i obwoźnego w obszarze „B”

a) lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni większej niż 400 m² z obiektami towarzyszącymi,

4) innych działań mających negatywny wpływ na właściwości lecznicze uzdrowiska:

a) wyrębu drzew leśnych i parkowych, z wyjątkiem cięć sanitarnych,

b) pozyskiwania surowców mineralnych innych niż naturalne surowce lecznicze,

c) prowadzenie robót melioracyjnych mających na celu niekorzystną zmianę istniejących stosunków gruntowo-wodnych,

d) wszystkich czynności zabronionych ujętych w wykazie dla strefy ochronnej „C”

Zgodnie z art. 38a ust. 2 ustawy z dnia 28.07.2005r. o lecznictwie uzdrawiskowym,

uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. Nr 167, poz. 1399 z późn. zm.) w strefie ochronnej "B" zabrania się:

1) budowy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane:

a) stacji paliw, bliżej niż 500 m od granicy strefy "A" ochrony uzdrowiskowej,
b) urządzeń emitujących fale elektromagnetyczne, będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.), oddziałujących na strefę "A" ochrony uzdrowiskowej polami elektromagnetycznymi o poziomach wyższych niż dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych - charakteryzowane przez dopuszczalne wartości parametrów fizycznych - dla miejsc dostępnych dla ludności, określone na podstawie art. 122 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.),

c) parkingów naziemnych o liczbie miejsc postojowych powyżej 50, z wyjątkiem podziemnych i naziemnych parkingów wielopoziomowych;

2) wyrębu drzew leśnych i parkowych, z wyjątkiem cięć pielęgnacyjnych i wyrębu określonego w planie urządzenia lasu;

3) budowy lub innych czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, d oraz pkt 2, 9, 11 i 12.

Ryc. 19. Strefy ochrony uzdrowiskowej

Grunty rolne i leśne

Zgodnie z Art. 3 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 3 lutego 1995 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2015r. poz. 909 z późn.zm.) ochronie podlegają grunty rolne na glebach klas I-III oraz lasy. Ochrona gruntów rolnych i leśnych polega głównie na ograniczaniu przeznaczenia ich na cele nierolnicze i nieleśne. Jest to ochrona warunkowa, co oznacza, że mogą zostać one przeznaczone na inne cele, przy spełnianiu wymagań wskazanych w

ustawie. Na terenie opracowania występują grunty rolne klas III – łącznie ok. 14 ha. Projekt planu wprowadza ustalenia, które będą wymagały zmiany przeznaczenia gruntów III na cele nierolnicze i nieleśne.

Lasy ochronne

W Nadleśnictwie Rymanów uznano za ochronne 18263 ha lasów (7462 ha w obrębie Rymanów) Decyzją nr 69 Ministra Środowiska z dnia 15.12.1999 r.. Lasy te zostały zaliczone do dwóch kategorii ochronności:

- lasy położone w strefach ochronnych wokół sanatoriów i uzdrowisk (2%),
- lasy stanowiące cenne fragmenty rodzimej przyrody (3%),
- lasy wodochronne (90%).

Kategorie ochronności	Powierzchnia [ha]
Obręb Rymanów	
a. lasy glebochronne, wodochronne	43,84
b. lasy wodochronne	6616,83
c. lasy stanowiące cenne fragmenty rodzimej przyrody, wodochronne	201,60
d. lasy stanowiące wyłączone drzewostany nasienne, wodochronne	16,00
e. lasy stanowiące ostoje zwierząt podlegających ochronie gatunkowej, wodochronne	156,73
f. lasy w strefach ochronnych wokół sanatoriów i uzdrowisk, wodochronne	430,76
Razem obręb Rymanów	7465,76
Obręb Jaślicka	
a. lasy glebochronne, wodochronne	246,75
b. lasy wodochronne	9612,62
c. lasy stanowiące cenne fragmenty rodzimej przyrody, wodochronne	291,97
d. lasy stanowiące ostoje zwierząt podlegających ochronie gatunkowej, wodochronne	266,27
e. lasy stanowiące wyłączone drzewostany nasienne, wodochronne	80,00
Razem obręb Jaślicka	10497,61
Ogółem Nadleśnictwo Rymanów	17963,37

Tab.6. Zestawienie lasów ochronnych Nadleśnictwa Rymanów (źródło Plan Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Rymanów wg stanu na dzień 1.01.2009r.

Region Wodny Górnej Wisły

Cały obszar opracowania należy do Regionu wodnego Górnej Wisły, który obejmuje obszar zlewni Wisły, od przekroju poniżej ujścia Przemszy, po ujście Sanny włącznie - w tym w szczególności Sanu (w granicach Polski), Dunajca (w granicach Polski), Wisłoki, Nidy, Raby, Soły, Czarnej, Skawy. Warunki korzystania z wód regionu wodnego Górnej Wisły określa Rozporządzenie Nr 4/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie z dnia 16 stycznia 2014r. Zgodnie z §17 *Wprowadza się ograniczenia w korzystaniu z wód, polegające na zakazie:*

- 1) wprowadzania do ziemi ścieków przemysłowych zawierających substancje priorytetowe lub substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego;
- 2) wprowadzania do ziemi ścieków, z wyłączeniem wód opadowych i roztopowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt
- 3) 14 lit. c ustawy Prawo wodne:
 - a) na obszarze występowania głównego użytkowego poziomu wodonośnego wieku triasowego;
 - b) na obszarze aglomeracji, o których mowa w art. 43 ustawy Prawo wodne;
 - c) w odległości mniejszej niż 100 m od linii wyznaczonej rzędną maksymalnego piętrzenia zbiornika wodnego.

Aglomeracja Rymanów

Obszar opracowania znajduje się w granicach ściekowej aglomeracji Rymanów, wyznaczonej Rozporządzeniem Nr 136/06 Wojewody Podkarpackiego z dnia 11 grudnia 2006 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Rymanów (Dz. Urz. Woj. Podk. Nr 150, poz. 2508); zmienionej Uchwałą Nr XLVIII/1005/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014r. w sprawie likwidacji dotychczasowej aglomeracji Rymanów oraz wyznaczenia nowej aglomeracji Rymanów (Dz.Urz.Woj. Podkarpackiego z dnia 10 lipca 2014r. poz. 1954).

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych wyznaczał datę realizacji systemu kanalizacji sanitarnej zbiorczej na dzień 31 grudnia 2015r., w aktualizacji programu wskazuje się, że traktat akcesyjny przewiduje, iż przepisy prawne Unii Europejskiej w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych nie będą w Polsce w pełni obowiązywały do dnia 31 grudnia 2015r.. Wykaz inwestycji planowanych po 2015 r. wynika z dalszych niezbędnych potrzeb zgłaszanych przez samorządy w celu zakończenia inwestycji i wypełnienia wymogów dyrektywy 91/271/EWG uwzględniając jednocześnie nową perspektywę finansową POIiŚ. Biorąc jednak pod uwagę spójność dokumentów planistycznych wszystkie planowane inwestycje powinny zostać zrealizowane w perspektywie do 2021 r., tzn. do zakończenia kolejnego cyklu realizacji planów gospodarowania wodami oraz programu wodno-środowiskowego kraju. (AKPOŚK2015)

Celem Programu, przez realizację ujętych w nim inwestycji, jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami. KPOŚK jest dokumentem strategicznym, w którym oszacowano potrzeby i określono działania na rzecz wyposażenia aglomeracji miejskich i wiejskich, o RLM większej od 2 000, w systemy kanalizacyjne i oczyszczalnie ścieków komunalnych. Zgodnie z art. 43 ust. 4c ustawy - Prawo wodne, KPOŚK podlega okresowej aktualizacji przynajmniej raz na cztery lata.

Najważniejszą przesłanką przeprowadzenia niniejszej IV aktualizacji jest konieczność dostosowania KPOŚK do wymogów art. 5.2 dyrektywy 91/271/EWG oraz konieczność weryfikacji zapisów Programu w oparciu o prace prowadzone w gminach i województwach w zakresie wyznaczania obszarów i granic aglomeracji. Zgodnie z art. 43 ust. 2 Prawa wodnego aglomeracja oznacza teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Posada Górna/2014"

ochrony środowiska oraz po zasięgnięciu opinii zainteresowanych gmin.

Oczyszczalnie zaplanowane i zrealizowane w ramach KPOŚK powinny posiadać wydajność umożliwiającą przyjęcie wszystkich ścieków powstających na obszarze aglomeracji oraz zapewnić wymagany, zależny od wielkości aglomeracji, standard ich oczyszczania tj. spełnienie Warunków I i II (p pkt 3.3).

Hałas

Na obszarze objętym planem znajdują się tereny chronione akustycznie. Plan respektuje ustalenia w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasów zgodnie z obowiązującym Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tj. Dz.U. z 2014r. poz.112).

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		L _{Aeq D} przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	L _{Aeq N} przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	L _{Aeq D} przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	L _{Aeq N} przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna „A” uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ²⁾ d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	65	56	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³⁾	68	60	55	45

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby (załącznik do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku – j.t. Dz.U. z

2014r., poz. 112.)

Projekt zmiany planu nie narusza ww. zasad gospodarowania.

5 PROGNOZA ZMIAN W ŚRODOWISKU PRZY BRAKU PLANU MIEJSCOWEGO

Projekt planu poprzez kompleksowe rozwiązania w zakresie określenia przeznaczeń terenu oraz ich granic, wraz ze znacznym uszczegółowieniem w zakresie wyposażenia w szeroko rozumianą infrastrukturę techniczną, stwarza formalno – prawne podstawy do zapewnienia rozwiązania problemów, szczególnie w zakresie infrastruktury technicznej i drogowej.

Ważnym punktem odniesienia dla niniejszej prognozy jest określenie prawdopodobnych zmian w środowisku w sytuacji braku planu miejscowego, czyli przy założeniu zachowania w najbliższej przyszłości stanu obecnego. Zasadnicza różnica pomiędzy kształtem przestrzeni przewidzianym w projekcie planu a tym, który mógłby zaistnieć bez kompleksowych regulacji, polega na sposobie rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych oraz ich kompleksowości.

Teren będący przedmiotem planu nie posiada obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z przepisami prawa ustalanie sposobu zagospodarowania może następować w drodze indywidualnych decyzji o warunkach zabudowy i ustalaniu lokalizacji celu publicznego.

Wobec powyższego, obserwując obecne tendencje, spodziewać się można rozwoju zabudowy przebiegającego w sposób niekontrolowany, jej rozproszenia oraz brak uporządkowania formy. Z drugiej strony przyjęta w ustawie zasada dobrego sąsiedztwa ogranicza a niekiedy wyklucza możliwości realizacji inwestycji, co w konsekwencji stanowi barierę w rozwoju przedsiębiorczości.

Z punktu widzenia ochrony środowiska oraz biorąc pod uwagę „sztukę urbanistyczną”, plan miejscowy jest korzystniejszy niż decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu ze względu na możliwość objęcia regulacją prawną większych obszarów i spojrzenia na specyfikę danego terenu z „szerszej perspektywy, nie „jednostkowo.”

Sytuacja „braku planu” mogłaby wpłynąć niekorzystnie na rozwój infrastruktury technicznej, w tym drogowej, ograniczyć możliwości zapewnienia odpowiednich zabezpieczeń terenów mieszkaniowych, jak również pozbawić możliwości ochrony cennych przyrodniczo obszarów. Skutkiem rozwoju zainwestowania „bez planu” mogłoby być powstawanie licznych rozwiązań o niskim standardzie (zarówno w zakresie komunikacji, jak i odprowadzania ścieków bytowych, gospodarki odpadami, itp.) oraz brak możliwości spełnienia standardów środowiskowych.

W zakresie struktury krajobrazowej brak planu stwarza realne zagrożenie zaprzepaszczenia możliwości harmonijnego ukształtowania krajobrazu. Brak ustaleń planu dotyczących uporządkowania zabudowy (forma, wysokość), również funkcji, a w szczególności brak wyznaczonych wskaźników zainwestowania oraz udziału powierzchni biologicznie czynnej mogłoby spowodować bezpośrednio utratę przez obszar walorów atrakcyjnego miejsca zamieszkania.

Sytuacja braku planu miejscowego byłaby więc niekorzystna zarówno dla ochrony kształtowania ładu przestrzennego, rozwoju inwestowania we wsi, ochrony środowiska.

Planowane zagospodarowanie terenów włączonych w granice projektu planu nie będzie źródłem zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi.

6 CELE OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PLANU

6.1 Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym

Każdy dokument o charakterze kierunkowym wyrażający wolę polityczną dla przyszłych zamierzeń tworzony jest w oparciu m. in. o uwarunkowania zewnętrzne, na które składają się ustalenia innych dokumentów na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym. W dokumentach tych ważne miejsce zajmują zagadnienia ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

Ochrona środowiska jest przedmiotem regulacji wspólnotowej głównie w postaci dyrektyw UE. Jeśli chodzi o zasadę zrównoważonego rozwoju, która jest przedmiotem głównie dokumentów kierunkowych o charakterze politycznym, to pojęcie to nie jest rozumiane jednoznacznie, a jego aktualną interpretację zawierają materiały opublikowane w 2005 roku. Najważniejsze dla tych zagadnień są następujące dokumenty: Szósty Program Działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie Środowiska, Strategia Lizbońska, Strategia z Goeteborga, Europejska Konwencja Krajobrazowa, Strategia na rzecz różnorodności biologicznej UE 2010.

Ochrona środowiska na poziomie krajowym jest obecnie jednym z głównych zadań współczesnego społeczeństwa i państwa. Fundamentalnym dokumentem w zakresie zrównoważonego rozwoju jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (art. 5). Ustawa prawo ochrony środowiska oraz ustawy jej pokrewne i rozporządzenia zobowiązują do kierowania się zasadą zrównoważonego rozwoju w różnych etapach działań: planistycznych, realizacyjnych i zarządzania.

W ostatnich latach powstało kilka dokumentów o charakterze programowym, które wyznaczają politykę państwa w zakresie ochrony środowiska: Polska 2030 Długookresowa Strategia Trwałego i zrównoważonego Rozwoju, II Polityka Ekologiczna Państwa, Polityka Ekologiczna Państwa na lata 2009- 2012 z perspektywą do roku 2016. Oprócz wymienionych dokumentów o charakterze ogólnym, w Polsce, w nawiązaniu do przepisów ustawy (Prawo ochrony środowiska i Prawo o odpadach), funkcjonuje kilka innych programów szczegółowych w zakresie ochrony środowiska: Krajowy Plan Gospodarki Odpadami, Krajowy Program Zwiększenia Lesistości, Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych, Krajowa Strategia Ochrony i Zrównoważonego Użytkowania Różnorodności Biologicznej wraz z Programem Działań, Program Wodno-Środowiskowy Kraju, Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju, Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego na lata 2010- 2020.

Wśród dokumentów na poziomie regionalnym są m.in.: Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podkarpackiego, Strategia Rozwoju Województwa Podkarpackiego, Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego gminy Rymanów, Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego, Program

Ochrony Środowiska Województwa Podkarpackiego na lata 2012-2015 z perspektywą do 2019 z Planem Gospodarki Odpadami dla województwa podkarpackiego 2012-2018 z perspektywą 2018-2023, Lokalna Strategia Rozwoju Lokalnej Grupy Działania „Dorzecze Wisłoka”, Strategia Rozwoju Gminy Rymanów, Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Rymanów.

Planowane przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenu w obszarze objętym miejscowym planem nie koliduje z celami ochrony środowiska ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Podstawowym celem ochrony środowiska o randze międzynarodowej uwzględnionym podczas sporządzania planu było *„zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju (mieszkańców, zasobów przyrodniczych i infrastruktury społecznej) i tworzenie podstaw do zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego”*. Celem ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego w Koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju (KPZK 2030) przyjętej przez rząd 13 grudnia 2011r. jest *Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski*. Ponadto w miejscowym planie swoje odzwierciedlenie znalazły następujące cele ochrony środowiska:

- kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych;
- harmonijne łączenie środowiska zurbanizowanego ze środowiskiem przyrodniczym;
- poprawa jakości środowiska dla ochrony zdrowia mieszkańców;
- uporządkowanie i podniesienie estetyki terenów zielonych, rozwój i ochrona terenów zieleni;
- ochrona i rekompensowanie koniecznych ubytków terenów zieleni oraz wprowadzenie terenów powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych pod zainwestowanie.

6.2 Sposoby uwzględniania celów i innych problemów środowiska

Ustalenia planu kształtują zagospodarowanie obszaru opracowania, zgodnie z obowiązującym systemem prawnym oraz uwzględniają cele i problemy związane z ochroną środowiska. Intencją planu jest stworzenie przestrzeni zabudowy wiejskiej pozwalającej osiągnąć wysoką jakość życia mierzoną: powierzchniami terenów zieleni i terenami cennymi pod względem przyrodniczym oraz parametrami infrastruktury zapewniającymi niezbędny poziom bezpieczeństwa i możliwie najniższe uciążliwości komunikacyjne, jak również z punktu widzenia ochrony środowiska.

W obszarze objętym planem nie występują istotne problemy związane z ochroną środowiska. Plan nie dopuszcza lokalizacji zakładów przemysłowych oraz zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska.

Tereny zlokalizowane wzdłuż dróg najbardziej obciążonych ruchem komunikacyjnym narażone są na uciążliwości tj. hałas, zanieczyszczenia atmosfery. Projekt planu ustala przeznaczenie tych terenów pod zabudowę usługowo-mieszkaniową. Ponadto w Posadzie Górnej występują obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi od rzeki Tabor. Przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenów zagrożonych ustalone w projekcie planu uwzględnia zakazy i ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych dot. obszarów powodziowych, tereny te nie są przeznaczone pod zainwestowanie. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią zawierają się niemal na całej długości w granicach ewidencyjnych wód

rzeki Tabor, jedynie na południu na niewielkim obszarze wykraczają na teren przyległy, który w projekcie planu przeznacza się pod zieleń nieurządzoną.

W obszarze objętym planem występują tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi, osuwiska aktywne okresowo. Granice terenów osuwisk aktywnych okresowo oraz granice terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi zostały oznaczone na rysunku planu. W zasadach ochrony środowiska na terenach osuwisk aktywnych okresowo projekt planu nie dopuszcza nowych obiektów; istniejące obiekty budowlane do utrzymania bez możliwości rozbudowy, dopuszcza się remonty. Na terenach zagrożonych ruchami masowymi ziemi istniejące zainwestowanie pozostawia się do utrzymania; dopuszcza się możliwość ich rozbudowy oraz budowy nowych obiektów przy zastosowaniu technologii i materiałów budowlanych podnoszących bezpieczeństwo ich użytkowania. Obowiązują przepisy z zakresu prawa ochrony środowiska.

W planie wskazano granice Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego - obowiązują przepisy odrębne z zakresu prawa ochrony przyrody.

6.3 Charakter znaczących oddziaływań na środowisko

Charakter i zmiany w środowisku, które nastąpią w skutek realizacji ustaleń planu przedstawia poniższa tabela:

Zmiany	Natężenie	Zasięg	Charakter i ocena skutków oddziaływania
Powietrze	Przeciętnie, nie ponad obowiązujące normy	Miejscowy	Dominujący sezonowy – w sezonie grzewczym (bezpośrednie, krótkoterminowe)
	Wzdłuż dróg	Ograniczony	Trwały
Klimat akustyczny	Wzdłuż dróg	Lokalny, ograniczony do otoczenia ulic	Trwały
Powierzchnia ziemi	Niewielkie – w terenach zabudowy	W obszarze planu	Trwały (bezpośrednie, długoterminowe, stałe)
Gleba	Niewielkie – w terenach zabudowy	W obszarze planu	Trwały (bezpośrednie, długoterminowe, stałe)
Wody powierzchniowe	Potencjalnie duże – bez zastosowania systemu podczyszczania wód odprowadzanych z jezdni	Trudny do określenia	Trwały (bezpośrednie)
Wody podziemne	Potencjalnie duże	Ograniczenie zasilania opadowego	Trwały (bezpośrednie)
	Potencjalnie duże – bez zastosowania systemu podczyszczania wód odprowadzanych z jezdni	Trudny do określenia	Trwały (bezpośrednie)
Klimat lokalny	Niewielkie – dotyczy mikroklimatów	W obszarach zainwestowanych	Trwały, ale bez istotnego znaczenia (bezpośrednie, krótkoterminowe)
Biocenozy	Stosunkowo małe	Lokalny	Trwały – “synantropizacja” (bezpośrednie, pośrednie, długoterminowe, stałe)
Krajobraz	Niewielkie	Lokalny	Trwały (bezpośrednie, długoterminowe, stałe)
Zasoby naturalne	Nie dotyczy	-	-
Dobra materialne	Nie wystąpi	-	-

Tab. 7. Charakter i zmiany w środowisku, które nastąpią w skutek realizacji ustaleń planu

Reasumując, powyższe zmiany w środowisku, które nastąpią w skutek realizacji ustaleń planu mają charakter trwały, typowy dla terenów zurbanizowanych.

6.4 Skutki realizacji ustaleń planu na cele i przedmiot ochrony Obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Z przepisów ustawowych dotyczących obszarów Natura 2000 wynika, że dopuszczone na obszarze planu zainwestowanie nie może w (...) **znaczący** sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000.

Nie przewiduje się oddziaływania skutków realizacji ustaleń planu na cele ochrony obszarów Natura 2000 oraz na integralność tych obszarów. Na terenie objętym opracowaniem nie występują obszary Natura 2000. Południowy fragment obszaru objętego planem znajduje się najbliżej Obszaru Rymanów PLH180016 (odległość najmniejsza to 30m). Zakłada się, że ustalone w projekcie planu przeznaczenie terenów (zieleń nieurządzona, tereny zabudowy mieszkaniowej) znajdujących się najbliżej obszarów Natura 2000 oraz generalnie całego planu nie wpłynie na pogorszenie stanu tych obszarów.

6.5 Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Realizacja zapisów planu nie spowoduje transgranicznego oddziaływania na środowisko z uwagi na:

- położenie terenów gminy w znacznej odległości od granic państwa;
- brak obiektów znacząco negatywnie oddziałujących na środowisko (z racji statusu uzdrowskiego gminy – położenia obszaru planu w strefie „C” ochrony uzdrowskiej).

7 PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO

Analizowany plan ustala zasady kształtowania funkcjonalnego i przestrzennego fragmentu obszarów zurbanizowanych gminy Rymanów – wsi Posada Górna. Wnioski w niniejszym opracowaniu mają charakter ogólny wskazujący jedynie kierunki zmian i zagrożeń wynikających z realizacji ustaleń planu. Duża część potencjalnych zmian w środowisku, związanych z realizacją ustaleń planu, będzie zależna od technologii prowadzenia prac oraz przyjętych rozwiązań projektowych.

7.1 Etap inwestycyjny ustaleń planu

Zmiany w środowisku na etapie realizacji ustaleń planu będą przejawiały się głównie poprzez fizyczne przekształcenia płytkiego podłoża, lokalne zaburzenie reżimu płytkich wód gruntowych, miejscowe usunięcie warstwy glebowej i szaty roślinnej (zwłaszcza w miejscu lokalizacji obiektów kubaturowych oraz budowy nasypów lub wymiany gruntu). Lokalizacja obiektów kubaturowych w granicach projektu planu nie będzie wymagała wykonywania niwelacji wielkoskalowych.

W trakcie budowy obiektów kubaturowych i elementów infrastruktury będą zachodziły przekształcenia typowe dla procesów budowlanych i będą związane z:

- usuwaniem pokrywy glebowej i roślinności z powierzchni zajmowanych pod zabudowę,
- wykonywaniem prac ziemnych w strefie posadowienia obiektów i niwelacji terenu,

- ewentualną wymianą gruntów słabonośnych,
- emisją pyłów i hałasu,
- powstawaniem odpadów budowlanych (gruz, opakowania itp.),
- wzmożony ruch pojazdów ciężarowych na drogach dojazdowych.

Zakres tych prac będzie zależny od przyjętych rozwiązań projektowych i technologii realizacji inwestycji.

Główne przekształcenia środowiska przyrodniczego w wyniku budowy nowych obiektów reprezentowane będą przez:

- przekształcenia w przypowierzchniowych strukturach geologicznych w związku z robotami ziemnymi (wykopy pod fundamenty, dla potrzeb uzbrojenia terenu);
- likwidację pokrywy glebowej w miejscach wykopów i przekształcenie fizykochemicznych właściwości gleb na terenach placów budów;
- likwidację istniejącej roślinności ruderalnej;
- zmiany w lokalnym obiegu wody przez ograniczenie infiltracji i wzrost parowania (zwiększenie terenów pokrytych sztucznymi nawierzchniami);
- modyfikację topoklimatu terenu projektowanego zainwestowania w wyniku oddziaływania nowowprowadzonej zabudowy na kształtowanie się warunków:
 - termicznych (większa pojemność cieplna w stosunku do powierzchni pokrytej roślinnością, sztuczne źródła ciepła);
 - anemometrycznych (powstanie lokalnej cyrkulacji jako efekt oddziaływania zabudowy i podwyższenia temperatury),
 - wilgotnościowych (zmniejszenie retencji przypowierzchniowej i przenikania wody do przypowierzchniowych warstw gruntu).

Prognozowane ww. przekształcenia środowiska są w większości nieuniknione i typowe dla terenów nowych inwestycji.

Prognozowane przekształcenia dotyczyć będą przede wszystkim prac ziemnych.

Należy zwrócić uwagę na to, iż w prognozie nie stwierdzono negatywnego oddziaływania ustaleń projektu planu na środowisko, dobra materialne oraz zdrowie ludzi.

7.2 Etap funkcjonowania - ujęcie według komponentów środowiska

Czynnik	Dotyczy terenów	Technologia, możliwość wystąpienia	Prognozowane oddziaływanie i jego natężenie
1	2	3	4
Emisja zanieczyszczeń powietrza z układów grzewczych	Tereny zabudowy	Zastosowanie w układach grzewczych paliw o niewielkiej emisji zanieczyszczeń	Wystąpi w nieznaczącym rozmiarze
Emisja zanieczyszczeń powietrza z pojazdów samochodowych	Komunikacji drogowej i ich otoczenia	Wystąpi głównie w otoczeniu dróg	Zasięg oddziaływań ograniczony zarówno pod względem zasięgu jak i poziomu oddziaływań
Emisja hałasu komunikacyjnego	Komunikacji drogowej	Wystąpi	Oddziaływanie stosunkowo nieznaczące
Hałas związany z lokowanymi funkcjami	Obszar zainwestowany	Wystąpi	Oddziaływanie w stopniu nieznaczącym

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Posada Górna/2014"

Wpływ na klimat lokalny	Tereny zabudowy	Prawdopodobny	W stopniu słabo odczuwalnym
Przekształcenie krajobrazu	Obszar zainwestowany	Wystąpi w mniejszym zakresie	nieznaczące
Przekształcenia walorów widokowych	Tereny zabudowy	Wystąpi w mniejszym zakresie	Ograniczenie pola widoku zabudową
Przekształcenie stosunków wodnogruntowych	Obszar zainwestowany	Wystąpi	Wskutek wzrostu współczynnika odpływu (utwardzenie powierzchni)
Zanieczyszczenie wód na skutek zrzutu ścieków	Obszar zainwestowany	wystąpi w mniejszym zakresie – ścieki zrzucane do kanalizacji sanitarnej	Zależnie od sprawności oczyszczalni ścieków
Powstawanie odpadów komunalnych	Obszar zainwestowany	Wystąpi	Zależnie od sprawności systemu utylizacji
Powstawanie odpadów niebezpiecznych	Obiekty przemysłowe	Nie wystąpi	Nie dotyczy
Ograniczenie infiltracji wód opadowych do gruntu	Dachy, powierzchnie utwardzone	Wystąpi	Stosunkowo nieznaczące
Likwidacja powierzchni biologicznie czynnej	Obszar zainwestowany	Wystąpi	W granicach określonych ustaleniami planu

Tab. 8. Identyfikacja oddziaływań związana z planowanymi funkcjami obszaru

Na obecnym etapie analizy wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze istotne znaczenie ma spojrzenie na skutki dalekosiężne stanowiące wynik przekształceń środowiska i planowanego użytkowania terenu. Przekształcenia poszczególnych komponentów środowiska w trakcie realizacji zainwestowania terenu mają często charakter okresowy i po pewnym czasie środowisko wraca do stanu równowagi, chociaż na innym poziomie niż pierwotnie. Uzyskanie tej równowagi będzie zależało w dużej mierze od sposobów i czasu oraz wielkości obszaru realizacji założeń planu zagospodarowania przestrzennego. Im krótszy będzie czas realizacji ustaleń planu tym szybciej nastąpią procesy regeneracyjne środowiska. Należy tu zaznaczyć, że poszczególne komponenty środowiska wykazują elastyczność w reakcji na przekształcenia i w dłuższym okresie następuje znaczna ich regeneracja. W części obszaru planu przekształcenia niektórych elementów środowiska będą nieodwracalne (zajęcie pod trwałą zabudowę terenów dotychczas biologicznie czynnych, zmiany walorów krajobrazowych).

7.2.1 Powierzchnia ziemi

Niewielkie zmiany ukształtowania powierzchni nastąpią lokalnie w wyniku robót ziemnych związanych z lokalizacją obiektów mieszkaniowych oraz usługowych i infrastruktury, komunikacji.

Projekt planu zakłada stworzenie pełnego układu ciągów komunikacyjnych (ulice, chodniki, ścieżki rowerowe itp.), co zminimalizuje prawdopodobieństwo powstawania przekształceń powierzchni gruntu na etapie funkcjonowania (plan bazuje na już istniejącej infrastrukturze drogowej).

Istotne przekształcenia powierzchni ziemi mogą występować w obrębie nieutwardzonych placów manewrowych na terenach pod zabudowę.

Do nieuniknionych przekształceń należy zaliczyć niwelacje terenu.

7.2.2 Wody powierzchniowe i podziemne

Na obszarze planu przekształcenia stosunków wodnych dotyczyć będą przede wszystkim zmiany proporcji w ogniwach lokalnego obiegu wody. Znaczny będzie tu wpływ systemów kanalizacji deszczowej oraz terenów utwardzonych. Nastąpi spadek znaczenia

infiltracji wody i transpiracji oraz wzrost znaczenia ewaporacji (w efekcie wzrostu powierzchni sztucznych nawierzchni).

Do podstawowych, potencjalnych źródeł zanieczyszczenia wód na obszarze planu będą należeć:

- ścieki sanitarne (komunalne) - niewielki – wieś Posada Górna należy do aglomeracji ściekowej Rymanów;
- zanieczyszczenia pochodzenia motoryzacyjnego i inne spłukiwane przez wody opadowe.

Plan ustala, że ścieki komunalne mają być odprowadzane do sieci gminnych urządzeń kanalizacyjnych, do czasu realizacji sieci dopuszcza się zbiorniki bezodpływowe na nieczystości ciekłe; po wybudowaniu sieci kanalizacyjnej nakaz podłączenia do sieci; ścieki przemysłowe mają być odprowadzane do urządzeń kanalizacyjnych zakładów wytwarzających ścieki zgodnie z przepisami odrębnymi.

Znaczne zagrożenie dla jakości wód i gruntu stanowią „ścieki opadowe” z dróg i zanieczyszczonych terenów usługowych. Zanieczyszczenia spłukiwane z dróg mogą mieć charakter ścieków silnie zanieczyszczonych.

W zakresie postępowania z wodami opadowymi i roztopowymi, plan zakłada, że wody opadowe lub roztopowe ujęte w systemy kanalizacyjne, pochodzące z powierzchni utwardzonych wymagają oczyszczenia w przypadku przekroczenia dopuszczalnych określonych przepisami stężeń zanieczyszczeń – stosuje się przepisy prawa wodnego; do czasu realizacji sieci dopuszcza się inne rozwiązania zgodnie z przepisami odrębnymi; dopuszcza się indywidualne retencjonowanie i zagospodarowania wód opadowych zgodnie z przepisami odrębnymi.

Przy założeniu właściwego funkcjonowania wszystkich elementów planowanego systemu unieszkodliwiania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych, zminimalizowana zostanie możliwość powstania zagrożeń dla wód powierzchniowych, podziemnych i gruntu.

7.2.3 Klimat

Realizacja ustaleń projektu planu na warunki klimatu lokalnego będzie stosunkowo niewielka. Jednak posadowienie budynków i utwardzenie części terenu wpłynąć może nieznacznie na lokalne podniesienie temperatury i zmniejszenie wilgotności względnej powietrza.

Duży wpływ na topoklimat będzie miała wielkość oraz rozkład zabudowy, które kształtują warunki wietrzne, a także mogą przyczynić się do powstania sztucznych wysp ciepła - szybsze nagrzewanie oraz większa pojemność cieplna powierzchni betonowych i asfaltowych w stosunku do powierzchni pokrytej roślinnością

7.2.4 Klimat akustyczny i powietrze atmosferyczne

Źródłami zanieczyszczeń atmosfery dla obszaru planu będą:

- tzw. niskoemisyjne źródła, jakim są domki jednorodzinne;
- komunikacja samochodowa.

Zapisane w planie zaopatrzenie planowanych obiektów w ciepło z sieci ciepłej lub indywidualnych, niskoemisyjnych źródeł ciepła jest rozwiązaniem proekologicznym. Podłączenie do sieci ciepłowniczej większej liczby obiektów jest rozwiązaniem optymalnym na obszarach o zwartej zabudowie. Pozwala to na lepszą kontrolę ilości emitowanych do atmosfery zanieczyszczeń. Ze względu na brak szczegółowych informacji o planowanym zapotrzebowaniu na ciepło niemożliwe jest na obecnym etapie oszacowanie zwiększenia emisji przez planowane funkcje.

Intensyfikacja wykorzystania układu drogowego, spowoduje wzrost emisji do atmosfery zanieczyszczeń motoryzacyjnych i natężenia hałasu. Dojazdy do obiektów (w granicach planu) przyczynią się do pogorszenia aktualnych, aerosanitarnych i akustycznych warunków na obszarze planu w związku ze wzrostem natężenia ruchu pojazdów. Ze względu na brak prognoz wzrostu natężenia ruchu niemożliwe jest obecnie określenie skali przyszłego oddziaływania komunikacji samochodowej i kolejowej na warunki aerosanitarnie i akustyczne. Można prognozować, że w przyszłości zanieczyszczenia motoryzacyjne atmosfery będą ograniczane w efekcie jednostkowego spadku emisji zanieczyszczeń przez pojazdy samochodowe.

Dopuszczalne poziomy dźwięku dla poszczególnych terenów regulują ogólnie obowiązujące przepisy, w tym Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz.U. z 2014r. poz.112).

Dla budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi wymagane jest zastosowanie rozwiązań architektonicznych i konstrukcyjnych zapewniających zabezpieczenie akustyczne przed uciążliwym oddziaływaniem hałasu z ciągów komunikacyjnych i z otoczenia.

Ponadto w obszarze objętym planem nie dopuszcza się lokalizacji zakładów przemysłowych oraz zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska.

7.2.5 Szata roślinna i świat zwierzęcy

Projekt planu przewiduje zachowanie istniejącej zieleni, pojedynczych drzew i krzewów oraz ich skupisk; obowiązuje zakaz wycinania drzew, oprócz przypadków bezpośredniego zagrożenia lub w zarysie lokalizacji obiektów liniowych i kubaturowych.

Ponadto projekt planu określa minimalny udział terenów powierzchni biologicznie czynnej w przedziale – min. 25-40% powierzchni działki (Tab. 9).

Ustalona w projekcie planu powierzchnia biologicznie czynna wynosi odpowiednio:

Tab. 9. Procentowy udział powierzchni biologicznej czynnej wg funkcji

Grupa funkcji	Wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej
Zabudowa jednorodzinna MN	min. 30% powierzchni działki

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Posada Górna/2014"

Zabudowa mieszkaniowo-usługowa MNU	min. 25% powierzchni działki
Zabudowa usługowa U	min. 40% powierzchni działki
Usługi publiczne UP i oświaty UO	min. 40% powierzchni działki
Tereny usług sportu i rekreacji US	min. 30% powierzchni działki
Tereny zabudowy produkcyjno-usługowej PU	min. 40% powierzchni działki

Projekt planu wyznacza tereny zieleni nieurządzonej, publicznie dostępnej, sankcjonuje tereny wód powierzchniowych płynących. Zaprojektowany układ terenów zielonych zapewni zachowanie istniejących walorów krajobrazowych, jak i środowiska.

Przy realizacji ustaleń planu należy uwzględniać przepisy dotyczące ochrony gatunkowej zawarte w: Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin, Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną oraz w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt.

7.2.6 Krajobraz

W wyniku funkcjonowania ustaleń planu przekształceniu ulegnie krajobraz niezabudowanej części obszaru planu przeznaczonej pod obiekty kubaturowe (tereny objęte planem sąsiadują z istniejącą zabudową - nowa zabudowa na zasadzie kontynuacji zagospodarowania).

Projekt planu zawiera ustalenia mające na celu zachowanie istniejącego charakteru zabudowy w zakresie układu przestrzennego i gabarytów obiektów tj. wskaźniki dla zabudowy dotyczące wysokości zabudowy, nieprzekraczalne linie zabudowy, maksymalna wysokość budynku w zabudowie jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej o dachu stromym - 12 m; typy dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe o jednakowym nachyleniu głównych połaci od 25° do 45° (dopuszcza się dachy płaskie); wskaźniki powierzchni zabudowy (maksymalne) dla zabudowy jednorodzinnej MN - 30%, dla zabudowy jednorodzinnej z usługami MNU - 25%, dla zabudowy usługowej U, usług publicznych UP, usług oświaty UO, zabudowy produkcyjno-usługowej PU - 40%, usług sportu i rekreacji US – 30%.

Plan ustala: kolorystyka elewacji zewnętrznych budynków w odcieniach bieli, szarości i beżu lub innych nawiązujących do istniejącej zabudowy na działce sąsiedniej oraz wynikająca ze stosowania w elewacji materiałów takich jak m.in. drewno, cegła, kamień; pokrycia dachowe w odcieniach: brązu, czerwieni i grafitu, z wyjątkiem dachów z nawierzchnią ziemną urządzoną w sposób zapewniający naturalną vegetację.

7.2.7 Zabytki i dobra materialne

W granicach opracowania wskazano stanowiska archeologiczne znajdujące się w ewidencji konserwatora zabytków (Tab.5.), procesy budowlane w granicach stanowisk archeologicznych lub związane z obiektami pozostającymi w ewidencji konserwatora zabytków należy prowadzić z uwzględnieniem przepisów odrębnych z zakresu ochrony

zabytków i opieki nad zabytkami. W planie wskazano obiekty cenne pod względem kulturowym, pozostające w gminnej ewidencji zabytków (Tab.3.), dla których obowiązuje *ochrona historycznej formy architektonicznej obiektu obejmująca: bryłę budynku (wysokość, kształt dachu, rodzaj pokrycia), kompozycję elewacji (wielkość i rozmieszczenie otworów okiennych i drzwiowych)*. Zapisy planu respektują ww. dobra materialne.

7.2.8 Zdrowie i warunki życia

Jednym z celów kształtowania i ochrony środowiska przyrodniczego w ramach planowania przestrzennego jest poprawa ekologicznych warunków życia ludzi. Warunki te określone są każdorazowo przez (Przewoźniak 2001, 2002):

- stan czystości środowiska (warunki aerosanitarne i akustyczne, wody, powierzchnia ziemi);
- jakość wody pitnej i produktów spożywczych;
- warunki bioklimatyczne;
- przyrodnicze zjawiska katastroficzne;
- powierzchnię i jakość przyrodniczych terenów rekreacyjnych;
- walory krajobrazowe środowiska przyrodniczego.

Rozpatrywany obszar pod względem fizjograficznym charakteryzuje się niewielkim zróżnicowaniem i ogólnie dogodnymi warunkami dla zaprojektowanych funkcji.

Zarówno skutki pośrednie jak i bezpośrednie realizacji ustaleń projektu planu nie będą powodować znaczących, długotrwałych i negatywnych oddziaływań na zdrowie oraz życie ludzi w jego granicach jak i w otoczeniu. Na pogorszenie ekologicznych warunków życia ludzi istotny wpływ ma komunikacja samochodowa po głównych trasach komunikacyjnych. W obszarze objętym planem nie dopuszcza się lokalizacji zakładów przemysłowych oraz zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska.

Wnioski

Wnioski z analizy oddziaływania na środowisko projektowanych ustaleń projektu planu zagospodarowania przestrzennego zostały ujęte syntetycznie poniżej. Potencjalne zmiany w środowisku spowodowane realizacją planu zostały ujęte w czterostopniowej skali:

- **wpływ pozytywny** - są to obszary, na których wprowadzono zapisy korzystne dla stanu środowiska przyrodniczego wpływające na jego poprawę i ochronę,
- **wpływ neutralny** - są to obszary, na których pozostawia się dotychczasowe sposoby użytkowania terenu lub wprowadzane zmiany nie mają istotnego znaczenia dla dotychczasowego funkcjonowania komponentów środowiska,
- **wpływ umiarkowany** - w ramach tej kategorii wydzielono obszary, na których przewiduje się utrzymanie lub nieznaczną zmianę dotychczasowego sposobu użytkowania terenu (nowa zabudowa kubaturowa w obrębie terenów już zabudowanych). Zachodzące tu zmiany środowiska prowadzące do zamiany dotychczasowego użytkowania terenu na inne funkcje o podobnym stopniu "agresywności" wobec środowiska nie spowodują radykalnych zmian funkcjonowania lokalnych ekosystemów,
- **wpływ wyraźny** - wydzielono tu obszary o relatywnie największych przewidywanych zmianach w środowisku spowodowanych zmianami dotychczasowego użytkowania. Do tej kategorii zaliczono tereny planowanej zabudowy w obrębie terenów dotychczas wolnych od zabudowy. Skala wprowadzanych zmian dotychczasowego użytkowania terenu powoduje istotne zmiany lub zagrożenia poszczególnych komponentów środowiska oraz krajobrazu.

Dodatkowo wyznaczono tereny, na których zachowuje się lub wzmacnia istniejącą strukturę zieleni oraz zapewnia ciągłość ekosystemów przyrodniczych.

Zastosowana wyżej skala poziomu oddziaływania projektowanych ustaleń na otoczenie jest względna i została odniesiona indywidualnie do omawianego planu. W innych warunkach planistycznych i terenowych skala ta byłaby dostosowana do innych relacji między ustaleniami planu a dotychczasowymi warunkami środowiskowymi i przewidywanymi zmianami.

W celu uściślenia charakteru danego oddziaływania zastosowano gradację kolorów (Tab.10.):

	pozytywne
	brak wpływu
	nieznacząco negatywne/ wyraźne
	negatywne

*Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego "Posada Górna/2014"*

Planowane przeznaczenie	Wpływ na różnorodność biologiczną	Wpływ na zdrowie i warunki życia ludzi	Wpływ na szatę roślinną i świat zwierzęcy	Przekształcenia powierzchni ziemi oraz jej właściwości	Zanieczyszczenie wód oraz wpływ na stosunki wodne	Zanieczyszczenie atmosfery	Zmiany mikroklimatu	Wpływ na zmiany krajobrazu	Wpływ na zabytki i dobra materialne	Charakter skutków
<u>1.MN-52.MN,</u> <u>1-22.MNU, 1.UP</u>	wyraźny	brak	negatywne	negatywne	nieznacząco negatywne	nieznacząco negatywne	nieznacząco negatywne	negatywne	brak	nieznacząco negatywne
<u>1.UO, 1.US,</u>	wyraźny	brak	nieznacząco negatywne	nieznacząco negatywne	brak/ nieznacząco negatywne	nieznacząco negatywne	brak	nieznacząco negatywne	brak	nieznacząco negatywne
<u>1.U</u>	wyraźny	nieznacząco negatywne	negatywne	negatywne	nieznacząco negatywne	nieznacząco negatywne	nieznacząco negatywne	negatywne	brak	nieznacząco negatywne
<u>1.PU, 1.KP,2.KP,</u> <u>1.KDZ, 1-2.KDD,</u>	wyraźny	nieznacząco negatywne	negatywne	negatywne	nieznacząco negatywne	nieznacząco negatywne	nieznacząco negatywne	negatywne	brak	nieznacząco negatywne
<u>1.KDX-49.KDX,</u> <u>1-4.KDW</u>	wyraźny	nieznacząco negatywne	nieznacząco negatywne	nieznacząco negatywne	nieznacząco negatywne	nieznacząco negatywne	nieznacząco negatywne	nieznacząco negatywne	brak	nieznacząco negatywne
<u>1.R-2.R</u>	nieznacząco negatywne	brak	pozytywny	nieznacząco negatywne	brak/nieznacząco negatywne	brak	brak	brak/ pozytywne	brak	pozytywne
<u>1.ZN, 12.ZN</u>	pozytywne	pozytywne (miejsce wypoczynku)	pozytywny	brak	brak/ pozytywne	brak/ pozytywne	brak/ pozytywne	brak/ pozytywne	brak	pozytywne
<u>1.ZP, 2.ZP</u>	pozytywne	pozytywne (miejsce wypoczynku)	pozytywny	brak	brak/ pozytywne	brak/ pozytywne	brak/ pozytywne	brak/ pozytywne	brak	pozytywne
<u>1.Wp, 2.Wp</u>	pozytywne	pozytywne	pozytywne	brak	brak/ pozytywne	brak/ pozytywne	brak/ pozytywne	brak/ pozytywne	brak	pozytywne

Tab. 11. Tabela oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko, dobra materialne oraz zdrowie ludzi.

8 DZIAŁANIA ZAPOBIEGAWCZE

8.1 Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Analizując zapisy planu można stwierdzić, że ochrona środowiska i minimalizacja zagrożeń wynikających z realizacji ustaleń planu zapewniana jest poprzez:

- uwzględnienie w planie obowiązujących przepisów odrębnych w zakresie ochrony przyrody i ochrony środowiska;
- pośrednio poprzez wprowadzenie na terenach inwestycyjnych zapisów minimalizujących niekorzystny wpływ na środowisko (np. zalecenie stosowania technologii ekologicznych).

Ważnym elementem mającym znaczenie dla podnoszenia standardów przyrodniczych oraz krajobrazowych zagospodarowania istniejącej przestrzeni jest sam fakt uchwalenia planu miejscowego.

Źródłem zagrożeń o negatywnym oddziaływaniu na środowisko może być zaniechanie lub niepełna realizacja ustaleń planu w dziedzinie pełnego lub fragmentarycznego uzbrojenia terenu czy zastosowania narzędzi ochrony warunków życia mieszkańców.

Ograniczenie przekształceń środowiska na etapie inwestycyjnym i funkcjonowania ustaleń planu, uwarunkowane jest wdrożeniem takich działań, jak:

- maksymalne ograniczenie rozmiarów placów budów w celu ograniczenia przekształceń wierzchniej warstwy litosfery w trakcie prac ziemnych;
- zabezpieczenie gruntu i wód w rejonie inwestycji przed zanieczyszczeniami związanymi z pracą sprzętu zmechanizowanego i składowaniem materiałów budowlanych;
- eliminacja zanieczyszczenia terenu odpadami, zwłaszcza resztkami żużlu i asfaltu oraz innych substancji o utrudnionej biodegradacji;
- rekultywacja zniszczonych w procesach budowlanych terenów;
- maksymalne skrócenie czasu trwania prac budowlanych;
- zdjęcie aktywnej biologicznie warstwy gleby w miejscach wykopów budowlanych i wykorzystanie jej do kształtowania terenów zieleni towarzyszącej nowej zabudowie;
- ochrona nieużytkowej zieleni drzewiastej i krzewiastej i wykorzystanie jej do kształtowania docelowych terenów zielonych;
- wprowadzenie wielowarstwowej i wielogatunkowej zieleni o funkcji izolacyjno-krajobrazowej, towarzyszącej obiektom kubaturowym (na terenach biologicznie czynnych) oraz wzdłuż ciągów komunikacyjnych (szpalery drzew przyulicznych);
- kształtowanie zieleni z zastosowaniem gatunków przystosowanych do warunków siedliskowych obszaru planu oraz odpornych na komunikacyjne zanieczyszczenia atmosfery.

Przed rozpoczęciem prac budowlanych niezbędne jest wykonanie szczegółowych badań geotechnicznych podłoża budowlanego i określenie sposobów jego przystosowania dla określonych zamierzeń inwestycyjnych.

Ponadto w celu efektywnego ograniczenia negatywnych oddziaływań na środowisko, będących wynikiem realizacji ustaleń planu należy podejmować takie działania jak:

- rewaloryzacja zadrzewienia o istotnej roli ekologicznej i krajobrazowej,
- usuwanie lub osłanianie zielenią elementów dysharmonijnych w strukturze krajobrazu;
- ochrona przed wycinką istniejących drzew, które mają duży wpływ na kształtowanie walorów estetycznych krajobrazu, uzupełnienie istniejących zadrzewień ulicznych oraz promowanie wprowadzenia nowych zadrzewień;
- zwrócenie szczególnej uwagi na układ przestrzenny przyszłych obiektów (właściwe usytuowanie obiektów kubaturowych nie będzie miało negatywnego wpływu na lokalny mikroklimat);
- w trakcie przygotowywania i realizacji inwestycji należy zapewnić oszczędne korzystanie z terenu, a wykorzystywanie i przekształcanie elementów przyrodniczych dopuszcza się wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z realizacją konkretnej inwestycji;
- wszelkie działania muszą być poprzedzone wykonaniem inwentaryzacji szczegółowej drzew i krzewów w granicach wydzielonych terenów, a wszelkie nowe nasadzenia należy poprzedzić wykonaniem projektu zieleni, powiązanego w planowanym funkcjami;
- przy realizacji ustaleń planu należy uwzględniać przepisy dotyczące ochrony gatunkowej zawarte w: Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2012 r. *w sprawie ochrony gatunkowej roślin*, Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r. *w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt*, Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. *w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną*, oraz w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997r. *o ochronie zwierząt* (tj. Dz. U. z 2013r., poz. 856 z późn. zm.).

Oceniając wskazane ustalenia planu miejscowego pod kątem zabezpieczenia środowiska i zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody należy stwierdzić, że wskazane sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych jest wystarczające.

9 ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PLANIE

W związku z wcześniejszymi konsultacjami projektantów planu na etapie koncepcji i projektu, których wynikiem był wybór rozwiązania najkorzystniejszego dla środowiska, jak również uwzględnienie w tekście planu ustaleń mających na celu minimalizację zagrożeń środowiska związanych z realizacją jak i funkcjonowaniem nowych elementów zagospodarowania terenu, brak w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko rozwiązań alternatywnych. Zapisy miejscowego planu muszą być i są zgodne z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, które w kwestii przeznaczenia terenu jest jednoznaczne i nie przewiduje rozwiązań alternatywnych. Jedyną alternatywą jest przyjęcie tzw. wariantu zerowego- nie podejmowanie inwestycji, czyli

odstąpienie od sporządzenia planu. Sytuacja „braku nowego planu” mogłaby wpłynąć niekorzystnie na rozwój infrastruktury technicznej. Skutkiem rozwoju zainwestowania „bez nowego planu” mogłoby być powstawanie licznych rozwiązań o niskim standardzie (zarówno w zakresie komunikacji, infrastruktury technicznej, jak i odprowadzania ścieków czy gospodarki odpadami) oraz brak możliwości spełnienia standardów środowiskowych. W zakresie struktury krajobrazowej brak nowego planu stwarza realne zagrożenie zaprzepaszczenia możliwości harmonijnego ukształtowania krajobrazu.

Konsekwencją przedstawionej, wysoce prawdopodobnej możliwości rozwoju, będzie nieuchronne powstawanie konfliktów oraz zagrożeń środowiska.

10 TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCE Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Duża złożoność zjawisk przyrodniczych, ograniczony zakres rozpoznania środowiska oraz ogólny charakter dokumentów planistycznych mogą stanowić utrudnienie przy sporządzaniu prognoz oddziaływania na środowisko.

Ponadto zaznacza się, iż ocena wpływu ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko jest obarczona wysokim stopniem niepewności. Charakter potencjalnych oddziaływań może być zależny bezpośrednio od ustaleń planu. Ciągłe nie są także rozpoznane konsekwencje działalności człowieka w środowisku. Prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko z samej istoty zawiera więc oceny hipotetyczne, oparte bardziej na prawdopodobieństwie i zasadach logicznego wnioskowania, niż konkretnych wyliczeniach dla realizowanych w przyszłości zamierzeń.

Podczas opracowywania niniejszej prognozy stwierdzono brak aktualnych danych dotyczących pomiaru natężenia hałasu oraz monitoringu jakości klimatu akustycznego gminy Iwonicz-Zdrój, co uniemożliwia jednoznacznie określenie wpływu planu na środowisko.

11 PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU

Ocenie skutków realizacji postanowień projektu planu służyć może system pomiarów i ocen stanu środowiska objęty państwowym monitoringiem środowiska, którego podstawowym zadaniem jest dostarczanie informacji o aktualnym stanie środowiska i stopniu zanieczyszczenia jego poszczególnych komponentów, w tym szczególności w zakresie:

- przyrody,
- jakości gleb i ziemi,
- zmian stanu czystości wód powierzchniowych i podziemnych,
- poziomu zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego,
- hałasu,
- poziomu promieniowania elektromagnetycznego,
- gospodarowania odpadami.

Badania prowadzone w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska pozwolą ocenić zmiany zachodzące w stanie środowiska wywołane realizacją planu.

Etap inwestycyjny

Dla ograniczenia przekształceń środowiska, na etapie budowy kontroli powinny

podlegać:

- wpływ prac budowlanych na warunki gruntowo-wodne;
- zasięg przestrzenny „placów budów”;
- skuteczność ochrony zadrzewień i zakrzaczeń.

Etap funkcjonowania

Po zrealizowaniu planowanych inwestycji wskazany jest monitoring:

- systemów unieszkodliwiania ścieków oraz zanieczyszczonych wód opadowych;
- skuteczności i prawidłowości gospodarki odpadami stałymi;
- obecności i postępowania z ewentualnymi substancjami niebezpiecznymi, stwarzającymi zagrożenie poważnymi awariami (w rozumieniu ustawy „Prawo ochrony środowiska”);
- wielkości zanieczyszczeń powietrza, poziomu hałasu i promieniowania elektromagnetycznego na granicy własności poszczególnych terenów objętych inwestycjami.

12 STRESZCZENIE

1. Obszar Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Posada Górna/2014 ” obejmuje swym zasięgiem tereny zainwestowane wsi Posada Górna, w granicach obrębu geodezyjnego Posada Górna gmina Rymanów, o powierzchni około **120 ha**, w powiecie krośnieńskim w południowej części województwa podkarpackiego.
2. Posada Górna jest położona w środkowej części gminy, pomiędzy miastem Rymanowem i uzdrowiskiem Rymanów-Zdrój. Wieś pełni rolę ośrodka mieszkalnego i usługowego.
3. Funkcjonalnie plan obejmuje tereny zabudowy wsi Posada Górna oraz sąsiadujące z zabudową grunty rolne, tereny zadrzewione oraz ciek wodny (Ryc.4).
4. Dla terenu opracowania nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Celem opracowania planu jest umożliwienie racjonalnego wykorzystania terenów, co będzie sprzyjało uporządkowanemu rozwojowi miejscowości.
5. Pod względem fizyczno-geograficznym obszar planu położony jest w obrębie mezoregionu Beskidu Niskiego, który jest częścią Zewnętrznych Karpat Zachodnich na pograniczu Beskidów Środkowych oraz Pogórza Środkowobeskidzkiego.
6. Realizacja ustaleń planu pozwoli wypełnić i uporządkować strukturę przestrzenną w obrębie istniejącej zabudowy, pozwoli na powstanie nowej zabudowy jako kontynuacji istniejącej (zgodnie z zasięgami wyznaczonymi w Studium), pozwoli także wypełnić zadania z zakresu gospodarki komunalnej (uzupełnienie uzbrojenia terenu i układu komunikacyjnego).
7. Tereny w obrębie planu przeznaczone pod nowe inwestycje charakteryzują się dobrą przydatnością fizjograficzną dla zabudowy (zgodnie z „Opracowaniem ekofizjograficznym”).
8. W obrębie obszaru objętego planem występują formy ochrony przyrody w rozumieniu Ustawy o ochronie przyrody: Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego.
9. Rymanów-Zdrój jest gminą uzdrowiskową. Obszar objęty opracowaniem znajduje się w strefie „C” ochrony uzdrowiskowej, południowy fragment również w strefie „B” ochrony uzdrowiskowej.
10. Dolina Taboru stanowi element składowy lokalnego układu terenów przyrodniczo cennych w skali gminy. Projekt planu zachowuje istniejące elementy układu ekologicznego, są to tereny zieleni semileśnej, zieleni nieurządzonej, wód płynących.
11. Nie przewiduje się wystąpienia znaczących oddziaływań na środowisko (przekroczenia określonych prawem standardów jakości środowiska) wynikających z realizacji ustaleń planu.
12. Nie przewiduje się oddziaływania skutków realizacji ustaleń planu na cele ochrony obszarów Natura 2000 oraz na integralność tych obszarów, ponieważ teren objęty opracowaniem nie leży w granicach żadnego z ww. obszarów.
13. Realizacja zapisów planu nie spowoduje transgranicznego oddziaływania na środowisko z uwagi na położenie terenów gminy w znacznej odległości od granic państwa; brak obiektów znacząco negatywnie oddziałujących na środowisko.
14. Plan zawiera ustalenia: pozytywne - poprawiające stan środowiska przyrodniczego, neutralne wobec środowiska przyrodniczego, wpływające na środowisko w sposób umiarkowany oraz wpływające na środowisko w sposób wyraźny (Tab.11.)
15. Na etapie inwestycyjnym wystąpią stosunkowo znaczne przekształcenia środowiska, typowe dla prowadzonych procesów budowlanych i związanych z realizacją dróg i infrastruktury.
16. Na etapie funkcjonowania ustaleń planu, prognozowane jest wystąpienie następujących przekształceń:
 - **litosfera:** mogą wystąpić przekształcenia litosfery, związane z procesami budowlanymi oraz

erozyjnymi, zwłaszcza w obrębie terenów o przekształconej rzeźbie, pozbawionych roślinności, miejsc wzmożonego spływu wód powierzchniowych, fragmentów rozjeżdżonych i rozdeptanych;

- **atmosfera:**

- wskazane w projekcie planu źródła ogrzewania (z grupowych lub indywidualnych niskoemisyjnych źródeł ciepła) nie wpłyną w istotnym stopniu na pogorszenie stanu atmosfery;

- **hydrosfera:**

- wystąpią przekształcenia stosunków wodnych polegające przede wszystkim na zmianie proporcji w ogniwach lokalnego obiegu wody (spadek znaczenia infiltracji wody i wzrost znaczenia ewaporacji);
 - znaczne zagrożenie dla jakości wód i gruntu stanowią „ścieki opadowe” z dróg i zanieczyszczonych terenów usługowych;

- **biosfera:**

- znaczne zagrożenie dla jakości wód i gruntu stanowią „ścieki opadowe” z dróg;

- **krajobraz:** zmiany krajobrazowe będą dotyczyć znacznych terenów i polegać będą na przeznaczeniu wolnych terenów pod zabudowę (intensyfikacja zabudowy, wprowadzenie zabudowy na terenach dotychczas nie zabudowanych), korzystne krajobrazowo będzie urządzenie przyobiektowej zieleni o funkcjach estetycznych, zieleni o funkcjach izolacyjnych od strony ulic i stosowanie tradycyjnych materiałów budowlanych (cegła, kamień, drewno) oraz kolorystyki nawiązującej do lokalnej tradycji;

- **ekologiczne warunki jakości życia ludzi:**

- planowana w planie nowa zabudowa nie powinna mieć wpływu na ekologiczne warunki jakości życia mieszkańców (wystąpi wpływ pozytywny wynikający z utworzenia „osłony” przed wiatrem przez nowe budynki), z pewnością dalszy rozwój gminy będzie miał korzystny wpływ na ekonomiczne warunki życia;
 - projektowane docelowe wyposażenie obszaru planu w infrastrukturę techniczną ochrony środowiska zapewni właściwe warunki bytowe i sanitarne dla mieszkańców;

17. Zmiany, które nastąpią w środowisku będą się charakteryzowały różnym natężeniem i zasięgiem. Podano (Tab.8.) te, które odnoszą się do terenów przeznaczonych w planie dla zainwestowania. Dla pozostałej części obszaru ustalenia uznaje się za korzystne z punktu widzenia ochrony środowiska i jego zasobów.

18. Skala prognozowanych zmian niekorzystnych jest niewielka. Z punktu widzenia skutków ustaleń projektu planu dla środowiska obszaru a w szczególności warunków życia mieszkańców, którzy zamieszkają w obszarze objętym planem, przy założeniu zastosowania rozwiązań ochronnych i sformułowanych zasadach zagospodarowania i ochrony nie ma podstaw do kwestionowania proponowanych rozwiązań.

19. Brak w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko rozwiązań alternatywnych. Zapisy miejscowego planu muszą być i są zgodne z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, które w kwestii przeznaczenia terenów jest jednoznaczne i nie przewiduje rozwiązań alternatywnych. Jedyną alternatywą jest przyjęcie tzw. wariantu zerowego - nie podejmowanie inwestycji, czyli odstąpienie od sporządzenia planu. Sytuacja „braku nowego planu” mogłaby wpłynąć niekorzystnie na rozwój infrastruktury technicznej. Skutkiem rozwoju zainwestowania „bez nowego planu” mogłoby być powstawanie licznych rozwiązań o niskim standardzie (zwłaszcza w zakresie komunikacji, infrastruktury technicznej, jak i odprowadzania ścieków czy gospodarki odpadami) oraz brak możliwości spełnienia standardów środowiskowych. W zakresie struktury krajobrazowej brak nowego planu

stwarza realne zagrożenie zaprzepaszczenia możliwości harmonijnego ukształtowania krajobrazu (rozproszenie zabudowy, brak uporządkowanej formy). Konsekwencją przedstawionej, wysoce prawdopodobnej możliwości rozwoju, będzie nieuchronne powstawanie konfliktów oraz zagrożeń środowiska.

20. Generalnie założenia projektu planu miejscowego i sposób ich realizacji należy ocenić pozytywnie. Wprowadzenie planu umożliwia spójne kształtowanie tego fragmentu gminy, poprzez realizację zabudowy uzupełniającej istniejące zagospodarowanie oraz nowej na zasadzie dobrego sąsiedztwa, w zgodzie z walorami środowiska przyrodniczego i warunkami jego ochrony ze szczególnym uwzględnieniem zachowania istniejącej zieleni.